

LETOS JE ŽALSKA OBČINA – OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽALEC – PREVZELA POKROVITELJSTVO NAD SLOVENSKIM KLUBOM OTON ŽUPANČIČ IZ SALZBURGA.

LAHKO ZAPIŠEMO, DA SO SE ŽE V PRVEM LETU SPLETLE MED NAMI IN NAŠIMI ROJAKI NA TUJEM TESNE VEZI SODELOVANJA. V JUNIJU SMO JIH OBISKALI V SALZBURGU IN SE NA

TEM SREČANJU POGOVARJALI O SODELOVANJU.

ZA DAN REPUBLIKE – 29. NOVEMBRA, SMO JIH ZNOVIČ OBISKALI. NA TEM SREČANJU, KI JE IZZVENELO HKRATI TUDI KOT PROSLAVA DNEVA REPUBLIKE, SO SODELOVALI PREDSEDNIK OBČINSKE KONFERENCE ŽALEC IVAN

ROBIČ, VESELI HMEJLJARJI IN PEVCI. REPORTAŽO O TEM NEPOZABNEM SREČANJU OBJAVLJAMO NA OSMI STRANI.

V DANAŠNJI NOVOLETNI ŠTEVILKI SAVINJSKEGA OBČANA, KI JE IZŠLA NA 16 STRANEH, OBJAVLJAMO ŠE VRSTO DRUGIH ZANIMIVIH SESTAVKOV, MED DRUGIM SMO POSKRBELI TUDI ZA NOVOLETNO BRANJE...

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1980

1119890782.12

COBISS

Leto III
Številka 12
December 1980

SAVINJSKI OBČAN

„Savinjski občan“ izdaja Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Žalec
Ureja uredniški odbor: Jan Jože (glavni urednik), Trstenjak Lojze (odgovorni urednik), Golob Elza, Ježovnik Franc, Debelak Ivo, Rojnik Vlado, Vidmar Marjan, Praprotnik Marta, Čulk Vika, Urbanc Barba, Kučar Lojze, Špeglič Franc, Kotnik Anton.
Naslov uredništva: Žalec – telefon 710–671.
Grafična priprava: ČZP Dolenjski list, Novo mesto.
Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana.
Naklada: 11.000 izvodov
Po sklepu republiškega sekretariata za informacije št. 421–1/72 je časnik „Savinjski občan“ oproščen prometnega davka.

Zdravo, uspešno in srečno novo leto 1981

DRAGI BRALCI!

Izteka se staro leto in to je čas, ko ocenjujemo naše delo. Soočimo se z uspehi, pa tudi neuspehi, vse to z željo, da bi v novem letu, ki prihaja, delali še bolje in ne ponavljali starih napak. Lahko bi rekli, da je za nami prelomno leto, čas velikih preizkušenj, ne le zato, ker smo izgubili tovariša Tita, kar nas je še bolj strnilo in združilo na njegovi poti, marveč tudi zaradi gospodarskih težav in stabilizacijskih ukrepov, s katerimi smo se spoprijeli.

Delali smo in se nemalokrat tudi jezili, ker je v trgovinah zmanjkalo tega in onega, in ker so cene tako rastle. Pa vendar, če sedaj ob koncu leta potegnemo črto pod prizadevanja in dosežke, ugotovljamo, da smo bili kljub vsemu uspešni in to nas hrabri in spodbuja, da bomo v letu, ki prihaja, še boljši.

Pa se še nekoliko pomudimo pred svojim pragom. Teče že tretje leto, od kar vas redno obiskuje Savinjski občan in vam prinaša marsikaj iz življenja in dela občanov. Tako, kot smo si zapisali v svojem programu, veliko pišemo o ljudeh, še več: ljudje, občani tudi sami pišejo, svetujejo, opozarjajo na probleme, skratka, Savinjski občan postaja ljudska tribuna, tu se krešejo misli, mnenja in predlogi nas vseh, ki živimo in delamo v žalski občini.

Kadar pripravljamo naše občinsko glasilo, nikoli ne pozabimo naših odmaknjenih zaselkov z obrobja občine. Obiskujemo jih in pišemo o problemih, pa tudi uspehih, o cestah, ki jih je vse več v teh krajih, to še posebej zato, ker je tu Savinjski občan v marsikateri hiši edino glasilo, ki jih redno obiskuje.

Dragi bralci, objavili smo že, da nameravamo za vas pripraviti štirinajstdnevnik, a letos ni šlo. Zavedamo se, da bo Savinjski občan kot štirinajstdnevnik prinašal bolj sveže novice, kot jih prinaša kot mesečnik. Kdaj bomo to našo skupno željo uresničili, je veliko odvisno tudi od vas, dragi bralci. Uredništvu boste veliko pomagali, če boste redno pisali o vsem, kar se dogaja v vašem kraju, v vaši krajevni skupnosti, skratka v sredini, kateri pripadate in v kateri živite.

Mi pa si bomo prizadevali, da bo Savinjski občan v novem letu še boljši, aktualnejši, pestrejši. S to željo bi vam radi nazdravili in zaželeli srečno 1981. leto.

VAŠ UREDNIK

Delegacija iz Žalca pri tovarišu Zemljariču

Pri predsedniku izvršnega sveta skupščine SR Slovenije tovarišu Zemljariču je bila na razgovoru delegacija občine Žalec v kateri so bili poleg Vlada Goriška, predsednika skupščine in Jožeta Jana, predsednika Izvršnega sveta tudi predstavniki „Hmezada“ in predsednik sveta občin: naše regije. V okviru razgovora so tovariša Zemljariča podrobno seznanili o poteku priprav za izgradnjo regijske mlekarne industrije v Rušah in s problematiko kmetijske proizvodnje, predvsem hmeljarske. Glede mlekarne je bilo posebej poudarjeno, da je potrebno s pripravami pohiteti, saj pomeni izgradnja tega objekta ne samo pomemben objekt z vidika pridelave mleka, temveč tudi z vidika oskrbe. Znano je, da je obstoječa mlekarne v Medlogu dotrajala, da je bila grajena za predelavo mnogo manjših količin mleka kot je današnja proizvodnja, leži pa tudi na neprimerni lokaciji, saj je ob zadnjih poplavih bila nekaj dni poplavljen in v teh dneh ni mogla obratovati. Predsednik Izvršne-

ga sveta je zagotovil, da bo Izvršni svet SR Slovenije podprl izvedbo te investicije, saj je povezana s predelavo hrane.

Člani delegacije so predsednika tudi podrobno seznanili z nekaterimi nalogami, ki so vsebovale v posebni občinski resoluciji o nadaljnjem razvoju kmetijske proizvodnje in predelave. V zvezi s tem je razgovor potekal predvsem o hmeljarski proizvodnji, o povečanju površin pod hmeljem v naslednjih letih za 500 ha v družbenem in zasebnem sektorju, o investicijah za pridobivanje novih rodovnih površin, o nadaljnjem procesu komasacij v dolinskem predelu ter o nalogah v obrobni, višinskih predelih občine. Govora je bilo tudi o pomembnejših investicijah, zlasti glede izgradnje farne prašičev in farne krav ter o investicijah v zvezi s nadaljnjim razvojem perutninarstva. Tovariš Zemljarič je poudaril, da imamo v zvezi s proizvodnjo hrane v celoti podporo Izvršnega sveta SR Slovenije.

—an

želijo občanom

SKUPŠČINA IN IZVRŠNI SVET OBČINE ŽALEC
OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽALEC
OBČINSKA KONFERENCA ZKS ŽALEC
OBČINSKI SVET ZVEZE SINDIKATOV ŽALEC
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS ŽALEC
SKUPNE SLUŽBE SIS ŽALEC

Novoletno praznovanje otrok

Društvo prijateljev mladine, šole in vrtci pripravljajo novoletno praznovanje za otroke. Prireditve in prihod dedka Mraza bo od 22. do 30. decembra 1980 po krajevnih skupnostih. Pripravili so pestre kulturne programe, poleg tega pa bodo predšolski otroci od drugega do sedmega leta starosti in od 1. do 4. razreda osnovne šole prejeli darilne zavitke v vrednosti 100 dinarjev. Za obdaritev in kulturne programe so sredstva prispevale delovne organizacije in skupnosti.

Za otroke, ki niso v organiziranem varstvu, pripravljajo novoletne prireditve v vrtcih, tam, kjer teh ni, pa v osnovnih šolah, tako, da bodo zajeti vsi predšolski otroci.

Zato predlagamo staršem, ki nimajo svojih otrok v vrtcih, da se zanimajo, kdaj bodo te novoletne prireditve za otroke v vrtcih, da bodo tudi njihovi malčki deležni novoletnega veselja.

Proslave vsepovsod

V vseh naših 20 krajevnih skupnostih so se ob dnevu republike – 29. novembra, zvrstile številne proslave. Ena največjih je bila v dvorani Hmezada v Žalcu. Ponekod so na proslavah sprejeli tudi cicibane med pionirje.

TT.

Sprejem mladih v ZK

Občinska konferenca ZKS Žalec si je med letošnje programske naloge posebej zapisala okrepiti svoje vrste z novimi člani. To jim je v celoti uspelo, saj so do danes na novo sprejeli že 142 članov. Pri tem je razveseljivo, da je med sprejetimi člani kar 66 odstotkov mladih, 39 odstotkov žena in 43 odstotkov neposrednih proizvajalcev.

Med osnovne organizacije ZK, ki so bile zelo uspešne pri obnovi članstva, sodi tudi krajevna organizacija ZKS Griže. Na nedavni slovesnosti je nove člane sprejel predvojni komunist Matevž Babič. Sprejem v Zvezo komunistov sodi v okvir praznovanja 40. letnice ustanovitve OF in ustanovitve prve celice KP v Zabukovici.

S sprejema mladih v ZK v Grižah.

Posvet predstavnikov štirih občin v Žalcu

Tesnejše sodelovanje med občinami Žalec, Hrastnik, Trbovlje in Zagorje

Nedavni posvet predstavnikov občin Hrastnik, Trbovlje, Zagorje in Žalec v Žalcu je podkrepil željo po tesnejšem sodelovanju na nivoju omenjenih štirih občin. Ob ugodni oceni dosedanjega sodelovanja je bilo slišati veliko dobrih pobud in predlogov, kako bi dobro sodelovanje še poglobili.

O razvojnih dosežkih in programskih izhodiščih občine Žalec sta udeležence seznanila predsednik IS Jože Jan in predsednik skupščine občine Vlado Gorišek – slednji tudi kot novi direktor Hmezada.

Na psvetu so ugotavljali, da imajo vse štiri občine veliko stičnih točk in skupnih interesov, ki pogojujejo tesnejše sodelovanje na različnih področjih, zato te interese kaže usklajevati.

Ko sta Vlado Gorišek in Jože Jan govorila o novih naložbah, sta še posebej izpostavila najpomembnejše investicije v agroživilstvu; to so izgradnja nove mlekarske industrije pri Arji vasi, farma za 30 do 50.000 prašičev in še nekatere objekte, ki bodo pripomogli do večje tržne proizvodnje mleka, mlečnih proizvodov, mesa in drugih živilskih proizvodov.

Ker zasavske občine ob razviti industriji same ne pridelajo dovolj hrane za lastne potrebe, so obeti agroživilskega kompleksa v Žalcu še kako zanimivi. Ne glede na to, da so zasavske občine v nekatere smeri že dohodkovno povezane, so še vedno zainteresirane za boljše preskrbo z mlekom, mlečnimi proizvodi, pa tudi z mesom in drugimi živilji.

Skupne interese oziroma stične točke so še zlasti omenjali na področju izgradnje cest, posebej še cestno povezavo Latkova vas – Trbovlje. Na teh obmejnih področjih se hkrati z izgradnjo novih cestnih povezav odpirajo ugodne možnosti razvoja kmečkega turizma. Skupne interese so omenjali tudi na področju gozdarstva, urbanizma in drugod.

Žalski živilski agrokomples, so menili predstavniki Hmezada, se dohodkovno povezuje z najmočnejšimi pridelovalci koruze in druge živalske krme, vse pa bodo storili tudi z močno proizvodnjo živalske krme tudi doma. S tem bodo zagotovljene možnosti za nadaljnji razvoj živilno-rejske proizvodnje, posebej še mleka in mesa. Žalec pri teh osrednjih investicijah kajpak vabi sofinancerje in tako je bilo tudi to vprašanje sproženo na posvetu.

O žalskem posvetu so izjavili: Franjo Krsnik, predsednik skupščine občine Hrastnik:

„Na posvetu je bilo izrečenih veliko pobud in predlogov za še tesnejše sodelovanje med občinami. Sicer to sodelovanje že imamo in sicer na področju izobraževanja, pa tudi izgradnje gozdnih in drugih cest, ki povezujejo naše obmejne vasi in zaselke.

V času, ko hrana postaja vse bolj pomembna tudi kot strateška surovina, je še kako pomembno, da se industrijska področja povezujejo s proizvajalci hrane, da bi si zagotovili dobro in nemoteno preskrbo. Čeprav naša občina že sodeluje z ABC Pomurko na dohodkovnih odnosih, so za nas zanimivi tudi predlogi žalskega agroživilstva. Seveda pa delamo tudi

Srečanje predstavnikov štirih občin v Žalcu

na tem, da bi pridelali kar največ hrane doma.”

Henrik Pušnik, predsednik skupščine občine Trbovlje: „Čeprav današnje srečanje ni prineslo ničesar novega, je bilo zaradi dobrih predlogov in zanimivih ocen koristno za vse udeležence. Ugotovljamo, da smo dokaj pozno spoznali, da smo sosedje, vendar ni še nič izgubljenega. Lahko bi rekli, da smo na tem posvetu spričo obilice zanimivih ugotovitev in pobud odprli nov list v smeri tesnejšega medsebojnega povezovanja in sodelovanja. Spoznali smo, da imamo veliko stičnih točk in skupnih interesov, bodisi na

področju urbanističnega planiranja, izgradnje cest in razvoja turizma, pa tudi agroživilstva. Mi smo se že povezali z živilno-rejsko farmo Nemščak v okviru ABC Pomurka, vendar so programi agroživilskega kompleksa v naši sosednji žalski občini nedvomno zanimivi, zato bomo sodelovanje razvijali in krepili.

Metod Malovrh, predsednik skupščine občine Zagorje: „Tako, kot se povezujejo z Litijo, Domžalami in drugimi kraji oziroma občinami, smo pripravljivi sodelovati tudi z žalsko občino zlasti še zato, ker nas družijo nekateri skupni

interesi. Računamo na boljše cestne povezave na področju Limovc, Čemšenika in drugih naselij na obrobju naših občin. Škoda, da že poprej nismo spletili tesnejših vezi z občino Žalec.

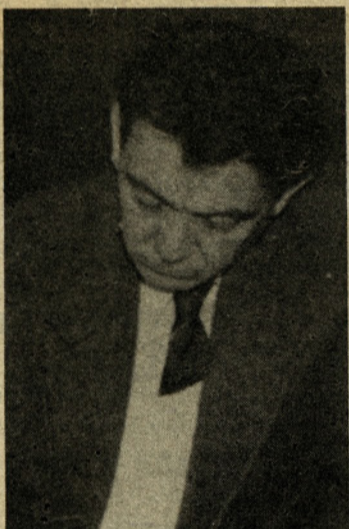
Kar zadeva razvoj kmetijske proizvodnje, bomo v obrobjih vaseh in zaselkih, ki mejijo na žalsko občino, razvijali močno živilno-rejsko, z namenom ustvariti pogoje za tržno proizvodnjo mleka in mesa, to pa pomeni, da računamo na sodelovanje tudi z žalske strani.”

Marjan Kovač, sekretar skupščine skupnosti revirskih občin: „Srečanje v Žalcu je bilo v pravem trenutku, to je v času, ko se v naših revirjih pogovarjamo o potrebi po tesnejšem povezovanju in sodelovanju med občinami.

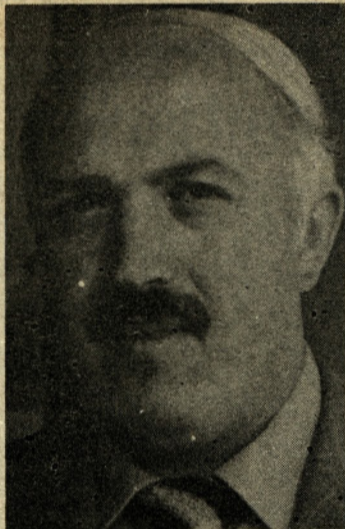
Imamo veliko skupnih interesov, zato kaže sodelovanje poglobljati in krepiti.”

Če bi potegnili črto pod izjave in ugotovitve, ocene in izrečene pobude na tem sestanku v Žalcu, bi to srečanje lahko ugodno ocenili, saj pomeni nov korak k zblizevanju občin pri razreševanju skupnih interesov in nalog.

L. TRSTENJAK

Henrik Pušnik, predsednik skupščine občine Trbovlje

Metod Malovrh, predsednik skupščine občine Zagorje

Franjo Krsnik, predsednik skupščine občine Hrastnik

Marjan Kovač, sekretar skupščine skupnosti revirskih občin

Še o postavitvi spomenika hmeljarju v Žalcu

V letu 1977 je OK SZDL Žalec imenovala poseben odbor za izvedbo proslave 110. – letnice Slovenskega tabora, ki je bil v Žalcu. Ta odbor je v svojem programu predvidel tudi postavitev spomenika kmetu hmeljarju, saj je ravno savinjski kmet s svojim delom ustvaril osnovo za hitrejši razvoj celotne doline. Veliko pa je prispeval tudi v času prebujanja narodne zavesti, zlasti v obdobju taborov.

Imenovan je bil poseben pododbor, sestavljen iz predstavnikov skupščine občine Žalec, družbenopolitičnih

organizacij občine Žalec, krajevne skupnosti Žalec in SOZD-a Hmeza, z zadolžitvijo, da zbere ustrezna finančna sredstva in izvede nalogo v zvezi s postavitvijo tega spomenika.

Na osnovi ustreznega dogovora in razprav v okviru KS Žalec, SOZD-a Hmeza, družbenopolitičnih organizacij in Skupščine občine Žalec je bil izbran osnutek akademskega kiparja in grafika Janeza Boljke, ki je delo prevzel na osnovi pogodbe.

Stroški postavitve spomenika so bili naslednji:

– Janez Boljka, aka-

demski kipar in grafik je prejel po pogodbi dne 6. 11. 1979

325.000,00

dne 22. 11. 1979

65.000,00

dne 28. 4. 1980

260.000,00

Skupaj 650.000,00

– Tomori Matjaž, arhitekt je prejel po pogodbi dne 9. 1. 1980

96.698,10

– Livnica umetnin „Plastika“ Beograd po pogodbi plačano dne 27. 11. 1979

627.000,00

Zavod za načrtovanje Žalec – izdelava lokacijske dokumentacije, plačano dne 16. 9. 1980 4.435,20

– ITC Ferralit Žalec – izdelava napisne table 690,25

Skupaj: 1.378.823,55

Skupno znašajo navedeni stroški 1.378.823,55 din.

Sredstva za pokritje teh stroškov so se zbirala od leta 1977, predvsem preko reklamnih oglasov za izvedbo Taborških dnevov, s strani posameznih delovnih organizacij.

– Iz sredstev reklamnih oglasov je bilo zbranih 654.823,55 din

– sredstva proračuna v letu 1979 namensko za spomenik Hmeljar so znašala 497.000,00 din

– namenska sredstva

proračuna občine Žalec v letu 1980 za spomenik Hmeljar 227.000,00 din

Skupaj: 1.378.823,55 din

Ureditev okolice spomenika je potekala preko samoupravne komunalne interesne skupnosti Žalec iz namenskega združenih sredstev v znesku 586.702,05 din.

Ta sredstva so zagotovili:

– Poslovna skupnost za hmeljarstvo Slovenije 350.000,00

– Občinska kulturna skupnost Žalec 100.000,00

– Občinska kulturna skupnost Žalec 100.000,00

– Občinska kulturna skupnost Žalec 100.000,00

– Skupščina občine Žalec – sredstva za občinski praznik 56.702,05

– Samoupravna komunalna interesna skupnost Žalec 50.000,00

– Združenje obrtnikov občine Žalec 30.000,00

Skupaj: 586.702,05

Zemljišče kjer spomenik stoji, v dogovoru z lastnico Žuža Jelico, še ni odkupljeno.

– Zemljišče kjer spomenik stoji, v dogovoru z lastnico Žuža Jelico, še ni odkupljeno.

– Zemljišče kjer spomenik stoji, v dogovoru z lastnico Žuža Jelico, še ni odkupljeno.

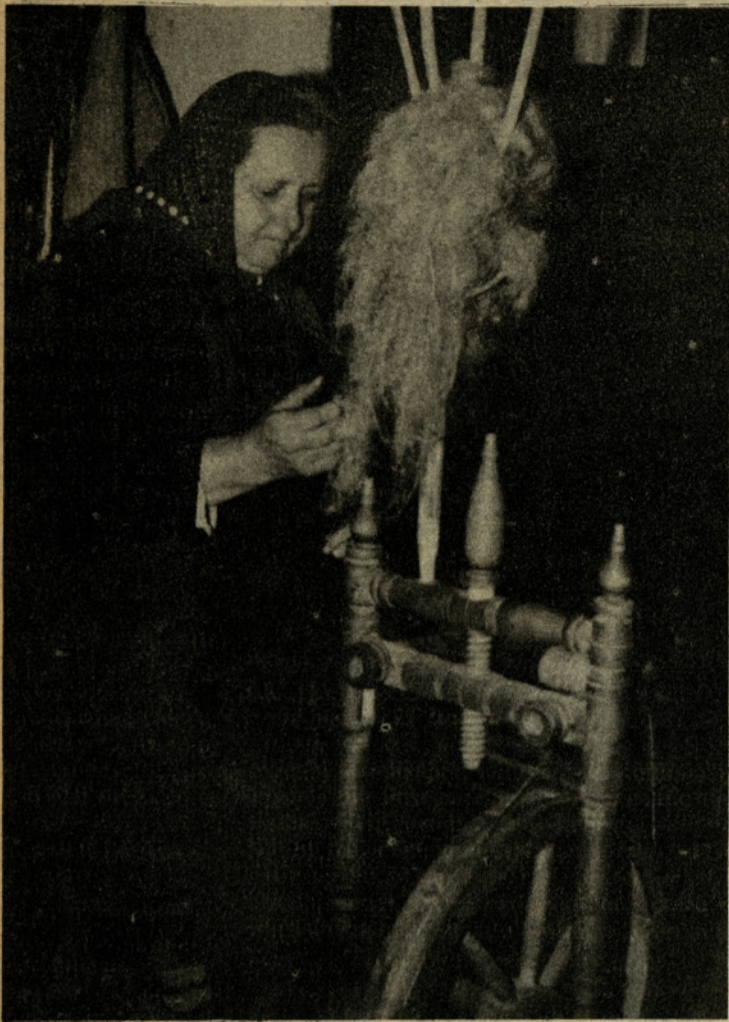
– Zemljišče kjer spomenik stoji, v dogovoru z lastnico Žuža Jelico, še ni odkupljeno.

– Zemljišče kjer spomenik stoji, v dogovoru z lastnico Žuža Jelico, še ni odkupljeno.

– Zemljišče kjer spomenik stoji, v dogovoru z lastnico Žuža Jelico, še ni odkupljeno.

ODBOR ZA PRIPRAVO 110. LETNICE ŽALSKEGA TABORA

Pajčevina na kmečkih kolovratih...

Predica Marija Ropas

Priveditelji kmečkih iger na Vrnskem so lani in letos med kmečkimi opravili, ki že sodijo v preteklost, prikazali tudi,

nekoč zelo razvito predilsko obrt s pripravo lanene in volnene preje na Slovenskem. Starejši ljudje še pomnijo,

kako so zlasti pozimi v vsaki kmečki hiši brneli kolovrati pozno v noč. To je bil ženski posel, moške pa so mikali prejo in pomagali pri drugih delih. In ker še ni bilo elektrike, so si svetili z leščerbami, še poprej pa s trskami. V debele klopčiče navito laneno in volneno nit so potlej prevzeli vaški tkalci in stkali platno po naročilu.

O tej nekoč cvetoči domači obrti smo se te dni pogovarjali z Marijo Ropasovo, kmečko gosposinjino v Merincih nad Vrnskem, veliko pa je vedel povedati tudi njen mož Martin. "Iz lanenega platna smo si kmetice sešile rjuhe, uporabljali pa smo ga tudi za brisače in druga oblačila," je pripovedovala Marija. Martin pa je menil, da so bila oblačila sešita iz lanenega platna poleti hladna in so jih kmečki ljudje radi nosili. Nekateri kmetije so pridelovale lan tudi še nekaj časa po zadnji vojni, potlej pa je ta dejavnost počasi zamrla.

Ob tem je zanimivo, da je lan zadnji čas spet moda, blago, ki ga išče oblačilna industrija za poletna oblačila.

Marija sodi med tiste redke kmetice, ki občasno še vedno poženejo kolovrat, pa čeprav ne pridelujejo več lanu. Še pred leti je imela Ropasova kmetija ovce, ki so dajale imenitno volno. Marija je volno spredla v niti, iz katerih so spletli jopice, šale, nogavice in druga oblačila.

Časi so se spremenili, na kmetijah je vse manj ljudi za

delo in tako so tudi kmetje v Mirencah opustili proizvodnjo lanu in danes je kolovrate že prepredla pajčevina, kar je vsekakor škoda.

"V naši vasi so kmetje, ko sem bila še dekle, pridelovali lan pri vsaki hiši. Lan srno poruvali in povezali v snopiče ter ga za nekaj časa razprostirali po travi, da se je lepo osušil. Ko smo na polju popravili največja dela in se je leto prevesilo v jesen, smo lan otrli. Zbralo se nas je za cel ducat žensk in delo je potlej hitro steklo med šalami, pa tudi zapele smo.

Ko je bil lan otrt in preja očiščena, smo jo v velikih zvitkih spravili na suh prostor, kjer je počakal do zime, ko so zabrnili kolovrati..." je povedala Marija.

Martin: "Ko sem bil še bosopet kratkohlačnik, so tkalci še merili platno s palicami, posebno mero, ki je bila za 10 cm daljša od metra. Tkalec je hkrati s prejo zahteval kolač kruha, plačilo pa je bilo v denarju. Nekateri tkalci so sloveli po imenitnem platnu, vendar pa je bilo to v največji meri odvisno od preje. Namizne prte in brisače so tkalci popestrili z barvnim volnenim vložkom."

Ko sem odhajal, mi je gospodinja pokazala dva zvitka lanenega platna, ki ju še hrani v skrinji. Domači tudi še spijo na lanenih rjuhah. Pravijo, da se na njih najslajše spi.

L. TRSTENJAK

Stara keramična posoda

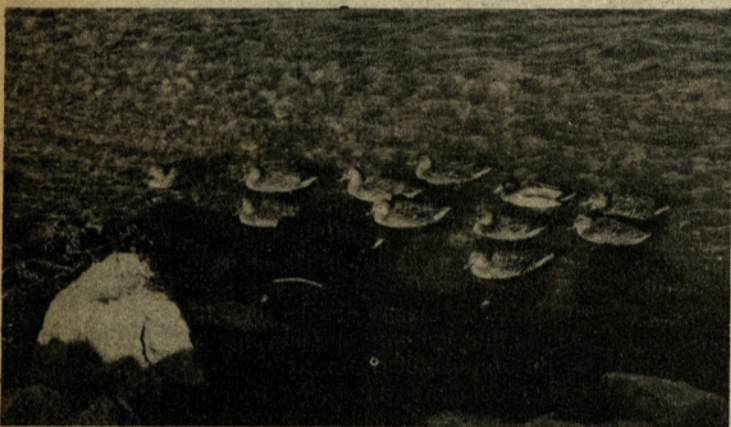
Kmečki muzej na Vrnskem bo...

Probudniki in organizatorji napovedanega kmečkega muzeja na Vrnskem (v Savinjskem občani smo že pisali o tej akciji!) ne mirujejo. Stikajo po kmečkih podstrešjih, šupah in podobnih mestih ter prinašajo staro orodje, posodo in podobne reči. Doslej so tako zbrali že čez 100 različnih predmetov, skratka, pripravili so že kar zajetno in zanimivo etnografsko zbirko.

Akcijo ima v rokah turistično društvo Vrnsko, v njej pa prizadevno sodelujejo tudi kmetje in drugi krajani. Organi-

zatorji pravijo, da bo prvi del kmečkega muzeja možno odpreti in prikazati obiskovalcem Kmečkih iger na Vrnskem v prihodnje leto. Res pa je, da bo ureditev takšnega muzeja precej stala in tako organizatorji pričakujejo sodelovanje ostalih dejavnikov v občini in regiji.

Ob tej zanimivi pobudi naj zapišemo, da se je veliko starih predmetov že porazgubilo, bodisi, da so jih odnesli različni zbiralci (tudi čez mejo!), ali pa so jih lastniki požgali, ker se niso zavedali njihove etnografske vrednosti.

Divje race v Bolski

Tole jato divjih rac smo pred dnevi posneli na brzicah Bolske ob ostankih starega lesenega mostu na Gomilskem. Vse kaže, da se divje race v bistri Bolski dobro počutijo in še malo jih ni vznemirjal hrup, ki so ga povzročali delavci, ki pripravljajo gradnjo novega mostu.

Za divje race v Bolski so

poskrbeli lovci, člani LD Braslovce. Največ divjih rac so pred dnevi opazili v novem akumulacijskem jezeru pod Žovnekom — baje jih je bilo nad tisoč. Ko bo jezero zamrznilo (najbrž se je to že zgodilo!) si bodo divje race poiskale kopal v tekočih vodah, med katere sodi tudi Bolska. Tk.

Izpolnjena turistična ponudba

Upravičeno so godrnjali krajanji Sempetra, ki so dve leti gledali opuščene prostore bivše samopostrežne trgovine. Izložbena okna so bila preplepljena s plakati, prostori pa prepredeni s pajčevino, in je objekt kazil središče Sempetra.

Končno pa so pri Hmezadu TOZD Gostinstvo, v sodelovanju s turističnim društvom prisluhnilo problemom, da se danes prostori že spreminjajo v

lep gostinski lokal, ki bo vsekakor izpolnil turistično ponudbo v Sempetru. Restavracija, ki se bo imenovala Pri Rimljanju, bo gotova ob koncu decembra, bojijo pa se, da ne bodo pravočasno dobili potrebne opreme, saj je dobava otežkočena. V restavraciji bo prostora za več kot 50 gostov, kuhinja pa bo pripravljala poleg jedi po naročilu še tople obroke — malice. (Edi Masnec)

Divji prašič skočil v prepad

Ko so člani lovske družine Vrnsko pred nedavnim organizirali pogon na divje prašiče, so v lovišču Kisovec — Čreta opazili divji svinji. Prvo je uplenil Vlado Vrtačnik, druga pa je med zasledovanjem pred presečenimi lovci skočila v prepad in se ubila. Kaj podobnega lovci ne pomnijo, saj je znano, da so te živali zelo urne in iznajdljive, ko se umikajo pred lovci. To je bil v času prvega snega, ki ga je med tem pobralo sonce, že

drugi pogon na divje prašiče; na obeh pogonih so lovci uplenili šest divjih prašičev, na zadnjem pa še lisico, kuno in zajca.

V letošnji sezoni so v loviščih te lovske družine opazili precej divjih prašičev, ki so tudi povzročili nekaj škode na poljih. Lovska družina bo škodo plačala kmetom po dogovoru. LD Vrnsko ima dovoljenje za odstrel 16 divjih prašičev v bližajoči se zimski sezoni.

Tk. L.

Trdoživ je Kudrov rod...

V hribovskem zaselku Vrhe se stikajo meje treh občin: žalske, trboveljske in zagorske. Enajst domačij je porazdeljenih na vse tri občine, vendar jih to ne razdvaja, marveč združuje, in če bi misel razpredli naprej, bi lahko zapisal, da so dobri sošeski odnosi tudi med omenjenimi občinami.

Bil je lep poznojesenski dan brez snega, ki ga je sonce stalilo že pred dnevi, pa čeprav so Vrhe 950 metrov nad morjem. Kmetije obdajajo lepe borove hoste, na travnikih, med katerimi so razpotegnjene njive, pa je od pomladi do jeseni dovolj sočne pašne za živino. Na njivah uspeva na tej višini le krompir, kruh pa kmetje kupujejo. Dohodek dajeta les in živina.

Ker je od vsake kmetije kdo zaposlen bodisi v bližnjih Trbovljah ali Zagorju, pa tudi v Preboldu, ljudje danes živijo bolje kot nekoč, pa čeprav zaselek po zadnji vojni ni pridobil kaj večjega.

Za turista, ki se povzpne: na Vrhe, je tu zgoraj lepo, vsega nekaj kilometrov v dolini utripa življenje v zasavskih revirjih, z

druge strani pa Prebold in povsem blizu rdi v zahajajočem soncu Mrzlica...

Namenjen sem bil h Kudrovim, po domače jim pravijo Krvavičniki. Lepa kmetija, med gospodarskimi poslopiji stoji nova, še ne povsem dograjena, hiša. Leona in Angele — zakoncev Kuder ni bilo doma. Odpotovala sta v Berlin k sinu Lojzu, ki na tujem služi marke, da se bo potlej vrnil domov. V kuhinji sem srečal mlada Kudra, 26-letnega Francija in nekaj starejšega Leona. Maloprej sta se vrnila z dela — Franci dela v trboveljskem rudniku — in sedaj si kuhata kosilo, da bi potlej še pred nočjo opravila pri živini. "Škoda, da ni doma očeta in matere, ta dva bi vam vedela veliko povedati," sta rekla Franci in Leon.

Dve marmornati plošči sta vgrajeni v hišo. Na prvi, večji, sem prebral, da je okupator že v začetku septembra 1941. leta aretirjal in odvedel v smrt štiri brate sedanjega gospodarja Leona: Cirila, Franca, Toneta in Staneta. Takrat bi moral z njimi

Mladi Kudri so posedli za pečjo in zaigrali poskočno vižo

tudi Leon, a ta je bil ta čas že v ujetništvu. Vojna je pobrala tudi brata Alojza, ki je ostal med pogrešanimi.

To je bil za preživelega Kudra strašen udarec in le svoji trdoživnosti in neuklonljivi volji se lahko zahvali, da ga ni zlomilo. Z ženo sta se zakopala v grunt, rojevali so se jima otroci, rasli so in odrasčali. Lojze dela na tujem, Tone in Stana sta se zaposlila v zasavskih revirjih, hči Joža se je poročila slabo uro hoda daleč, doma pa sta ostala sinova Franci in Leon. Oba sta sicer zaposlena v dolini, a se vratača domov in pomagata pri delu.

Sedaj se gre, utrudljive pa so poti pozimi, ko tu v hribih zapade tudi po meter snega in takrat je treba dobro uro pešati do doma. A kaj bi to, mlada sta še in veliko moči imata.

Življenje teče na kmetiji po ustaljenih kolesnicah. Ko mladi pridejo domov, je v hiši praznik. Ob tem je treba reči, da so vsi Kudrovi nadarjeni muzikanti in to že trije rodovi nazaj. Nikjer se niso učili muziciranja, samouki so, a zaigrajo, da se človeku razneži srce.

Kdo bi vedel, kdaj in kako se

je v hiši, tu v hribih, znašel klavir? Babica je znala iz njega izvabiti čudovite melodije, viže, ki so se mladim Kudrom že v otroških letih vtisnile v srce in kar sami so poprijeli za glasbila.

Vse kaže, da je ljubezen do muziciranja prešla tudi na vnuke, saj osemletni Stanin sin Bojan že imenitno zaigra na harmoniko in klarinet. Slednjega mu je podaril njihov prijatelj Paveljškov Maks s Polzele.

Nepozabni so trenutki, ko mladi posedejo za veliko kmečko pečjo in zaigrajo. Gospodar Leon posluša, jih opazuje in če zatisne oči, se mu zazdi, da za pečjo sedijo bratje Ciril, Franci, Tone in Stane, pa tudi Lojze in užigajo poskočne viže, kot da ni bilo tistega usodnega septemberskega dne leta 1941, ko so v hišo prihrumeli Nemci ter jih odvedli v smrt... Na manjši plošči se partizanski borci Revirjev zahvaljujejo za vso pomoč, ki jim jo je nudila ta hiša.

Popoldan se je nagnil v večer, ko sem odhajal po ozki kolovozni cesti v dolino. Za mano je temnela Mrzlica, pred Kudrovo hišo pa sta kot dva macesna stala Franci in Leon ter igrala na harmoniki...

Zakonca Kuder na Vrheh

Resolucija o družbenoekonomskem razvoju občine v letu 1981

Izvršni svet je pripravil osnutek „Resolucije 81“, katero je že obravnavala občinska skupščina in določila rok za javno razpravo o tem osnovnem planskem dokumentu za prihodnje leto. Osnova pri sestavi tega dokumenta so bili doseženi razvojni cilji v tekočem letu 1980 ter cilji stabilizacijskih prizadevanj, kot temelj našega gospodarskega sistema v naslednjem srednjeročnem obdobju.

V letu 1980 so doseženi rezultati na področju razvoja samoupravnih odnosov, delegatskih razmerij, kadrovske politike, gospodarstva, uporabe in gospodarjenja s prostorom, družbenih dejavnosti in krajevnih skupnosti ter ljudske obrambe in družbene samozasčite dobri in predstavljajo realno osnovo za razmeroma smel načrt razvoja tudi v naslednjem letu.

Dosežena 6% realna rast družbenega proizvoda je sicer za 2 indeksi točki nižja od načrtovane, vendar z ozirom na težave, ki so se pojavljale v poslovanju tekom celega letošnjega leta v naši celotni nacionalni ekonomiji, pomeni to visoko stopnjo razvoja. Še posebno je razveseljivo, da je bil ta napredek dosežen ob zelo pomembnih dejstvih: ob samo 1% rasti števila zaposlenih ter vsega 662 milijoni din investij v gospodarstvu, kar predstavlja le 20% družbenega proizvoda.

Ta dejstva prav gotovo kažejo na resničnost večkrat izpostavljene predpostavke, da je z aktiviranjem notranjih rezerv možno ob razmeroma nizkih investicijskih vlaganjih doseči zelo hiter gospodarski razvoj. Ta proces pa seveda ni bil slučajen, saj že vrsto let tesno sodeluje pretežni del našega gospodarstva z Zavodom za produktivnost dela, ki si prizadeva z uvajanjem sodobnih metod in organizacije proizvodnih procesov, poiskati niz notranjih rezerv, ki jih je očitno več, kot smo pričakovali. Ta odprtost našega gospodarstva do sprejemanja in sodelovanja z znanstveno raziskovalnimi institucijami se že visoko obrestuje ter kaže na odgovoren in zavzet pristop delovnih ljudi v naših organizacijah do takšnih akcij, ki jih v tako širokem obsegu drugje ne poznamo.

Močno in zdravo gospodarstvo je bila seveda osnova tudi za dosežke na ostalih področjih v letu 1980. Izgradnji infrastrukturnih objektov smo tudi v letu 1980 posvetili vso pozornost, saj predstavlja razvoj cestnega omrežja, telefonije, kanalizacijskega in vodovodnega omrežja, vodnega gospodarstva in stanovanjskega gospodarstva osnovo za nemoten gospodarski kot tudi družbeni razvoj.

Tudi družbene dejavnosti so se razvijale po sprejetih načrtih – tako na področju izvajanja osnovnih programov – kakor tudi pri uresničevanju investicijskih načrtov. Tako tudi šolstvo, otroško varstvo, socialno skrbstvo, kultura in telesna kultura vstopajo v novo srednjeročno obdobje z dobro opravljenimi nalogami tekočega srednjeročnega načrta. Niz novih objektov, ki so bili zgrajeni v tem obdobju, bistveno izboljšuje pogoje in kvaliteto dela, kar predstavlja enega temeljnih pogojev hitrega gospodarskega razvoja.

Večkratni očitki prevelikega obremenjevanja dohodka gospodarstva in osebnih dohodkov občanov za realizacijo nalog s področja infrastrukture in družbenih dejavnosti torej niso bili umestni. Analiza gospodarstva naše občine namreč kaže, da dosegamo v letu 1980 najvišji dohodek na delavca v regiji, v strukturi dohodka pa predstavljajo prav zaradi njegove visoke absolutne vrednosti – omenjene obremenitve skoraj najnižjo udeležbo med občinami celjske regije.

Pripravljen načrt razvoja v letu 1981 tako temelji na analizi dosežkov in možnosti razvoja v preteklem letu. Načrt razvoja je tesno usklajen s temeljnimi razvojnimi usmeritvami v SR Sloveniji, zlasti na področju uveljavljanja in poglobljanja socialističnih samoupravnih organov, krepitvi izvozne sposobnosti in zmanjševanja uvozne odvisnosti, pospeševanju in organizaciji proizvodnje hrane in stabilnejše preskrbe prebivalcev, izvajanje naložb z visoko dohodkovno učinkovitostjo ter poglobljanjem dohodkovnega in poslovno tehničnega sodelovanja.

Osnovni poudarek bo še nadalje dan razvoju gospodarstva, v njegovi strukturi pa panogi industrije in kmetijstva.

Tudi v letu 1981 načrtujemo hiter gospodarski razvoj. Realna stopnja rasti naj bi bila 4 do 5 odstotkov, kar je dvakrat več od načrta razvoja SR Slovenije.

Ta razvoj bo dosežen ob največ 2,5% rasti zaposlenih ter 20% udeležbi investicij v družbenem proizvodu.

Izvoz se bo povečal za 10%, uvoz pa le za 5%, tako da bi znašala stopnja pokrivanja 178%. Realni osebni dohodki se v letu 1981 ne bodo povečali, nominalno pa bodo znašali 9.000 din na zaposlenega mesečno.

V letu 1981 se bodo investicijska vlaganja izvajala v bistveno težjih pogojih kot v preteklih letih. Zahtevni bančni kriteriji bodo najmočnejše vplivali na manjša vlaganja tudi v naši občini. Najpomembnejše naložbe se bodo izvajale v SIP-u Šempeter (nadaljevanje izgradnje tovarne kmetijskih strojev) SODZ-u Hmezd Zalec (regijska mlekarina, farma prašičev, primarna proizvodnja), Nami Zalec (Veleblagovnica Levec) in Aeru TOZD Kemija Šempeter (razširitev proizvodnje).

Tudi v letu 1981 bomo nadaljevali s tesnim sodelovanjem z Zavodom za produktivnost dela, saj bo zlasti v tem letu potrebno z aktiviranjem notranjih rezerv doseči visoko udeležbo dviga produktivnosti v 5% realni rasti družbenega proizvoda.

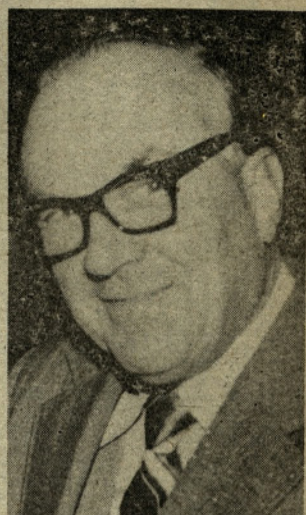
Na področju komunalne dejavnosti bodo naloge v letu 1981 usmerjene predvsem v etapno izgradnjo I. faze primarne kanalizacije in čistilnih naprav v občini, v modernizacijo cestnih odsekov ter v nadaljnjo izgradnjo in ojačitev vodovoda in telefonije.

Samoupravne interesne skupnosti s področja družbenih dejavnosti bodo pri izvajanju svojih programov upoštevale omejene materialne možnosti; tako da v letu 1981 ne bodo širile svojih programov. Skrajno racionalno bodo proučile investicijsko dejavnost, tako investicije v teku, še zlasti pa nove investicije.

Skupni imenovalec razvojnih nalog v letu 1981 je torej večja aktivnost, odgovornost in disciplina na vseh področjih gospodarskega in družbenega razvoja. Prednostno in z vso zavzetostjo bomo morali izvajati stabilizacijske naloge.

Da ti cilji in naloge niso zgolj deklarativni, jasno dokazuje predložena resolucija o razvoju v letu 1981, saj je osnovni poudarek dan rasti produktivnosti dela, boljši organizaciji dela, uvajanju sodobne tehnologije ter zagotovitvi nemotene proizvodnje.

Dobro pretehtane gospodarske naložbe, omejitve negospodarskih naložb ter skrajno racionalna poraba na vseh področjih morajo prispevati največji delež k stabilnim gospodarskim tokovom v cilju uresničitve osnovnih stabilizacijskih ciljev našega celotnega gospodarstva.

Delegati so rekli...

Vsi trije zbori skupščine občine Zalec so na nedavni skupni seji sprejeli predlog dogovora o temeljnem družbenega plana žalske občine za obdobje 1981–1985. Kako ocenjujete ta dokument, ki ga boste posredovali podpisnikom? smo povprašali delegate. Takole so odgovorili:

Dragica Breznikar iz Prebolda je rekla, da je osnutek skrbno prebrala, in da je tudi sodelovala v razpravi: „Preavidevanja so realna, vendar jih bo možno uresničiti le ob zavestni disciplini in zavzetosti vseh zaposlenih. Menim, da si lahko začrtamo nove investicije le v okviru možnosti. Pomeni, da se bo treba marsičemu odreči. V sedanjih pogojih zaostrelega varčevanja in gospodarjenja si ne moremo dovoliti prevelike potrošnje.“

Franc Šribar, Gornja vas: Delam v Feralitu. Predlog je bil dovolj pretehtan, da sem glasoval zanj. Sedaj je tak čas, da se je treba na vseh ravneh stabilizacijsko obnašati. Vendar soglašam, da ne smemo še naprej zniževati standarda, saj bi si s tem povzročili politično škodo

oziroma nezadovoljstvo med delavci. Nasploh pa je potrebno, da bodo delavci še v večji meri samoupravno odločali tudi o delitvi dohodka.“

Danica Udrih, Šempeter: „Ko razporejamo ustvarjeni dohodek, nikakor ne bi smeli dovoliti, da bi znižanje standarda najhujše občutili delavci z najnižjimi dohodki, zlasti še tisti z večjimi družinami. V sedanjih in napovedanih restriktivskih ukrepih ne smemo pozabiti na skrb do človeka in njegovo življenjsko raven.“

Povedala bi še to, da je program skrbno sestavljen, zato sem tudi glasovala zanj. Zavedam se, da se bomo le z večjo produktivnostjo, boljše kvaliteto in večjim izvozom iz sedanjih težav povzpeli na zeleno vejo.“

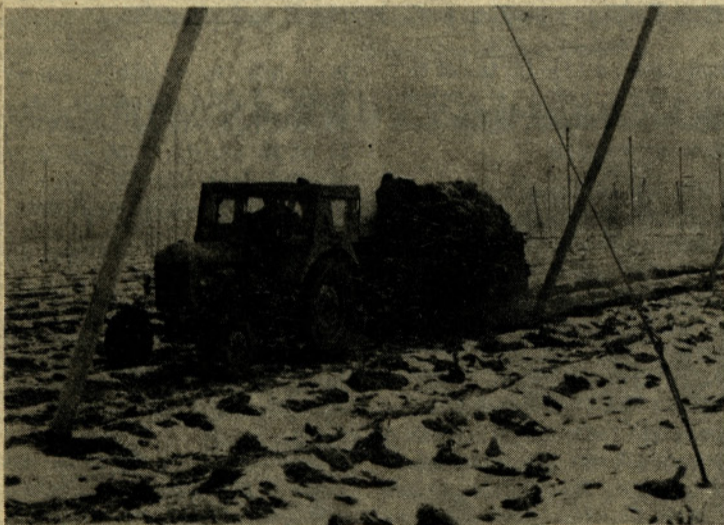
Malči Topovšek, Grajska vas: „Predlog je dober. Sestavljenci so prislunili predlogom in pripombam občanov ter jih po možnosti tudi upoštevali. Rekla bi, da se moramo stabilizacijsko obnašati na vsakem koraku – tudi kar zadeva nove zahteve po investicijah. Sem le za

tiste naložbe, ki se kar najhitreje vračajo v obliki večje in kvalitetnejše proizvodnje, za takšne, ki prinašajo dohodek. Pomeni, da bomo v bodoče manj investirali v zidove, pa več v novo tehnologijo.“

Danica Čretnik, Liboje: „Če nekdo še tako lepo govori o stabilizaciji, sam pa se obnaša nestabilizacijsko, je to udarec v prazno. Pri tem je treba ostati dosleden. Denar naj bo le za tiste naložbe, ki se bodo odražale v večji proizvodnji in v boljšem tržnem učinku. Ob tem je treba utrjevati samoupravljanje, tako, da bo delavec lahko v večji meri odločal o razporejanju in delitvi ustvarjenega dohodka.“

Franc Špeglič, Galicija: „Program je izvedljiv, vendar le ob zavzetosti vseh občanov. Sedaj je že jasno, da denarja ne bo za vse. Zadolžit se bo treba s tem, kar imamo, to pa pomeni, da se bomo odločali le za tiste nove naložbe, ki so nam nujno potrebne, in ki bodo pripomogle k večji in boljši proizvodnji.“

Tk. L.

— CJ —

Dedek mravz
VELIKO JE ZELJA
TVOJIM MALIH PRIJATELJEV,
KI TE ZE NESTRPNO PRIČAKUJEJO

KO SE BOŠ ODPRAVLJAL NAKUPOVAT
NOVGLETNA DARILA,
STOPI
V VELEBLAGOVNICO

nama
ŽALEC

KI SE JE ZA TVOJ PRIHOD
DOBRO PRIPRAVILA.

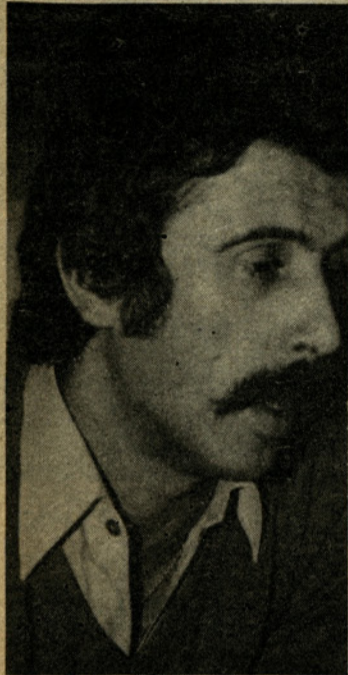
ODDELEK Z IGRAČAMI JE LEPO ZALOŽEN
S PESTRO IZBIRO SLIKANIC SESTAVLJENK
IN DRUGIH RAZLIČNIH IGRAL ZA NAJMLAJŠE,
PA TUDI ZA SOLARJE DO 15 LETA STAROSTI
JE PONUDBA PRIPOMOČKOV ZA IGRO NAJRAZNOVRSTNEJŠA.

ZA PRESENEČENJA
POD NOVOLETNO JELKO
TI Z OBISKOM
VELEBLAGOVNICE

nama

ZATO NE BO ZMANJKALO
IDEJ

Dosledno po poti ekonomske stabilizacije

Andrej Šepec

Nedavna seja Občinske konference ZKS Žalec je poglobljeno razpravljala o tem, kako uresničujemo politiko ekonomske stabilizacije v naši občini.

Ob ugodnih rezultatih, ki se kažejo v večji proizvodnji in višji produktivnosti ter ob zmanjšani porabi in večjem izvozu, so se komunisti soočili tudi s slabostmi, ki zamegljujejo sicer ugodne rezultate.

Ekonomska stabilizacija bo še naprej ena osrednjih nalog komunistov, pa tudi ostalih delovnih ljudi in občanov naše občine, so si zapisali v sklepih seje. Iz poglobljene razprave povzamemo nekatere ugotovitve in izrečene misli:

Vera Orešnik je uvodoma spregovorila o uresničevanju zastavljenih nalog stališč in hkrati nakazala nadaljnje usmeritve v delovanju komunistov v naši občini.

Med drugim je ugotavljala, da smo v obdobju, ko dajemo v vseh delovnih sredinah oceno uresničevanja razvoja družbeno ekonomskih odnosov za zadnje leto tega srednjeročnega obdobja.

Pripravljen je osnutek resolucije o izvajanju srednjeročnega načrta razvoja naše občine v letu 1981, pred sprejetjem je tudi predlog dogovora o temeljnih družbenega plana občine za obdobje 1981–85.

Za letošnje leto smo zavestno predvideli zmernejšo gospodarsko rast, racionalnejše poslovanje, povečanje produktivnosti dela in ekonomičnosti poslovanja, stopnja inflacije pa naj ne bi bila bistveno večja kot v preteklem letu. Posebej smo se zavzemali za povečanje izvoza in zmanjšanje zunanjetrgovinskega primanjkljaja.

Za gibanje posameznih oblik porabe smo se dogovorili, da sredstva za osebne dohodke v materialni proizvodnji rastejo 25 odstotkov počasneje od dohodka in počasneje od čiščnega dohodka, v družbeni dejavnosti pa naj rastejo v poprečju, usklajeno z rastjo v gospodarstvu...

VEČJI IZVOZ NA KONVERTIBILNA PODROČJA

Andrej Šepec: „Kar zadeva rast celotnega dohodka v devetmesečnem obdobju, je žalska občina na četrtem mestu v celjski regiji, z dohodkom pa na drugem mestu in to zgolj ob 1% porastu števila zaposlenih.“

V omenjenem obdobju smo ustvarili najvišji dohodek v regiji, z OD pa smo na tretjem mestu. Povedal je še, da smo izdatno povečali izvoz, in da bo ena osnovnih nalog v bodoče spremeniti strukturo izvoza na konvertibilna področja.

INVESTICIJE V REALNIH MEJAH

Jože Cerovšek je opozoril, da imamo še vedno opravka z razdrobljenimi investicijami in neusklajenimi strukturnimi razmerji. Kljub stabilizacijskim prizadevanjem je še vedno želja po velikih investicijah, ki presegajo realne možnosti. Tako znašajo zahtevki po naložbah kar polovico družbenega proizvoda v občini, med tem pa bo na voljo največ 800 milijonov dinarjev, kar je manj kot polovica zahtevkov. Investicije je treba spraviti v realni okvir možnosti.

OBNAŠATI SE KOT DOBRI GOSPODARJI

Jože Jan: „Izvršni svet skupščine občine posveča veliko skrb ključnim nalogam na področju stabilizacijskega usmerjanja in izvajanja nalog.“

Dosledni smo tudi glede usmerjanja vseh oblik porabe. V prvem polletju smo še posebej pozorno spremljali gospodarjenje v tistih delovnih organizacijah, ki so kazale slabše rezultate. Ugotavljamo, da uresničujemo naloge resolucije, kar kažejo tudi rezultati polletnega in devetmesečnega gospodarjenja.“

Ko je tov. Jan govoril o določenih slabostih, je opozoril na ponekod še vedno ne najboljše medsebojne odnose, pa tudi na slabo kadrovsko zasedbo. Glede izviza je ugotavljal, da se je v tolikšni meri povečal, da z njimi že krijemo potrebe po uvozu. Omenil je tudi, da so bili primeri, da smo izvažali surovine (slovenske železarnice!), potem pa nam je zaradi pomanjkanja teh surovin šepala oskrba pri finalizaciji. Ugotavljal je tudi, da se je med letom izboljšala delovna disciplina, skratka, dosledno uresničujemo resolucijske naloge.

Z MATERIALNIMI SREDSTVI SMOTRNO GOSPODARITI

Franc Jelen: „Ko je govoril o stabilizacijskih prizadevanjih ter o slabostih, ki jih opažamo pri delu, je dejal, da bo treba vse oblike razvoja in porabe podpreti materialnim možnostim; v programih je treba upoštevati, kaj je možno uresničiti in kaj ni. Dogaja se namreč, da z naložbami prehudo obremenjujemo dohodek. Takšni programi zavajajo, saj so načrtovani tako, kot bi še vedno živeli iz rok v usta, to je v času inflacijskih teženj. Takšne apetite obsojamo, hkrati pa moramo z materialnimi sredstvi smotrno gospodariti. Ko je govoril o investicijah, je opozoril, da smo doslej vse preveč vlagali v zidove, a premalo v novo tehnologijo, omenil je tudi strukturo našega izvoza.“

S PRODUKTIVNOSTJO DELA SE NE MOREMO HVALITI

V razpravo se je vključil tudi predstavnik SDK iz Celja Franček Knafelc. Menil je, da je treba vse vrste porabe uskladiti z realnimi možnostmi, skratka, obnašati se bomo morali kot skrbni gospodarji. Opozoril je na našo zadolženost in preveliko porabo, ob kateri pa produktivnost dela zaostaja za razvitimi državami v svetu.

Vili Petek je ugotavljal, da se uspešnost gospodarjenja v naši občini v devetmesečnem obdobju kaže v razmeroma visokih nominalnih indeksih rasti vseh kategorij od produkta do sredstev za reprodukcijo.

Realno rast DP ocenjujemo na okrog 7 odst., toda, če upoštevamo, da smo z ekonomičnostjo ostali na ravni preteklega primerjalnega obdobja, in da je povečana rentabilnost v glavnem odraz restriktivnih ukrepov v skupni in osebni porabi, potem rezultati niso najugodnejši. Dogaja se, da zaradi prevelikega administrativnega poseganja v področje pridobivanja in prav tako delitve v mnogih primerih razvrednoti tudi nagrajevanje po delu, saj ima delavec majhne možnosti odločanja o delitvenih razmerjih.

Zato naj bo ena glavnih nalog komunistov tudi uveljavljanje delegatskega sistema.

PREDPIS JE TREBA SPOŠTOVATI

Jožica Pinter: je razpravljala o porabi sredstev ter ugotavljala, da glede kilometrin, stroškov za reprezentanco in reklame ni bilo opaziti kršitev predpisov, to pa pomeni stabilizacijsko obnašanje. Dejala je še, da se ekonomičnost gospodarjenja v naši občini kljub zaostrenim pogojem ni poslabšala, in da ima precejšnje število delovnih organizacij osebne dohodke pod občinskim poprečjem.

DELAVCI NAJ ODLOČAJO O RAZPOREJANJU DOHODKA

Veno Satler je ugotavljal, da v občini določeno število organizacij ob sprejemanju periodičnih obračunov ni ravnalo v skladu s predpisi oziroma delavci niso imeli o tem možnosti pravočasnega odločanja o razporejanju dohodka. Dogovoriti se bo treba, kako ukrepati, da se takšne napake ne bi ponovljale.

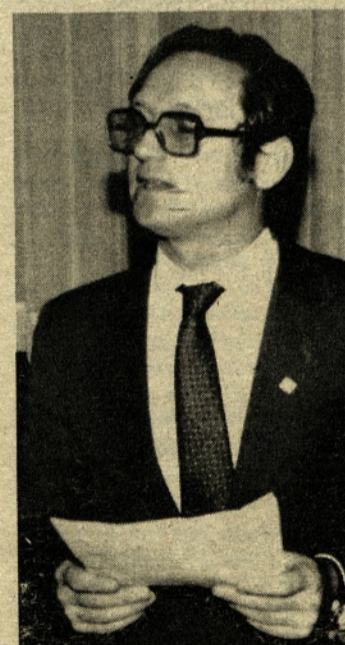
Janez Kroflič je razpravljal o uspešnih stabilizacijskih prizadevanjih v samoupravnih interesnih skupnostih s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti in o nekaterih osnovnih šolah.

Jožica Pinter

Jože Cerovšek

Janez Kroflič

Veno Satler

Komunisti prevzema jo odgovorne naloge

Med sklepnimi zadolžitvami je rečeno, naj se vse razvojne možnosti v letu 1981 kot tudi v srednjeročnem obdobju, podredijo realnim materialnim možnostim v občini ob upoštevanju pobud za prioriteten razvoj, razširitvi sovlaganj, trajni izvozni usmeritvi in skladnosti razvoja.

Ob povečanju produktivnosti bodo boljše izkoristili notranje rezerve in razširili sodelovanje z raziskovalnimi institucijami.

Kar zadeva izvoz, bodo glavna prizadevanja usmerjena v osvajanje višjih oblik ekonomskih odnosov s tujino, pa tudi v doslednejše samoupravno gospodarjenje z deviznimi sredstvi. Pri nosilcih družbenega planiranja v OZD je nujno potrebno uskladiti gospodarsko rast investicij pa tudi kadrovske potreb. Kjer odgovorni kadri slabo uresničujejo zaupane jim naloge in pooblastila, bo potrebno izvesti kadrovske spremembe. Komunisti v IS SO Žalec bodo pripravili posebno oceno, zakaj se je v nekaterih OZD v primerjavi s prejšnjimi obdobji tako občutno zmanjšala njihova akumulacijska sposobnost.

Dokler niso izkoriščene vse prostorske in druge možnosti za potrebe družbenih dejavnosti, vključno s potrebnimi adaptacijami, ni sprejemljivo investiranje v gradnjo novih objektov. Razvojne programe je treba uskladiti z možnostmi.

Konferenca in Komite ugotavljata, da so v zaostrenih družbenoekonomskih razmerah tudi v naši občini pojavljajo omejevanje samoupravnih pravic delavcev po javnem in pravočasnem obravnavanju tekočih gospodarskih vprašanj in dosežkov. Takšno ravnanje slabo vpliva na politične razmere. Zato bodo Komite, osnovne organizacije ZK in družbeni pravobranilec samoupravljanja ugotavljali te pojave in oblikovali pobude za uveljavljanje odgovornosti posameznikov.

Posredovane informacije združenemu delu in občanom glede predvidenega obsega skupne porabe oziroma vsebine programov v naslednjem obdobju niso dovolj upoštevale realne materialne možnosti in stabilizacijsko obnašanje in to je javnost zavajalo. Te pomanjkljivosti je treba odpraviti.

V nadaljevanju je rečeno, da Konferenca sprejema oceno uresničevanja stabilizacijskih prizadevanj v SIS in organizacij združenega dela s področja družbenih dejavnosti. Konferenca nalaga komunistom, organizacijam in organom ZK, da si te naloge začrtajo v svoje akcijske programe. (Povzetek sklepov Občinske konference ZKS Žalec)

Franc Jelen

Francček Knafelc

Vera Orešnik

Z boljšimi metodami k večjemu uspehu

O programu racionalizacije in intenzifikacije našega gospodarstva smo se pogovarjali s strokovnim svetnikom Zavoda SRS za produktivnost dela v Ljubljani — Mirkom Vlasakom.

Težave gospodarstva in nujnost ustaljenih ukrepov so bili vidni že v letu 1979. Takrat se je dvanajst delovnih organizacij naše občine povežalo z Zavodom SRS za produktivnost dela z namenom da bi skupno poiskali najboljše možnosti hitrejšega razvoja in boljšega gospodarjenja v novi in zaostreni gospodarski situaciji. Kakšni so cilji IR programa?

„Gre za to, kako narediti več, ceneje in kvalitetneje, pri tem pa izkoristiti domače surovine in čim več izvoziti. To ni enostavno. Pogoje predstavljajo znanja, delovna in finančna sredstva, repromateriali, tržišča, cene kapacitete, pa tudi zakonska regulativa.“

„Kaj pa ljudje?“

„Ljudje z vsemi vrlinami in slabostmi smo seveda najmočnejši dejavniki napredka. Od hotenj in želja, interesa in stimulacije, ambicij in zavesti je odvisno največ. O tem je tudi največ govora. Če bi me vprašali, kako vse to vgrajujemo v IR program, bi dejal; preprosto. S količino, kakovostjo in poslovnim uspehom za neposredne proizvajalce in organizacijske enote (celotni prihodek in dohodek) za servise in vodstvene delavce. Vmes je tudi nekaj pravil, ki jih lahko razume sleherni delavec.“

„Ali so to edini elementi za realizacijo IR programa?“

„Čeprav je motiviranost pomembna, je ob tem potreben niz poslovnih, projektivnih, tehnoloških in izvedbenih akcij, ki ustvarjajo temelje ambicioznega načrtovanja. Tehnična priprava tehnoloških osnov za delo, revizija normativov, pravilno obremenjevanje kapacitet in kakovostno terminsko načrtovanje, so predpogoji za večjo in cenejšo proizvodnjo, kakršno ima IR program za cilj.“

„Ali so vas stabilizacija in omejitve prehiteli in kaj pomeni čas v tej tekmi?“

„Programi, kakršnega predstavlja stabilizacija, so vedno prepozni ali prezgodnji, kot jih pač gledamo. Dvanajst delovnih organizacij žalske občine, ki so vključene v program IR, ima to prednost, da že osem mesecev intenzivno in sistematično dela na omejitvi posle-

dic stabilizacije, kar pomeni veliko prednost v tekmi s časom.“

„Kakšni so dosednji rezultati, in kaj si lahko od njih obetamo?“

„Dosedanje delo je potekalo v glavnem na pripravah in usposobitvah proizvodnih kapacitet za večjo in racionalnejšo proizvodnjo. Rezultat teh priprav pa so v mnogih podjetjih že sprejeti proizvodni načrti za 1981. leto, ki predvidevajo 15 — 25 odstotno rast fizičnega obsega proizvodnje ob do 10 % porastu produktivnosti. Pomembno pri teh načrtih pa je dejstvo, da ne terjajo razen smoternejšega in kvalitetnejšega dela nobenih investicij. So torej bolj plod mobilizacije umskega potenciala kot pa fizičnega dela ali neinvesticijskih vlaganj.“

Mirko Vlasak

„Pomeni to, da teh dvanajst delovnih organizacij v prihodnjem letu ne bo imelo problemov in težav?“

„Težave bodo, a mnogo manjše, še verjetneje pa je, da bodo drugačne vrste v primerjavi s težavami drugih delovnih organizacij, ki bodo svoj položaj reševale le z višjimi cenami svojih izdelkov.“

„Gre torej za uvajanje nove miselnosti, kar verjetno ni lahko?“

„Kakšen je odziv ljudi, ki delajo z vami?“

„Res je, da gre za uvajanje novih znanj in spoznanj, pa tudi za spremembe miselnosti in pri tem igrajo pomembno vlogo samozavest, hrabrost, odločnost, ciljna usmerjenost itd. Pri tem pa je posebno važno sodelovanje in teamsko delo. Vsi ti pojmi pa so bili precej deficitarni ali pa skriti za samoupravnimi institucijami, zakonsko regulativo in labirintu postopkov, pravil in prakse. Pri realizaciji IR programa je v ospredju zopet človek, delavec, strokovnjak z

jasnimi odločitvami in osebnostno odgovornostjo.“

„Mnogo je govora o režiji, jalovem delu, nepotrebnih informatiki in podobnem. Ali je tudi ta kompleks zajet v IR programih?“

„Je, vendar v mnogo manjšem obsegu, kot bi lahko bil. Sedenji program proti režiji v delovnih organizacijah je bolj škodljiv kot pa koristen. Dokler bodo TOZD in DSSS, pa tudi delovne organizacije primorane imeti po pet bilanc letno in dokler bo treba za potrebe republiških in zveznih statistik sestaviti po dvajset različnih poročil in podobno, tako dolgo bomo pač morali imeti mnogo ljudi v računovodstvih ter v analitskih in drugih službah.“

Ce bomo začeli gledati tudi projektante, konstruktorje, tehnologe, orodjarje, vzdrževalce in podobne ljudi kot režijo ter jih reducirati, potem bomo verjetno pričeli žagati že tako tanko vejo kreativnosti. V programih IR težimo k racionalizaciji sistemske informatike, k linijski večnamenski obdelavi podatkov, k povezovanju in integriteti informacij in boljšemu izkoristku kreativnega potenciala, ki se nahaja v režiji.“

„Na katere probleme zadevate pri uresničevanju IR programa?“

„Problemov je veliko, vendar menim, da noben ni končno rešljiv. Rešujemo jih skupaj s strokovnjaki v DO, tako, da jih omilimo do stopnje, na kateri ne predstavljajo več omejitvenih dejavnikov za celotni sistem TOZD ali DO. Takoj nato se lotimo naslednjih. Na tak način obdelamo ves poslovni sistem.“

„Kdaj in pri čem se konča vaše delo?“

„Konca ni. Delo, ki ga opravljamo sedaj, bi lahko primerjali z usposobljenim avtomobilom za hitrejšo in varnejšo vožnjo v dirki za napredek, v kateri smo precej zaostali. Oddih lahko pride le, ko bomo dohiteli in prehiteli tiste, ki so pred nami. Važno je, da naredimo „podjetja“ — vozila, ki bodo imela v tej tekmi realne možnosti.“

Ob koncu našega razgovora je Mirko Vlasak v imenu vseh petih sodelavcev Zavoda SRS za produktivnost dela zaželel bralcem Savinjskega občana, posebej pa še sodelavcem v TOZD, DO v občini, ki se trudijo za boljši jutri delovnih ljudi žalske občine, zdravo in srečno 1981. leto.

Skupina delavk sadi hmelj na hmeljišču Hmezada pri Gomilskem.

Jesensko in zimsko sajenje hmelja

Hmeljarji v Savinjski dolini so dobro izkoristili sončno vreme na pragu decembra. Prvi sneg jim je sicer zagodel, saj je prekril nekaj nepospravljenih pridelkov, vendar je sonce v nekaj dneh vzelo sneg in zemlja se je toliko osušila, da je bila godna za setev pa tudi za sajenje hmelja.

Naš posnetek kaže skupino delavk na hmeljišču Hmeza — kmetijstvo Žalec na območju Gomilskega pri sajenju hmelja. Ker hmelj sadimo v glavnem spomladi, smo pobarali vodjo

tehnoloških služb v Hmezadu, dipl. ing. Jožeta Breznika, kako je s tem sajenjem na pragu zime?

Dejal je, da jesensko sajenje v Hmezadu ni nič novega, saj hmelj sadijo v tem času že več let nazaj. Zanimivo je, da se sajenje hmelja dobro obnese tudi pozimi, v kolikor je seveda ugodno vreme. Izkušnje kažejo zelo dobre rezultate takšnega jesenskega in zimskega sajenja, saj znaša pridelek hmelja že v prvem letu 1000 kg. Sajenje hmelja oziroma obnova hmeljišč ni poceni, saj porabijo za

sajenje na enem hektarju 315 do 320 delovnih ur.

Spomladansko sajenje hmelja mora biti opravljeno do začetka oziroma do srede aprila, sicer je uspeh slabši. Tega se hmeljarji v Hmezadu še kako zavedajo, zato hitijo s sajenjem že od jeseni naprej.

Jože Brežnik: „Če bo pravnjše vreme, bi radi do pomladi opravili 75 odstotkov sajenja hmelja. V naslednjem srednjeročnem planu predvidevamo v družbenem sektorju letno obnovo po 100 ha hmeljišč.“

Naši šolarji s hranilnimi knjižicami

LB Splošna banka Celje — ekspozitura Žalec že vrsto let uresničuje program varčevanja med učenci osnovnih šol. Pred 10 leti so ustanovili v žalski občini prvo pionirsko hranilnico na Vranskem, danes pa jih deluje že 20 s 4287 vlagatelji. Pomeni, da 98 odstotkov vseh učencev varčuje, kar je nedvomno zavidljiv uspeh.

Čeprav gre pri tem predvsem za vzgojni pomen, saj se otroci že v šoli usmerijo v varčevanje, ne gre prezreti podatka, da so imeli pionirji ob koncu prvega polletja letos na hranilnih knjižicah že 190 milijonov starih dinarjev, kar je vsekakor lep denar. Tu je treba povedati, da se v pionirske hranilnice steka denar tudi od RK, pionirskih organizacij itd., skratka hranilnice uspešno delujejo in opravljajo svoje poslanstvo.

Na večjih osnovnih šolah, kot na primer na Vranskem, v Braslovčah, na Polzeli in v Grižah v okviru pionirskih hranilnic delujejo tudi knjigarne, ki skrbijo za knjige in druge šolske pripomočke. Povejmo še to, da so na posameznih šolah pionirske hranilnice za vlagatelje višjih razredov uvedle poslovanje s čeki.

Pred dnevi smo obiskali pionirsko hranilnico v osnovni šoli bratov Juhart v Šempetru. Čeprav se pouk odvija v turnusih, so se znašli v pionirski hranilnici poleg predsednice Mojce Voh in mentorice Vide Naraks še drugi delavci njihove ustanove. Prijetno se je bilo pogovarjati z njimi in spoznali smo, da vzorno poslujejo. Na tej šoli so ustanovili pionirsko hranilnico

27. novembra 1973. leta. Zanimivo je, da ima hranilnica zajetih vseh 334 učencev, kar pomeni, da na tej šoli varčujejo vsi učenci.

Z veseljem smo prelistali glasilo Sončnica, ki ga izdajajo in v katerem pišejo o svojem delu.

Predsednica pionirske hranilnice Mojca Voh

Rekli so nam, da so letos sklenili samoupravni sporazum o varčevanju z vsemi razrednimi skupnostmi. Mojca Voh je predsednica pionirske hranilnice že peto leto. V teh letih so si mladi, ki vodijo pionirsko hranilnico že pridobili veliko izku-

šenj. Mojca je s ponosom pokazala blagajniški dnevnik in druge knjige, ki jih vodijo. Pridni vlagatelji prejmejo vsake tri mesece posebno nagrado. Ko so na oktobrskem zboru varčevalcev sprejeli skupino prvošolcev, je vsak prejel hranilno knjižico s podarjeno začetno vlogo po 10 dinarjev.

Ob takšnem vzornem poslovanju ni čudno, da si je njihova hranilnica na regijskem tekmovanju že drugič priborila prvo mesto, veliko priznanj pa so prejeli tudi na drugih tekmovanjih. Mladi varčevalci so izjavili, da bodo varčevali tudi potem, ko bodo končali šolanje, skratka, lahko bi rekli, da je pionirsko varčevanje padlo na plodna tla.

Naš zapis bi zaokrožili z utrinki, ki so jih zapisali učenci v svojem glasilu Sončnica. Takole razpredajo svoje misli in želje:

„Zatrdno sem obljubila, da bom vsak dinar nesla v hranilnico, saj je to tudi edini način, da se mi mladi naučimo osamosvojiti in zaživeti pošteno življenje!“ je zapisala Saška Korun, učenka 5. b razreda.

„Česta življenja peljala nas bo v svet, zato si zapomnimo nasvet: Ako hočeš veliko let šteti, moraš od malega zmerno živeti,“ je v rimah zapisala učenka Tanja Divjak. Takih in podobnih resnic bi lahko povzeli več. Zanimivo, ne.

In še to: mladi varčevalci pionirskih hranilnic želijo vsem občanom zlasti še varčevalcem LB, Splošne banke Celje, uspešno novo leto 1981.

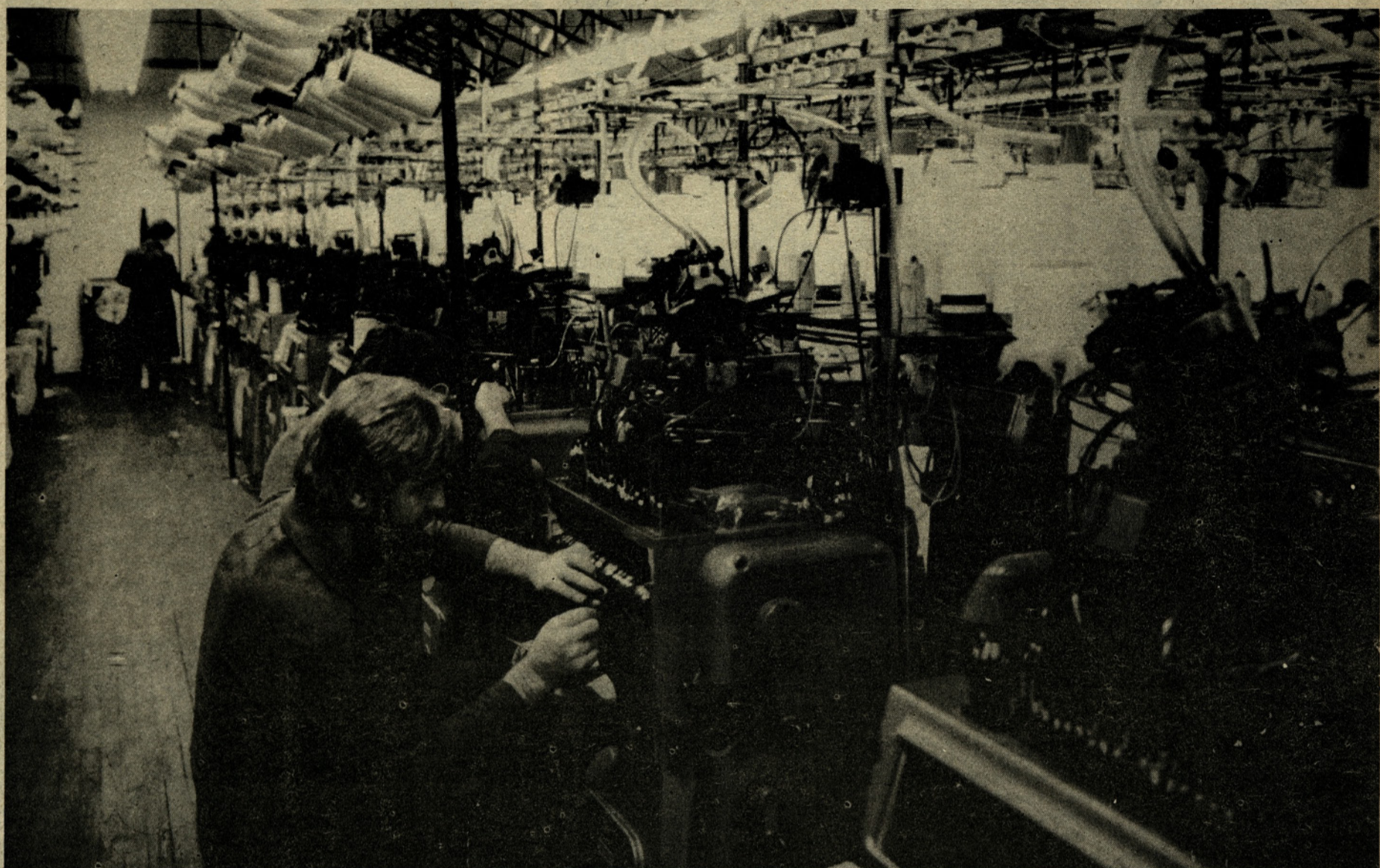

Vodstvo pionirske hranilnice z mentorico Vido Naraks

Kljub težavam, uspešni v proizvodnji in na tržiščih

Zdravo
in
uspešno
novo
leto
1981
želi
kolektiv
Tovarne
nogavic
Polzela

V tovarni nogavic Polzela že vsa leta nazaj posvečajo veliko skrb sodobni tehnologiji, ki je med drugim pogoj za visoko produktivnost (posnetek kaže proizvodnjo v tovarni

Letošnje gospodarjenje v Tovarni nogavic Polzela je bilo kljub težavam, s katerimi so se spoprijemali na tržišču zaradi surovin, zlasti v prvem polletju, uspešno. Ne le, da so uspešno premagovali težave v proizvodnji, tudi tržišče so v glavnem zadovoljili. Zapisati je treba, da so zaradi razširitve izvoza bili primorani odpremiti na domače, jugoslovansko, tržišče nekaj manj izdelkov.

Pomeni, da Tovarna nogavic Polzela s svojim proizvodnim programom ostaja vodilna na področju nogavičarske industrije v državi in tak položaj si prizadevajo obdržati še naprej.

Pa je bilo leto, ki se po malem izteka, leto velikih preizkušenj. Novi zaostreni gospodarski predpisi so zlasti na začetku leta povzročili velike težave pri nabavi potrebne preje (surovin) in zgodilo se je, da so bili primorani za krajši čas tudi ustaviti nekaj strojev.

Kolektiv je takrat s svojimi vodilnimi službami še bolj združil napore in uspelo jim je zagotoviti surovinsko osnovo za proizvodnjo. Lahko bi rekli, da so z večjo delovno disciplino, varčevanjem in podobnimi ukrepi že med letom v glavnem odpravili vrzeli v letošnjem proizvodnem planu, tiste vrzeli, ki so se pojavile na začetku leta zaradi manjkajoče surovine.

Značilnost letošnjega tržnega poslovanja Tovarne nogavic Polzela je razširitev in povečan-

je izvoza na konvertibilna, pa tudi klirinška tržišča. Nogavice izvažajo v ZR Nemčijo, pa tudi v sosednjo Madžarsko, na Poljsko, v Alžir in drugam.

Da bi si tovarna zagotovila potrebni uvoz surovin, bo povečala izvoz tudi v naslednjih letih in to predvsem na konvertibilna in ostala tržišča.

V smeri nadaljnega zagotavljanja surovin je zelo pomembna povezava z reprodukcijsko celoto JULON Ljubljana. Tovarna nogavic Polzela vlagala v to reprodukcijsko celoto 28 milijonov dinarjev, sredstva, s katerimi si bo zagotovila 60 odstotkov vseh surovin za svojo proizvodnjo. Pomeni, da se je polzelska tovarna nogavic čvrsto povezala s surovinsko bazo in si ob izdatnem sovlaganju zagotavlja večji del potrebnih surovin.

Ko smo se o letošnji proizvodnji in prodaji njihovih izdelkov pogovarjali z vodjem prodajnega sektorja Ervinom Strahovnikom, nam je dejal, da so odgovorne službe z dokajšnjo iznajdljivostjo razreševale probleme v pogledu usihajočih surovin, pa čeprav so bili primeri zapiranja trga in so cene preje narasle. Izboljšali (racionalizirali) so potniško službo, varčevali so z embalažo, nasploh so se na vseh ravneh obnašali gospodarno; to pa so naloge tudi v naslednjih letih.

Tako so bili devetmesečni proizvodni in poslovni rezultati

že precej boljši od polletnih, čeprav so tudi v tem obdobju prodali na tržišču poldrugi milijon parov nogavic več kot v istem obdobju lani. Ker v drugi polovici leta ni bilo več tako velikih težav s surovinami kot na začetku leta, bodo letni proizvodni plan v glavnem dosegli. S povečanjem izvoza bodo predvidoma že letos pokrili 20 odstotkov potreb po uvozu, v naslednjih letih pa bo razmerje v korist izvoza še večje.

Tovarna nogavic Polzela si bo še nadalje prizadevala za večji izvoz nogavic na konvertibilna področja, poleg tega pa bodo izvažali tudi na ostala tržišča.

V sedanjih pogojih gospodarjenja je še kako pomembno, da se polzelska industrija nogavic povezuje z domačimi dobavitelji surovin, zlasti je še pomembno sovlaganje v reprodukcijsko celoto Julon Ljubljana. Položaj jim sedaj narekuje selekcijo kupcev, s katerimi podpisuje samoupravne sporazume v smeri nadaljnega povezovanja.

Kar zadeva tehnološke izboljšave in boljše pogoje dela bi omenili, da so z izgradnjo nove barvarne že lani odpravili ozko grlo v tej proizvodnji, pridobitev pa je tudi v tem, da so se izboljšali delovni pogoji. V program naložb so si zapisali tudi obnovo dela strojnega parka, vendar pa te naloge zaradi zaostrenih pogojev go-

spodarjenja niso opravili oziroma jih še čaka.

Sicer pa redno obnavljanje delovnih strojev sodi v sam razvojni proces tovarne. Ob tem velja zapisati, da se tovarna nogavic Polzela tako kot ostala nogavičarska industrija v Jugoslaviji spoprijema zunaj z zelo močno konkurenco razvitih proizvodnih partnerjev, to pa pomeni, da lahko hodi v korak z njimi le tisti, ki svoj strojni park in tehnologijo nenehno izboljšuje z najnovejšimi dosežki.

Tovarna nogavic Polzela se v tem pogledu ponaša z razvito tehnologijo in visoko produktivnostjo, zato bi bilo škoda, če bi zaradi zamujenega posodobljanja (nakupa novih strojev) ta svoj položaj, do katerega so se dokopali z vztrajnim dolgoletnim delom, morali prepustiti drugim.

Poleg obnavljanja strojnega parka v spletu nadaljnjih nalog omenjajo šivalnico, saj sedaj že predstavlja ozko grlo v proizvodnji, potrebno pa bo tudi novo skladišče gotovih izdelkov.

Kolektiv nedvomno čakajo v srednjeročnem obdobju do leta 1985 velike in odgovorne naloge. Njihova osnovna usmeritev bo še naprej hoditi v korak z modnimi zahtevami tržišča in pa seveda kvaliteta izdelkov. Zato tovarna tudi pripravlja nov program ženskih in moških nogavic, ki ga bo prikazala na

sejmu „MODA 1981“ v Ljubljani.

Naš reportažni zapis bi bil pomanjkljiv, če ne bi omenili dolgoletnega aktivnega sodelovanja kolektiva polzelske tovarne nogavic s krajevno skupnostjo Polzela, raznimi društvi in drugimi organizacijami v širši okolici. Ni naključje, da tovarna že vsa leta nazaj vlagata izdatna sredstva v razvojne in funkcionalne potrebe prebivalcev svojega kraja. Njen delež je v stanovanjski izgradnji, pa na področju šolstva, kulture, komunale in drugih dejavnosti.

Kolektiv se zaveda, da je to dobro naložen denar, saj vse našteje in druge pridobitve koristijo tudi delavcem tovarne in njihovim družinam. Prispevali so k posodobitvi in razširitvi šole, ki pa že postaja pretesna in bo treba graditi novo, dalje so sofinancirali ureditev kulturnega doma, sodelovali so pri asfaltiranju cest, ureditvi cestne razsvetljave, gradnji nove blagovne hiše in še bi lahko naštevali.

Poskrbljeno je tudi za družbeni standard zaposlenih. Imajo dobro urejeno družbeno prehrano; ta čas, ko so matere pri strojih, so njihovi otroci v vrtcu, poskrbljeno je tudi za letovanje, skratka, tovarna nogavic Polzela ob izdatnih vlaganjih v razvoj proizvodnje ni zanemarila skrbi za standard svojih delavcev.

Poprečni mesečni osebni dohodek znaša letos 7140

dinarjev, vendar so nam rekli, da ga bodo do konca leta še dvignili.

NOVOLETNE ŽELJE DE-
LAVK V TOVARNI NOGA-
VIC POLZELA . . .

Pavla Zupanc: „Čeprav govorimo o gospodarski krizi in o stabilizaciji, menim, da bomo premagali oboje, le če bo mir . . .“

Angela Zupanc: „Imam štiri otroke in njim kot sebi, želim predvsem zdravje, pa še vse tisto, kar je potrebno za dobro počutje.“

Erna Kušnik: „V letu, ki prihaja, si želim, da bi se gospodarske razmere izboljšale; to pa bomo lahko dosegli le z večjo produktivnostjo, pa tudi z varčevanjem. In v trgovinah naj bo večja založenost, pa tudi cene se ne bi smele še naprej dvigovati.“

Jože Hramec: „Želim si, da bo dovolj dela za vse, in da bomo uspešni v proizvodnji in potlej bo tudi dovolj denarja. Najpomembnejše pa je seveda zdravlje, saj je le-ta pogoj za dobro počutje.“

Ivanka Pečnik: „Naj bo mir in želim si kar najboljšo odnose in medsebojno razumevanje tako doma kot v tovarni, kjer delam. Če bomo pridno delali, bo tudi zaslužek boljši . . .“

Ervin Strahovnik

Pavla Zupanc

Angela Zupanc

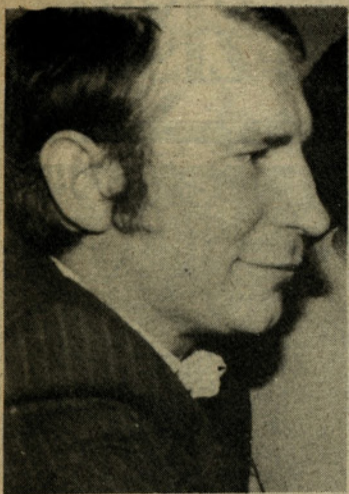
Erna Kušnik

Jože Hramec

Ivanka Pečnik

Jure Nežmah, predsednik kluba
Oton Zupančič

Jože Grandošek

Hilda Lehl

Alenka Rajh

Ivanka Klevišar

Marija Henikman

Obiskali smo naše rojake v Salzburgu

Mrzlo praznično jutro ni obetalo varne vožnje. Ponoči je namelo novega snega, pritisnil je mrz in na cestah naredil zmrzal.

Ko smo na dogovorjenem mestu v Žalcu čakali na kombi, s katerim smo se namenili obiskati naše rojake v Salzburgu, smo bili redkih besed.

Bili so zbrani Veseli hmeljarji s pevcem Miro in Jožetom, medtem ko se je naša predhodnica, v kateri so bili Jože Jan, Ivo Robič in drugi, namenila z osebnim avtom.

Bilo je malce po peti uri, ko je na dvorišče zapeljal kombi. Fantje so vanj urno strpali svoja glasbila. Šofer Franci nas ni razveselil s trditvijo, da ima kombi okvaro – počeno os, in da ne stavi niti piškavega oreha, da bomo brez na dlog prispeli na cilj.

„France, poženi kombi, pa bo, kar bo,“ smo rekli, posedli na sedeže in krenili na pot. Vozili smo se skozi meglo in temo vse do Velenja. Ker nam je odpovedala grelna naprava, je Franci ustavil kombi in popravil okvaro pri soju vžigalnikov. Odpeljali smo se naprej proti meji in jo prešli brez zadržkov. Pomalem je vstajal dan, naprava je grela in loteval se nas je spanec.

Pa ni bilo čisto tako, kajti na zadnjih sedežih sta dva „Vesela hmeljarja“ neumorno mlela sendviče, Fonzi je pevki Miri šepetal na uho, medtem ko se je njen mož Jože boril s spancem, kimal z glavo, se prebujal in od časa do časa zakrtil z rokama, kot bi dirigiral orkestru.

Pod nogami mi je ležala lopata, ki jo šofer sicer uporablja za kidanje snega, sedaj pa od nje puhtela blažena toplota. Moj sopotnik Knez je na svojem „knežjem“ sedalu stresal šale, skratka, počutje je bilo prijetno.

Na poškodovano os pod nami smo pozabili in po nekaj urah vožnje smo prispeli v Celovec. Pred semaforjem se je zataknilo. Izkazalo se je, da šofer ni poznal poti, ostali pa tudi ne in tako se je polovica potnikov

zadržala: „France, pelji naravnost,“ druga polovica je prevpila prve, da je treba zaviti v desno. Med tem je na semaforju zasvetila zelena luč in France je zavil v desno. Znašli smo se na ozki cesti, in ko smo zapeljali mimo nekakšne žage, smo že vedeli, da je nekaj narobe. Ob manjši trgovini, iz katere nas je zvedavo opazovala prodajalka, smo kombi obrnili in se po isti poti vračali do križišča. Tu smo zapeljali na pravnjo cesto in se kmalu vključili na osrednjo avtomobilsko cesto. Bili smo na konju, zlasti še zato, ker je os vzdržala.

Občutek, da smo na pravi poti, je Miro tako raznežnil, da nam je razdelila praznično potico. Ura se je pomaknila že

smo rekli. Zapeljali smo v predmestje Slazburga, predhodnice pa od nikoder.

Ustavili smo se pred bencinsko črpalko in tam smo čakali, da nas bodo „fantje“ poiskali. Telefonirali smo v hotel, a brez uspeha. Veseli hmeljarji so se že pripravljali, da izvlečejo svoja glasbila in kar ob cesti urežejo domačo Od Celja do Žalca je ravno polje... Ūpali smo namreč, da nas bo slišal kakšen rojak in nam pokazal pot do kluba.

Tedaj pa se je kot odrešilni angel prikazal Ivan Robič, z njim so bili še ostali, celo predsednik kluba Jure Nežmah nas je pozdravil. Naprej je šlo kot namazano in kmalu smo se zna-

domovina, s katero živijo, pa čeprav začasno delajo na tujem.

RADI SE VRAČAJO DOMOV...

Rajhova družina (zakonca sta doma iz okolice Ljutomera) živi na tujem že vrsto let. Alenka je pripovedovala, kako doma ni bilo pravnje zaposlitve in tako sta z možem odšla na tuje. Zelo dobro govorita nemško. „Če znaš jezik, ne občutiš tako hudo, da si tujec,“ je menila Alenka.

Rajhova nista pozabila na domovino, od pomladi do pozne jeseni odhajata ob nedeljah in praznikih domov, v njuno Prlekijo. Tam so sončni griči, so njeni domači, dom. Tudi 11-letni sin Dani, ki se je sicer rodil na tujem, ljubi svojo domovino. Komaj čaka snidenja z babico in dedkom, sicer pa ima tudi v Salzburgu, kjer hodi v šolo, veliko prijateljev.

Rajhovi se bodo v doglednem času vrnili domov, čeprav sta oba zaposlena in dobro zaslužita. S prihranki si nameravata kupiti hišo in si urediti življenje v rojstnem kraju. Na vrnitev vse pogosteje mislita. O klubu Oton Zupančič pa mislita najbolje.

Mariborčan Jože Grandošek je inženir za organizacijsko delo. Dobro zasluži, rad obiskuje klub in je srečen med svojimi. Hčerka živi v Ljubljani, sin pa obiskuje pri njem v Salzburgu šolo. „V klubu Oton Zupančič se počutimo Slovenci kot velika družina, smo domovina v malem,“ je dejal Jože Grandošek.

Jure Nežmah je kot predsednik kluba gonilna sila vseh akcij. Povedal je, da klub šteje 64 članov, ki se večkrat sestanejo in takrat se tudi poveselijo. Imeli so učiteljico, ki je poučevala naše otroke v materinskem jeziku, a je odšla in tako sedaj iščejo drugo.

Naša konzula Milan Djordjevič in Božo Kljajič

krepko čez poldne, ko smo se začeli ozirati za hotelom ob cesti, kjer naj bi čakala na glavnik naša predhodnica. Niti pojma nismo imeli, kje se nahaja klub Oton Zupančič, zato je bilo domenjeno, da nas prevzame vodiča Ivan Robič in Jože Jan.

Ko smo drveli mimo nekakšne zgradbe, je Jože zakričal Francetu, naj ustavi, češ, da so tu, a je bilo že prepozno, kajti odpeljali smo že dober kilometer naprej in sredi živahnega prometa in tako še pomisliti nismo smeli, da bi obrnili.

„Franci, pelji kar naprej, videli so nas, dohiteli nas bodo!“

šli v prijetnem stanovanju zakoncu Boža in Ivanke Klevišar. Božo je direktor podružnice Ljubljanske banke v Salzburgu, žena Ivanka pa je njegova desna roka.

Gostitelja sta nas po lepi slovenski navadi postregla s kačjo slino in kavico. Bilo je prijetno kramljati in ni se nam dalo iz hiše, a kaj, ko nas je opomnila ura, da bo treba v hotel in se pripraviti za večerno srečanje z našimi rojaki. Vesele hmeljarje in pevce je čakal nastop, Ivan Robič pa je bil govornik, skratka, imeli smo še delo.

Prišlo jih je toliko, da je postala sicer prostorna dvorana kmalu premajhna. Bili smo pisana družba in nekaj rojakov je prispelo celo iz ZR Nemčije. Najbolj zanimivo pa je bilo, da so prišli na prireditev celo Avstrijci, baje zaradi naših melodij.

Po izrečenih toplih besedah Ivana Robiča, posvečenih prazniku naše republike, sta ob spremljavi Veselih hmeljarjev najprej zapeli učenki žalske osnovne šole Sonja in Alenka, potlej pa še pevca Mira in Jože.

Opazoval sem obraze z leskom v očeh, prislunul domači govoric. Ni bilo dvoma, domača narodna pesem je našim rojakom segla do srca. Pogovarjal sem se z njimi, besede so jim vrele iz ust in segel sem po beležnici. Domovina je izžarevala iz njihovih misli in želja,

Zakonca Nežmah si gradita domek v Rogaški Slatini, od koder sta doma. Domače večkrat obiščeta in se nameravata vrniti. Jure je dober organizator in o njem bi lahko zapisali, da je zelo zagret za delo med

šoli materinščino. Rada obiskujeta klub, saj se med svojimi tudi prijetno počutita.

Božo Klevišar: „V naši podružnici Ljubljanske banke v Salzburgu, rojaki nalagajo svoje prihranke. Lepo sodelujemo in

Božo in Ivanka Klevišar sta nas pogostila s kačjo slino in kavico

rojaki. Tudi Žalec je že obiskal in obljubil nam je, da bo še prišel. Jure se je izkazal tudi med našim obiskom, za kar se mu na tem mestu prirčno zahvaljujemo.

Hilda Lehl dela na našem konzulatu. Poročena je z Avstrijcem in tako živi v Salzburgu. Njena hči je zaposlena v Mariboru. „Z mozem večkrat obiščeva Slovenijo, pa tudi ostale kraje moje širše domovine. Na letnem oddihu si nabirava moči in novih doživetij, ki so vsa prijetna. „Pozdravite naše ljudi doma,“ mi je naročila.

Naša konzula Milan Djordjevič in mag. Božo Kljajič sta bila tudi na prireditvi. Z njima je bilo prijetno kramljati. Rekla sta, da je klub Oton Zupančič med našimi rojaki razpredel široko mrežo delovanja. Poskrbel je tudi zato, da se otroci učijo v

veseli smo, da smo klubu ponudili svoje prostore. Tudi s konzulatom imamo prirčne stike.“

Lahko bi zapisali, da sta zakonca Klevišar prispevala pomemben delež pri oživiljanju in delovanju kluba Oton Zupančič. Ivanka poleg obilice dela še ujame čas, ki ga posveča otrokom. Za prireditev v počastitev dneva republike je skupino otrok naučila recitacijo, pod njenim vodstvom pa so tudi lepo zapeli. Domov na Gorenjsko rada gresta, in ko ju bodo odpoklicali, se bosta z veseljem vrnila domov.

Žal mi prostor ne dopušča, da bi v reportaži zapisal vse vtise, ki sem jih zbral med našim obiskom ob tem nepozabnem srečanju. Tako lepo je bilo.

Zapisal in posnel
LOJZE TRSTENJAK

Tako so nastopili otroci naših zdomcev

Srečanje naših rojakov v Salzburgu

Slikar Fran Tratnik iz Zadrebčke doline

Samo dobrega pol leta nas loči od dneva, ki bo zaznamoval sto let rojstva slikarja Frana Tratnika. To bo posebno prazničen dan za vas Potok pri Kokarjih, kjer se je slikar rodil 11. VI. 1881.

In prav je, da že zdaj obudimo spomin in znova opozorimo mlade rodove na tega znanega umetnika. Priznati je treba, da se na našem področju malokdaj seznanjamo s tem slikarjem in njegovim pomenom za likovno kulturo, ki je vzklija v času naše moderne ter se razvija v umetnost, na katero smo lahko ponosni in jo uvrščamo med upoštevane nacionalne zaklade.

Fran Tratnik, ki je označen v zgodovini slovenskega slikarstva kot mojster samosvojega stila med impresionizmom in ekspresionizmom, je rad uresničeval številne motive iz socialno občutene resničnosti s poudarkom na trpljenju, bolečinah in hrepenenju.

Tratnik je bil odlični risar, duhoviti ilustrator in svojstveni slikar oljnih podob. Znanе so njegove risbe slepcev, blaznežev, žrtev in beguncev, pa tudi druge figuralne kompozicije podobnih tem. Med oljnimi podobami pa slovijo portreti, krajine in posamezne slike kot so Rdečelaska, Vedeževalka in Slepca.

Tratnik je izredno rad risal z ogljem. S tem načinom linearnega izražanja je dosegel slikovitost in učinkovitost, kakršne ni možno uresničiti z nobenim drugim risarskim materialom.

Celjski muzej je lastnik značilne Tratnikove risbe, ki tematsko in oblikovno pripada znani upodobitvi „Vdove“ in jo lahko smatra-

mo za njegovo prvo varianto. Obe risbi sta nastali med prvo svetovno vojno – to je leta 1916. To je bil čas grozot! In takrat je Tratnik prizadeto opazoval begunce s Primorske in z njimi podživljal tragiko njihovega življenja.

Vdovo je Tratnik predstavil kot ženo, polno obupa, bolečine in žalosti. Z otrokom, ki se ves prestrašen in neboljjen stiska k njenemu krilu, stoji v pusti pokrajini, preko katere piha veter. Vojni vihar je prinesel mladi družini vest o smrti vojaka – moža in očeta... Nastopil je občutek groze, žalosti, osamljenosti in negotovosti... Taka je ena tistih Tratnikovih izpovedi, ki so bile z veliko mero tenkočutnosti likovno uresničene in izpričujejo neizmerno človeške bolečine...

Fran Tratnik: Vdova, risba z ogljem (Foto V. Berk)

Slikar Fran Tratnik je bil peti otrok številne družine, ki se je preživljala s trdim delom na kmetiji, z naporim kokrškim lončarstvom in težakim flosarstvom. Že v zgodnji mladosti je pokazal nadarjenost za slikarstvo, saj je pri petnajstih letih pomagal celjskemu podobarju Gosarju pri poslikavi cerkve v Rečici pri Nazarjih. Po kratkem šolanju v Celju se je odpravil na praško slikarsko akademijo, nato na Dunaj in v Muenchen. Vsa leta šolanja je preživljal v težkih gmotnih razmerah... Po končanem šolanju je nekaj časa živel v Biljah pri Gorici. Stalno pa je bival vse do smrti v Ljubljani.

Fran Tratnik je znan tudi po svojih aforizmih o umetnosti. Rad jih je pripovedoval in dobro je, da so nekateri ostali zapisani, in da še danes lahko razmišljamo o izrečenih resnicah: „Kakor je vsa borba človeštva le hotenje po nekem življenju sreče, ki ga ne bo nikdar zaživel – tako je tudi umetnost le izraz hrepenenja po nekem življenju lepote, katerega popolnost ne bo nikdar dosežena... Čim manjši je narod, tem manj pozna svoje ljudi. Mnogokrat mora tujina povedati, kakšen je njegov sin. Da se prav spozna in vzljubi njegovo delo, je pri mnogih treba smrti... Ni še umetnik, kdor ima produktiven dar...“

Pripomniti je treba, da je Savinov salon že pred leti pripravil zanimivo razstavo iz Tratnikove slikarske zapuščine, in da je na ta način seznanil javnost z velikimi umetnostnimi dosežki savinjskega rojaka.

MILENA MOŠKON

Člani ansambla Slovenija od leve proti desni: Ciril Skalič, Jelko Jurkovič, Cita Galič, Jože Galič, Erika Zakonjšek, Marjan Knez in Zdenko Štrucl.

Gosli, citre, orglice

Pred tremi leti je začel svojo glasbeno pot narodno zabavni ansambel Slovenija. Ker gre za ansambel s svojevrstno glasbeno zvrstjo, v kateri izstopajo predvsem citre, violina in orglice, je prav, da jih podrobneje predstavimo. Glede na uspehe, ki jih dosegajo v svetu narodno zabavne glasbe, pa si to nedvomno tudi zaslužijo.

Skupina petih moških in dveh ženskih članic ansambla je v času svojega delovanja osvojila poslušalce širom Slovenije. Ansambel deluje v okviru društva Svobode na Polzeli, kjer se tudi pripravljajo za nastope. Srce ansambla sta zakonca Cita in Jože Galič. Jože igra orglice, Cita pa na citre, oba pa tudi pojeta, pišeta tekste, skladata... Na violino igra Citina sestra Erika Zakonjšek, študentka akademije za glasbo v Ljubljani, hkrati pa tudi poje. Baskitarist je Zdenko Štrucl, kitarist Jelko Jurkovič, harmonikar Marjan Knez, bobnar in pevec pa je Ciril Skalič.

Zanimivo pri vsem tem je, da so člani ansambla doma na različnih koncih Slovenije: Dravogradu, Trbovljah, Ljubljani, večina pa jih je iz okolice Polzele. Veselje do glasbe je močnejše od kikometrov, o čemer govore tudi rezultati. Tako so letos na Ptujskem festivalu osvojili zlato Orfejevo značko. Velik poudarek daje ansambel izvornosti. Njihovo igranje je drugačno od navadnih soundov (zvokov). Ravno zaradi tega jim je tudi Slavko Avsenik izrekel veliko priznanje.

Največji uspeh je ansambel dosegel z valčkom Tebi Slovenija, občinstvo pa se je najbolj navduševalo za polko Gosli, citre, orglice. Ansambel je že posnel kaseto, pred izidom pa je tudi velika plošča, na kateri bo tudi skladba Pesem za prijatelja, ki je posvečena tovarišu Titu.

Ob koncu lahko zapišemo, da ima ansambel za bodoče velike načrte. Poleg rednih nastopov in koncertov želijo izdati čim več plošč in kaset, svojo

glasbeno ustvarjalnost pa bi želeli prenesti tudi preko naših meja. Doslej so že nastopili v Avstriji in Nemčiji, pred njimi pa je tudi gostovanje na Nizozemskem.

D. Naraglav

SREČANJE STAREJSIH KRAJANOV

Odbor RK v Braslovcah je pripravil že tradicionalno srečanje starejših krajanov. Srečanje sta finančno podprla Krajevna skupnost in odbor ZB Braslovče. Krajši kulturni program so pripravili učenci osnovne šole, sodeloval pa je tudi moški pevski zbor, kateremu so zbrani še posebno z veseljem prisluhnili. Po končanem programu so udeležence srečanja pogostili, nakar je sledilo tovariško srečanje. Domenili so se tudi, da bodo v bodoče ta srečanja organizirali v času praznovanja krajevnega praznika v Braslovcah, to je v mesecu juniju.

I. FALE

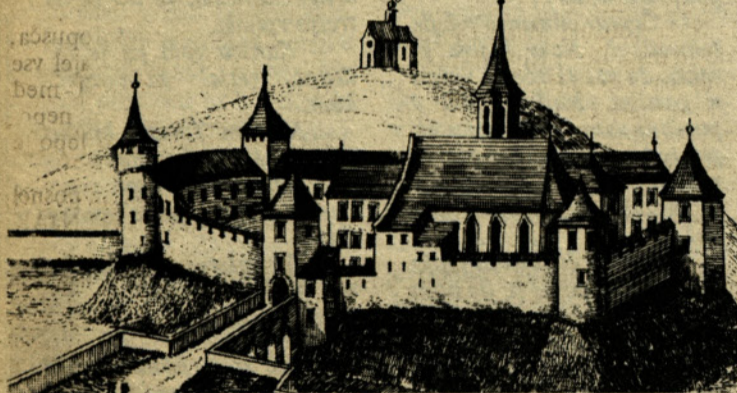
Gradovi in graščine v občini Žalec

Dr. Ivan Stopar

5

NEUCLÖSTERL

Sprediger Ordens

Novi kloster leta 1681

Zunanje in dvoriščne fasade so z izjemo neogotskih sestavin na jugozahodnem traktu utilitarno predelane in brezizrazne. Uničen oz. utilitarno predelan je tudi vhod na grajsko dvorišče, tako da pričča o starodavni preteklosti stavbe le okrogli obrambni stolp na severozahodnem vogalu zasnove, ki pa je tudi že brez strelnic in drugih utrdbenih elementov. Nadrobnejša valorizacija objekta brez natančnejših raziskav ni mogoča.

NOVO CELJE, dvorec

Dvorec v ravnini sredi parka, Dobriša vas 25 pri Petrovčah blizu Žalca. Zavod za ostarele.

Dvorec Novo Celje je v letih 1754 – 1760 na mestu ali v bližini stare graščine Plumberk pozidal grof Anton Gaisruck kot novo središče celjske gosposčine in od tod izvira tudi njegovo ime. Antonu Gaisrucku so kot lastniki dvorca in gosposčine sledili njegovi dediči, najprej 1761 njegov brat Johann Karl, cesarsko kraljevski tajni svetnik in komornik, temu pa njegov sin Vincenc grof Gaisruck. 1823 je na dražbi kupil dvorec in gosposčino Anton Čokl pl. Ruhetal, tedanjí lastnik gosposčine Žovnek, od njega pa 1833 Jožef Ludvik Hausmann, lastnik Vajskre na Koroskem, oče slovenske pesnice Fani Hausmanove. 1869 je kupil Novo Celje knez Salm Reifferscheidt, 1919 pa baron

Turkovič, ki je dvorec 1930 prodal banovini, ta pa ga je 1932 preuredila v umobolnico. Baročne kipe s stopnišča in ostanke arhiva so tedaj prenesli v ljubljanski muzej. Po osvoboditvi je bila v njem najprej bolnišnica za pljučne bolezni, od 1970 dalje pa dom osemoglednih. Novo Celje je bilo do 1850 tudi sedež deželnega sodišča.

Zunanjščina dvorca se je do danes ohranila malone neokrnjena. Podolgovata stavba z lahno vzboklo prednjo fasado je trinajstosna, trinadstropna, poudarjena z mogočnimi rizalitom. V osi rizalita, ki se končuje s trikotnim čelom, je vhodni portal, nad njim pa razkošno opremljen balkon. Vhod, do katerega drži skozi park speljana aleja, je poudarjen tudi s kamnitima plastikama gigantov, ki jih pripisujejo Vidu Koenigerju. Notranjščina, ki je poleg razkošnega dvoramnega stopnišča, nekdanj okrašenega z muzami in parkami, odlikujejo zlasti reprezentančna velika dvorana ter štukaturni okras na stropih sob v tkm. belletage, je tudi še ohranila dobršen del svoje avtentičnosti. Izgubila je le svojo opremo, vse slikane tapete ter freske v zdaj predelani kapeli in na oboku velike dvorane. Opis dvorca iz časa njegovega največjega sijaja nam je ohranil Georg Dunder – No-

vostraschezky in ga tu na kratko povzemamo:

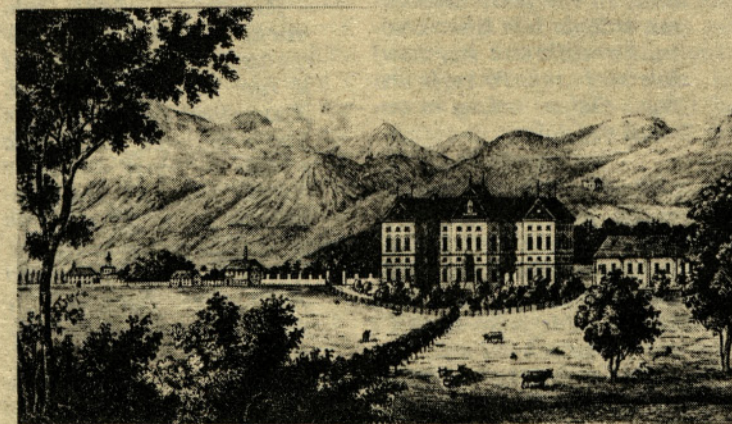
Dvorec lahko štejejo med najlepše v monarhiji – „kot vzvišena žena se je dostojanstveno spustil na dražestne, duhteče cvetlične preproge.“ Pozidan je v „novem italijanskem stilu“. V frontispiku frontona je veliki zlati grb graditelja. Veliki severni portal je umetno izklesan iz trdega kamna in opremljen z mnogimi okraski. Vrhnja svetlobna odprtina nad portalom, ki je izdelana z umetno železno mrežo, osvetljuje vhodno avlo. Na straneh ob velikem portalu sta še manjša vhoda s kamnitimi podboji in hrastovimi vratnicami. Vhodna avla, ki rabi hkrati za vežo in prehod na dvorišče, je v srednjem pasu tlakovana z rečnimi kamni, v

obeh stranskih, za stopnico višjih pasovih pa s kamnitimi ploščami. Avla je obokana, obok pa počiva na štirih dvojnih masivnih kamnitih lizenah. Iz avle pridemo v veliko jedilnico, katere obok opira en sam steber. Nasproti jedilnice je kapela, tlakovana z rdečimi in belimi, brušenimi marmornimi ploščami. Vse stene so prevlečene z mavcem in marmorirane, lizene so obložene z rdečimi marmorjem in opremljene z umetelnimi, pozlačenimi okraski. Obok je poslikan s freskami. Po desnem obokanem hodniku pridemo v sobo za posle, gospoško kuhinjo z odprtim ognjiščem in vodnjakom, v jedilno šrambo in naposled do vibaštih stopnic, ki držijo v nadstropja. Levi hodnik drži do

različnih pomožnih prostorov.

Po razkošnem stopnišču se povzpemo v prvo nadstropje – mezanin, kjer so vsakršni ulični, okraj, sodišče, davčna uprava, arhiv, registratura itn. Centralna direkcija je v sobi, ki je opremljena s štukaturo. Stopnišče drži nato v drugo nadstropje – belletage. Hodnik je tu plitko obokan, oboki so okrašeni s štukom, tla pa obložena z belimi marmornimi ploščami. Sredi dvorca, nasproti stopnišča, stopimo skozi dvojna vrata v imenitno veliko dvorano, ki sega s svojim obokom prek tretjega nadstropja na podstrešje. Tla so pokrita z raznobarnimi marmornimi ploščami, stene so obložene s štuk – marmorjem in okrašene z lizenami. Polja med lizenami so izpolnjena s podobami grofov Gaisruckov in zloženimi dekoracijami. Na kupolastem oboku so freske, ki kažejo cesarico Terezijo v trenutku, ko izroča grofu Antonu pl. Gaisrucku celjsko gosposčino v zajem. Osrednji prizor obdajajo geniji in alegorične figure. Skozi dvojna steklena vrata pridemo na balkon, okrašen s kamnito balustrado, od koder se odpira očarljiv pogled po Savinjski dolini. Na levi držijo iz dvorane dvojna vrata v tri zaporedne sobe; njihove stene so zgajene z mavcem in okrašene s tapetami, slikanimi z oljnimi barvami na platno.

(Se nadaljuje)

Dvorec Novo Celje sredi 19. stoletja. Iz arhiva Zavoda za spomeniško varstvo Celje

Učni uspehi v naših šolah

V novembru smo v samoupravnih in strokovnih organih VIO in šolah obravnavali učno-vzgojne rezultate šolskega leta 1979/80, ki nam jih je v zbirniku in preko aktiva ravnateljev posredovala svetovalka zavođa za šolstvo Vera Žužjeva. Na podlagi poročil je bila izdelana temeljita analiza, ki naj službi za oceno stanja in sprejetje ukrepov za doseganje boljših rezultatov v tekočem in prihodnjih letih.

Za uvod naj poudarimo, da so šole delovale v dokaj urejenih materialnih pogojih in ob boljši kadrovski zasedbi. Ta pa še ni bila popolna, saj še vedno manjka prosvetnega kadra za določene predmete usmeritve. Od februarja so v boljših pogojih delali tudi v šoli Petrovče, kjer je bil dograjen prizidek. Pri

rednem delu pa so bila učiteljem v veliko pomoč nova učila in drugi sodobnejši pripomočki, od katerih so mnoge izdelali tudi sami ali pa s pomočjo učencev.

Celodnevna oblika osnovne šole je delovala v Preboldu, Gomilskem in Orli vasi. Med letom se je še pridružila osnovna šola Ljube Mikuš, Žalec. Mreža šole je sicer ostala nespremenjena. V bodoče pa bodo najmanj nekateri premiki, kajti nekaterih šol ne bo možno več dograjevati, da bi tako zagotavljali enozimski pouk, ki je predpogoj za celodnevno šolo.

In sedaj nekaj podatkov o učnem uspehu. Od 4198 učencev osnovnih šol je izdelalo razred 4.122 učencev ali 98,2%, kar je za spoznanje

slabše kot je bilo leto prej. Uspešnih ni bilo kar 76 učencev. To pa je veliko, za cele tri oddelke, če bi učence združili. V osnovni šoli Ljube Mikuš Žalec od 99 učencev nista izdelala le dva učenca in še ta dva zaradi odsotnosti od pouka zaradi bolezni. Stoodstotni uspeh imajo že vrsto let na podružničnih šolah Letuš, Velika Pirešica, Orla vas, Ponikva in Vinska gora.

Osip učencev še vedno dosega 8,8%. To pomeni, da okrog 45 učencev ni končalo osmega razreda osnovne šole v osmih letih. Pri osipu so razlike med šolami občutne – od 2% do 19%. Pred leti je bil ta podatek že ugodnejši.

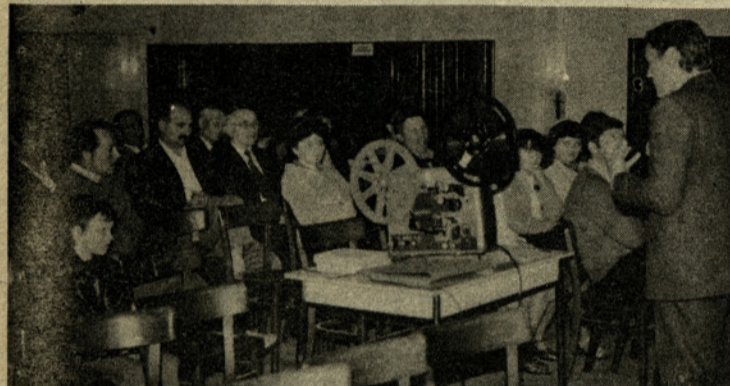
V spričevala je bilo zapisanih 272 negativnih ocen, celo 56 več kot leto prej. To je veliko in zaskrbljujoče. O tem se bomo morali zamisliti vsi: učitelji, učenci in starši.

Še vedno smo našli največ „cvekov“ pri treh predmetih: matematika – 123, tuj jezik – 62 in slovenski jezik – 59. V primerjavi med razredi se bodo morali bolj potruditi učenci prvih, petih, šestih in sedmih razredov, kajti v teh razredih je letos največ ponavljalcev. Teh pa praviloma naj ne bi bilo več.

In končno še naj pohvalimo naše učence, da je bilo med njimi 25,5% odličnih, 29,2% prav dobrih, 29,4% dobrih, 14,6% pa je zaključilo z zadostnim uspehom. V opozorilo učencem osmih razredov naj zapišemo, da nekateri srednje šole sprejemajo le odlične in prav dobre učence.

Razgibana dejavnost je bila v šolah tudi pri samoupravi učencev, pri delu organizacij in društev ter v množici različnih interesnih krožkov. Za vso to dejavnost je bilo podeljenih in dodeljenih vrsto priznanj in nagrad. Kaj pa v tem šolskem letu?

V vseh 181 oddelkih obiskuje osnovno šolo 4289 učencev. Iz poročil po prvih ocenjevalnih konferencah povzemamo, da učni uspeh ni povsod primeren. Zato se bo potrebno že takoj bolj potruditi. Take obveze smo sprejeli v aktivih, na učiteljskih konferencah in oddelčnih konferencah učencev.

S predavanja o cestno prometnih predpisih v Libojah.

Skrb za varnost na naših cestah

Svet za preventivo skupščine občine Žalec je v sodelovanju z združenjem šoferjev in avtomobilov pripravil zanimiva in poučna predavanja o varnosti na naših cestah. Predavanja, ki se vrstijo po krajevnih skupnostih o cestno prometnih predpisih, so dobro obiskana.

Skrbno so pripravljene filmi o prometu, ki jih prikazujejo med predavanji. V Libojah se je predavanja udeležilo veliko krajanov; od pionirjev do najstarejših.

Krajani menijo, da bi bilo

predavanje koristno tudi za šoferje „dirkače“ težkih kamionov, ki prevažajo pesek iz kamnoloma IGP Ingrad nad Libojami proti Petrovčam, pa tudi vozniku avtobusa, ki vozi ob 14. uri po stranski cesti mimo drevnice Mirošan. Dogaja se namreč, da ta ali oni, nemalokrat „ne opazi“ prometnih znakov. Vozniki bi se morali bolj zavedati, da v prometu ni najpomembnejša hitrost, ampak so pomembni tudi vmesni časi, ki jih predpisujejo cestno prometni predpisi.

JERNEJ KOŠTOMAJ

ODLIKOVANI ZASLUŽNI OBČANI

Pred kratkim so podelili nekaterim našim zaslužnim občanom državna odlikovanja. Odlikovanja je na krajši slovesnosti podelil predsednik občinske skupščine Žalec Vlado Gorišek.

Red zaslug za narod s srebrno zvezdo je prejela Hilda Pfeiferjeva, red republike z bronastim vencem kmet Alojz Marovt, z redom dela s srebrnim vencem so bili odlikovani Anica Jošt, Ivan Brišnik, Franc Klančičar, Vida Naraks in Terezija Ropotar.

Red za vojaške zasluge s srebrnimi meči so sprejeli Tone Ivonik in Maks Soršak, medaljo za vojaške zasluge pa Rudi Jelen, Martin Pevec in Adolf Zidar. Medaljo zaslug za narod so podelili Rudolfu Savineku in Metki Veis, z medaljo dela pa so bili odlikovani Ivan Vogrinc, Karolina Krošelj in Jože Završnik. Čestitamo!

Brigita Lončarič med delom.

V Žalcu smo dobili optika

Naši občani so že več let nazaj čutili potrebo po optični delavnici. Za vsako naročilo je bilo treba v Celje, kar je bilo zamudno, pa tudi neprijetno še zlasti za starejše ljudi iz naših oddaljenih krajev.

Zato nova optična delavnica, ki jo je pred kratkim odprla Brigita Lončarič na Šlandrovem trgu 36 v Žalcu, pomeni pridobitev za naše občane. Ko kraja-

ni pridejo v Žalec po raznih opravkih, lahko mimogrede stopijo tudi v optično delavnico zaradi izdelave očal in podobnih storitev.

Brigita nam je dejala, da prihaja že kar precej strank. Zazeleno pa je, da bi Žalec dobil v doglednem času še zdravnika okulista in tako bi ljudje lahko opravili vse na enem mestu.

Tk-L

Kje in kako bomo silvestrovali?

Iztek se staro leto in v teh dneh obilici dela in skrbi tudi razmišljamo, kje bomo pričakovali novo leto. Na liubo stabilizaciji se bo marsikdo od-

povedal dragemu in razkošnemu silvestrovanju, povsem pa tega praznovanja ne bomo opustili.

V hotelu Prebold imajo gostinci in kuharji polne roke dela s pripravami na letoletno silvestrovanje. Rezervacije so že v glavnem pošle, vendar je v teh dneh še možno dobiti prostor.

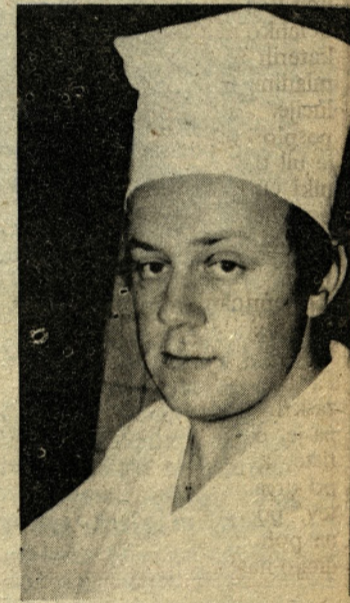
Kuharji so bili precej skrivnostni, ko smo jih pobarali, kaj pripravljajo za letoletni menu. V ceno 850 dinarjev so zajeti poleg silvestrske večerje še aperitiv, buteljka vina, letoletni zajtrk in še kaj. Nočni klub bo odprt do jutra, za veselo razpoloženje bosta skrbela Ansambla: Akademik in Toneta Rusa.

Prijetno silvestrovanje napovedujejo tudi v žalskem hotelu Golding-Rubin. Konsumacija je 1000 dinarjev. Poleg vrste specialitet, aperitiva in drugih dobrot, bo vsak gost prejel tudi lepo darilce, kaj, o tem molčijo. Igral bo ansambel Venusi s pevko Tatjano Dremelj. Silvestrovanje pa bo za marsi-

koga prijetno tudi po ostalih gostiščih in v planinskih postojankah. Seveda pa bo precej tudi takih, ki bodo silvestrovali kar doma.

Mira Jovič, kuharica v hotelu Golding-Rubin

Janez Podvržen, slaščičar hotela Prebold

Lepo je res na deželi

Prijateljstva pripoved

Pred mnogimi leti, ko smo se poslavljali od učiteljskega mesta! Tam je življenje, tam je duhovna rast. Tudi moj kolega Bine je hotel tja. Imel je srečo, morda protekcijo. Kakih deset let se je potikal po mestih; danes je svetovalec na podeželski deželi ne more prehaliti.

Mnogi so že od vsega začetka med kmeti. Nekateri v hribih, drugi v dolini. Česa vsega nismo v teh kmečkih krajih doživeli! Tudi kontrahirali smo. Včasih smo pomagali kmetu izgnati zadnjo kravo iz hleva, poslednjega prašiča iz svinjaka. Taksi smo bili, oblasti dopadljivi, od kmeta stokrat prekleti.

Čas pa hitro teče... Čas je najboljši zdravnik... Čas nas je tudi postal... Se smo v šoli, v razredu, med podeželskimi otroki, smo pa dokaj spremenjeni: učitelj, starši in učenci. Okolje je dobilo drugačen

obraz. Mnogo jih je, ki smo jih nekaj učili, potem so šli naprej, naredili višje ali visoke šole in se vrnili. In se zgodi, da imajo ti mladi izobraženci otroke, ki so v naših rokah. Tu sta dve različni generaciji, ti pa si ostareli, siten in včasih tudi zmotljiv. Nič ne velja, če izrečeš: Še papež se moti, mi pa smo navadni zemljani! Ne, preprosto se ne smeš zmotiti, ker te opazujejo. Tu, na deželi, se ne moreš skriti. Zato te velikokrat popravlja. Ne samo ob novi matematiki. Tukaj so še drugi predmeti in vmes so odnosi. Bine, ki me pride nadzorovat, trdi, da sem lahko srečen, ker vdihavam vsaj zunanjo svež zrak. Po svoje ima prav. Čudno: nekaj ni naral na deželo!

K stvari! Na primer roditeljski sestanek. Kmetje in drugi preprosti starši posedajo v zadnje klopi, intelektualci pa spredaj. Človeku se včasih zazdi, kako so tisti v zadnjih klopih za delo hvaležni, ti spredaj pa komaj čakajo – ne vsi! – da se boš zmotil in te bodo glasno

popravili. Mene so že. In morda še koga. Hudimano sem utrujen, ko „odbrenkam“ takle sestanek; navadno ponoči ne zaspim, proti jutru vzamem uspavalno tableto in zato zamudim pouk. Namesto, da bi jaz grajal učence, me nekateri opominjajo: kaj pa če bi prišel ravnatelj, njegov namestnik, nadzornik, kaka komisija...? Prav to sem slišal od fantiča, ki v razredu res ni bil med najboljšimi, videl pa je pol sveta, jaz pa niti mater Slovenije nisem obhodil. Takole se je začelo.

Ponedeljek. Imel sem mačka in najbrž rdeče obrbljene oči. Mogoče se mi je tudi jezik kdaj zavozljal. Razumljivo: prespal sem le manjši del noči, potem hoja v šolo – vmes kavica, v razredu neznošen zrak. Čakalo pa me je pet delovnih ur! Zadnja je bila telovadba. Kaj, če bi bila že četrto uro in bi z njo potegnil še v peto? Tri ure bom že nekako prestal.

Potihom preklinjam vse znanke in prijatelje. Prišli so ravno v nedeljo – dopoldne

in popoldne, kar naprej so prihajali, da jim napišem prošnje, pritožbe in še kaj. Tudi govor ob odprtem grobu. Kakor da smo v vasi samo učitelji pismeni. In ti rečejo: tovariš, hajd, dam za dva deci. Iz dveh deci pa prideta dva litra. Saj je lepo, vsi te hvalijo, govoriš, kako si „fejst fant“ in tako naprej. Toda ponedeljek je delovni dan. Tudi zame. Tri ure se potim, brišem čelo, četrto uro pa jo mahnem na dvorišče. Tam je svež zrak, tam je kisik, tam se da dihati. In kaj bi počeli? Aha, med dvema ognjema. Tukaj mine čas in otroci na učitelja tako rekoč v sapi pozabijo.

Vsi pa ne smejo divjati. Tudi Branko ne... Hm, pa ravno ta! Kako je zgovoren! Vem, starši z menoj niso zadovoljni. Niso, ker sem glasno povedal, da bi bil Branko lahko boljši, če... Da, tukaj se začne. Lahko bi preprosto rekel: če bi vsaj malo skrbeli zanj... Vidite, zato sem v družinskem zargonu na dokaj nizki ravni. Kaže pa, da me ima fant kar rad, in da mi zaupa.

– Tovariš, pa če bi zdajle prišel ravnatelj? – No ja, bi pač prišel... – Pride zaradi nas, otrok, ali zaradi vas? – Ne vem. Najbrž zaradi vas in zaradi mene...

– Pa če bi zdajle prišel ravnatelj namestnik, če bi prišel pedagoški svetovalec? – Hm, prišla bi, videla, podpisala in šla...

– Čeprav nimamo zdajle telovadbe? Naša mama je rekla, da vas je včeraj videla v gostilni. Naši so bili v posebni sobi, vi pa ste stali pri točilni mizi. Tovariš, vi nimate višje šole, kajne? Pa bi morali imeti visoko, kajne?

– Najbrž. Zate in za tvojo mamo. Kar povej ji, da bom v nedeljo vse kmete k njej poslal. Pet prošelj in deset pritožb bo pa že napisala, kajne?

– Naša mama? Saj še v hišo ne bi prišli! V nedeljo nas tako ne bo doma. Z novim avtomobilom gremo najprej v Maribor, potem pa... No ja, nekam se bomo peljali. Zakaj pa vi nimate avta? Kaj pa – svojo hišo imate? Ste videli našo počitniško hišico?

Nasmehnem se, ga pogledim po nadišavljenih laseh in rečem: Moja počitniška bo takale: les na les, platno vmes, štiri duše, pet teles.

– To pa je krsta! Je plosknil in poskočil kot žrebiček. Jaz pa sem mu namignil: Kaj ne bi malo s sovratniki poskočil? Ti srček še vedno nagaja? Kaj pa je rekel zdravnik?

– Da sem zdrav! Pa ta naša mama nikomur ne verjame. Pravi, da ni zastoj v šole hodila. Pravi, ko bo drugo končala, se bo še na tretjo vpisala.

– Kakšna šola pa je to: druga, tretja? ga požgečkam.

– Ne vem. Tovariš, koliko pa je do konca pete ure?

– Natanko pol ure!

– V katero „polje“ pa naj grem?

– V katerega hočeš. Samo poskoči. Pokaži, kaj znaš. No, daj, daj!

Pobič se je pomešal med sovratnike, mene je „maček“ že zdavnaj izpustil, svež zrak me je vsega premlel, nehote pa sem pomislil na tisto, česar me je spomnil Branko. Kaj če pride pomočnik ravnatelja? Kaj če pridejo vsi tvoji predpostavljenci? Pa če pride najvišji – svetovalec Bine! Le kakšen je ves ta nadzor v učencevih očeh? Da, to je tisto, o čemer je treba razmisliti!

Nikogar ni bilo. Prišli bodo kdaj drugič. Smo v času stabilizacije. Škoda dnevnice in brezplodnega časa? Naslonil sem se na ograjo, soncu nastavlil obraz in v otroški vrisč potihno zabundal: Lepo je res na deželi, kjer hišca na samem stoji...

DRAGO KUMER

Naš odnos do mejnikov revolucije

Tovariš urednik! V zadnji številki Savinjskega občana ste objavili sestavek o našem odnosu do mejnikov revolucije. Ne vem, iz kakšnih virov so vzeti primeri, ki jih ugotavlja pisec, da zanimanje za prireditve, organizirane v čast naše svetle preteklosti, upada. Vsekakor ni to splošen pojav, kot ugotavlja pisec.

Verjetno mu niso dovolj poznani primeri, ko v dežju mladinci stopajo ob borce, da bi se skupaj poklonili padlim, pozablja na zvoke harmonike, ki se vedno znova oglašajo v naših gozdovih, ko pohodniki stopajo po poteh nekdanjih partizanskih kurirjev. Premalo so mu poznana dejstva, do se vsako leto Savinjčani množično odpravijo na vrh Porezna, da počastijo spomin na dogodke iz NOB, in da uspešno organizirajo različne spominske pohode k bolnici Celje, na Osankarico in druge kraje. Premalo je seznanjen s pohodi na Dobrovlje, Igriše, s pohodom krajanov v Andražu itd. Še in še bi lahko naštevali primere, iz katerih se zrcali zavest naše mladine o pridobitvah revolucije. Zato nikakor ne gre posploševati primerov, kot je bil tisti, ki so ga predstavniki Občinskega odbora ZB povedali na programski konferenci DPM, da so zaman čakali na mladino.

Prepričan sem, da so proslave tudi v obrobni krajih naše občine dobro obiskane. Pa brez zamere! Nismo še zaskrbljeni za udeležbo, res pa je, da večkrat pogrešamo tiste, ki bi morali biti prvi pri organiziranju teh prireditev, pogrešamo pa jih tudi na pohodih, ki oživljajo tradicijo naše revolucije.

J. F.

Kdo bo plačal cesto?

Na predlog krajevne skupnosti Braslovče so imenovali režijski odbor za asfaltiranje cestnega odseka Kamenče—Poljče v dolžni 800 metrov. Pred začetkom gradnje smo skupno s SKIS za ceste v Žalcu, Krajevno skupnostjo Braslovče in režijskim odborom pripravili tudi finančni načrt in začeli z gradnjo.

Čprav ta del ceste povezuje cesto Gomilsko—Braslovče in cesto Mozirje—Šentrupert, so se krajani vaši ob tej cesti odločili za prostovoljni prispevek in ga tudi zbrali.

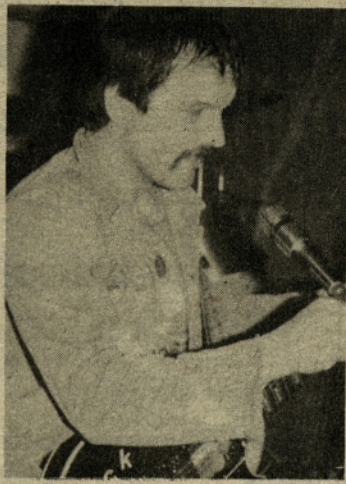
Cesta je hkrati tudi velikega pomena za Hmezad Žalec, DO Kmetijstvo Šenpeter, TOZD Latkova vas, DE Braslovče. Ta DE je izgradnja ceste tudi podprla, saj je prispevala 50.000 dinarjev, brezplačno pa je prispevala tudi okoli 4000 m³ nasipnega materiala, brez odškodnine pa je odstopila tudi del zemljišča, po katerem teče omenjena cesta.

Med izvajanjem gradbenih del so se le-ta podražila, ker smo morali na dosežanje deponije hlevskega gnoja v Poljčah vgraditi okoli 400 m³ več nasipnega materiala. Drugi problem pa je nastal na vzpetini pri Kamenčah, kjer smo morali odstraniti okoli 800 m³ zemlje.

Povečane gradbene stroške je delno pokrila Krajevna skupnost Braslovče in SKIS za ceste iz Žalca, odprto pa je ostalo vprašanje 160.000 dinarjev nepokritih stroškov.

Ob otvoritvi omenjene ceste je bilo v Savinjskem občanu objavljenih nekaj izjav občanov, ki niso dobri poznavalci finančne konstrukcije in so prispevek DE Braslovče podcenjevali. Zavedati se moramo, da moramo v bodoče v takšnih akcijah zainteresirani sodelovati, ne pa stvari zavirati. Takšne skupne akcije nas morajo povezovati, ne pa razdvajati.

Prepričan sem, da bomo s skupnimi močmi KS Braslovče, Hmezada Žalec, TOZD Latkova vas, DE Braslovče in SKIS za ceste iz Žalca še naši nekaj sredstev in poravnali neplačane obveznosti. JOŽE ROJNIK

Janko Napotnik

Marko Eberlinc

Roman Zelič

Jože Brišnik

Filter se predstavlja

V preboldski kino dvorani se je po daljšem premoru ponovno predstavila preboldska glasbena skupina Filter, ki je svojo glasbeno pot začela kot Smetišče, nadaljevala kot Sončni vzhod in si končno nadela sedanje ime. Fantje so predstavili 24 lastnih skladb, s katerimi so presenetili in navdušili poslušalce. Prireditelj je bila vsekakor zelo zanimiva in izvirna, poslušalci pa so jo ugodno sprejeli, kar je za člane ansambla: Jožeta Brišnika, Marka Eberlince, Romana Zeliča in Janka Napotnika veliko moralno priznanje za ves njihov trud. Hkrati pa jim je to tudi spodbuda za njihovo nadaljnje glasbeno ustvarjanje. S ČLANI ansambla se je o njihovem glasbenem delu pogovarjal naš sodelavec Darko Naraglav, ki vam jih tudi predstavlja.

Jože Brišnik—Lujko igra v ansamblu bobne, sklada in piše besedila. Predvsem se je opredelil za trd in prodoren rock, njegova besedila pa govore predvsem o fantastiki. V skupini je že vse od začetka. Ko smo ga vprašali, kaj mu pomeni glasba, je dejal, da z njo izraža svoja hotenja in poglede na svet. Glasba mu pomeni veliko, zato ne bo zanjo nikoli prestar. Veliki vzorniki so mu Grand Funk Railroad, vendar v ustvarjalnosti ne pozna nobenih omejitev in posebnih stilov.

Marko Eberlinc—Maki je v skupini Filter najprej igral trobento, ko pa so se fantje opredelili za prodornejšo glasbo, se je posvetil kitari in sedaj igra predvsem bas kitaro, večkrat pa seže tudi po solo kitari, kar zanj ne predstavlja problema, saj poleg teh instrumentov igra še orglice in flavto. Je tudi tvorec glasbe in besedil skoraj polovice repertuarja, ki ga fantje izvajajo. Izrazit poudarek daje melodiji in harmoniji, kar mu včasih povzroča malce težav zaradi rockerskega pristopa ostalih članov ansambla. Poleg študija mu glasba pomeni vse. Zelo se navdušuje, da bi v skupino vključili organista, saj bi bile tako njihove ustvarjalne možnosti še večje.

Roman Zelič — Jary je najmlajši član skupine, saj v njej sodeluje šele kakšno leto. Pred tem je bil Roman izrazit individualist z akustično kitaro in orglicami. Njegovi vzorniki so bili Beatlesi, Tomaž Domicelj in Andrej Šifer, česar tudi v svojih skladbah ne more skriti. Piše tudi besedila, zadnje čase vse bolj angažirana. V ansamblu igra električno kitaro, je pa tudi dober pevec. Povedati velja, da se je v skupino dobro vključil, in da se je že sprijaznil s trdim rockom, čeprav včasih še rad zaide v melodiko. Študira likovno umetnost, vendar je na glasbenem področju enako dobro nadarjen in njegov napredek tudi tukaj ni vprašljiv.

Janko Napotnik—Bleck je izredno vztrajen in organizatorsko sposoben. To je dokazal tudi kot večletni predsednik OO ZSMS v Preboldu. Sicer pa za

Janka velja, da si je že kot otrok delal kitare, vendar takrat ni imel možnosti za učenje tega instrumenta. Želja se mu je uresničila šele kasneje. Morda je prav zaradi tega njegova glasba trda, robata, a iskrena. Kljub pomanjkljivim glasbenim znanjem je ustvaril precej skladb, ki izražajo njegov kritični pogled na svet in na odnose med ljudmi. V ansamblu sodeluje že od vsega začetka. Igra solo kitaro, poseben užitek pa mu pomeni bas kitaro, za katero pravi, da ima več smisla. Povedal je tudi, da v vsaki stvari, ki jo počne, išče in izraža sebe, svoj pogled in odnos, skratka svojo ustvarjalnost, glasba pa je po njegovem najboljšo sredstvo za sprostitve in obnovo moči. Sicer pa v glasbi nima drugih ambicij.

Preboldski Filter je torej ansambel štirih pestrih ustvarjalcev, ki so se odločno ujeli: Njihovo različnost pa izraža tudi glasba, ki jo igrajo, saj se lotevajo romanc, disco glasbe, vse do punk rocka. Povsem različna pa so tudi njihova besedila. Vse to pa njihove nastope popestri, saj vsakdo najde v njih del tistega, kar mu je všeč.

O preobrazbi srednjega šolstva v usmerjeno izobraževanje

Komite občinske konference ZK je ocenil prizadevanja za preobrazbo srednjega šolstva v občini Žalec. Na osnovi gradiva, ki ga je pripravila posebna delovna skupina, so ugotovili, da so bili doseženi pomembni rezultati, ki pa niso celoviti zaradi nekaterih objektivnih in subjektivnih razlogov.

Dosedanja aktivnost je potekala predvsem v občinski skupščini in družbenopolitičnih organizacijah ter njihovih izvršilnih organih, manj pa v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih. Rezultat tega so nerealno prikazane kadrovske potrebe, ki še vedno niso odraz prizadevanj za hitrejši gospodarski in družbeni razvoj občine.

Še bolj pereče je strukturno neskladje kadrovskih potreb v odnosu do proizvodnih usmeritev. Z vključevanjem delovnih ljudi in občanov v reformna prizadevanja šolskega sistema ne moremo biti zadovoljni. Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v OZD in krajevnih skupnostih so bili pri tem premalo aktivni.

Oblikovanje mreže šol je zahtevalo vse preveč sil in časa, kar je slabilo celovitost reformnih prizadevanj. Končno je mreža šol usklajena. V Žalcu bomo izobraževali v kovinarski in kmetijski usmeritvi. Izobraževanje kovinarjev bo potekalo v izobraževalni enoti Žalec v okviru TŠC Celje s skrajšanim in srednjim programom. Kmetijsko izobraževanje bo poteklo v KŠC Žalec, kajti sedanji cen-

ter v Medlogu se naj bi postopoma preusmeril v Žalec. S tem pa bi bile prostorske kapacitete v Žalcu v celoti zasedene.

Za izobraževanje ob delu bo skrbela Delavska univerza, usmeritve izobraževanja ob delu pa bodo usklajene z rednim izobraževanjem. Do začetka šolskega leta 1981/82 nas čakajo že izredno zahtevne in odgovorne naloge. Vso pozornost bo potrebno posvetiti poklicnemu usmerjanju mladine, informiranju delovnih ljudi in občanov, predvsem pa zagotavljanju pogojev za izvajanje proizvodnega oziroma praktičnega dela. Za to so zlasti odgovorne družbenopolitične organizacije, samoupravni organi in drugi dejavniki v občini, krajevni skupnosti in OZD. Izhodišča za programiranje in izvajanje proizvodnega dela so podana, zato je nujno takoj pristopiti k izvajanju nalog.

Za izvajanje proizvodnega dela je potrebno zagotoviti ustrezne prostorske, materialne in kadrovske pogoje. Vse to pa bo potrebno urediti tudi v samoupravnih aktih OZD. Odnos med učencem in organizacijo združenega dela bo potrebno opredeliti v študentski ali drugi pogodbi.

Do začetka uvedbe usmerjenega izobraževanja nas torej loči le še nekaj mesecev. Nujno je, da z vso odgovornostjo pristopimo k uresničevanju nalog, te pa je potrebno opredeliti z nosilci in roki realizacije.

J. KROFLIČ

Postali so pionirji

„Včeraj še cicibani, danes že pionirji“, bi lahko rekli za vse prvošolčke v naši občini, ki so ob prazniku republike naredili pomemben korak v obdobje učenja, pridnosti in ljubezni do domovine. V pionirsko organizacijo so stopili prav v letu izgube največjega sina jugoslovanskih narodov — tovariša TITA. Njihov pozdrav „Za domovino s Titom naprej“ bo odslej še prodornejši, še bolj obvezujoč, saj se sedaj glasi „Za domovino po Titovi poti“.

Tudi pesem, ki so se jo naučili za to priložnost, je izžarevala vso ljubezen in toplino do

ljubljenega Tita, saj pravi: „Tita dragega več ni, v naših srcih on živi, njegova nam je pot za življenje kažipot.“

Sprejem cicibanov v pionirske vrste je bil zelo svečan. Novi pionirji so s titovkami in rdečimi rutilicami okrog vratu ponosno in vzravnano izgovarjali besede svečane zaobljube. Osemindeset prvošolčkov preboldske osnovne šole je sedaj že resno poprijelo za učenje, s čemer so začeli izpolnjevati svojo zaobljubo. Prav gotovo pa so to storili tudi pionirji na vseh šolah v naši občini. In prav je tako!

Srečni in ponosni so bili obrazi cicibanov, ki so stopili v vrste pionirjev.

Člani SK Žalec merijo rezultate z novo elektronsko napravo.

SK Žalec vse aktivnejši

Smučarski klub Žalec je pred nedavnim organiziral „zbor ljubiteljev smučanja“, na katerem se je zbralo blizu sto ljubiteljev bele opojnosti. Zbor je izzvenel delovno, saj so ocenili doseženo delo, navzoče pa so seznanili tudi s programom dela za letošnje zimsko sezono. Vsekakor pa je navzoče najbolj pritegnila informacija predstavnikov Rdeče dvorane iz Velenja o možnostih smučanja in o nadaljnjem razvoju zimskega turističnega centra na Golteh. Velenjčani so svojo informacijo obogatili tudi z barvnimi diapozitivi. Ob zaključku srečanja pa je predsednik Smučarskega kluba Žalec Rado Rotar podelil priznanja in diplome najboljšim smučarjem klubskega tekmovanja na Soriški planini, ki so ga izvedli ob zaključku lanske sezone.

Prizadevni smučarski delavci kluba so tudi letos organizirali že tradicionalni smučarski sejem nove in rabljene opreme. Sejem je dobro uspel. Z doseženim rezultatom so zadovoljni organizatorji in obiskovalci, še

zlasti pa so se pohvalno izrazili o njem starši otrok, ki so prisiljeni vedno znova obnavljati opremo, sejem pa jim nudi ugodnost, da lahko prodajo že rabljeno opremo.

V okviru Smučarskega kluba Žalec uspešno poteka tudi akcija za pridobivanje in izdajo novih članskih izkaznic. Prepričani so, da bodo pridobili vsaj 400 novih članov, saj jim je to tudi pogoj, da bodo lahko začeli nemoteno delati na snegu.

V klubu so pripravili tudi že program smučarskih tečajev v alpskem smučanju, s katerimi bodo pričeli že meseca decembra. Najprej bodo organizirali tečaje za začetnike, nato pa še za tiste, ki se želijo izpopolniti v smučanju. Pripravili pa bodo tudi tečaje za smučarje tekmovalce. Razpise tečajev bodo prejele sindikalne organizacije, ki naj bi v le-te tudi kadrovale svoje člane.

Poseben program za smučarje tekače pa so pripravili v tekaški sekciji, ki bo po njem pripravljala svoje člane na tekmovanja v smučarskih tekih.

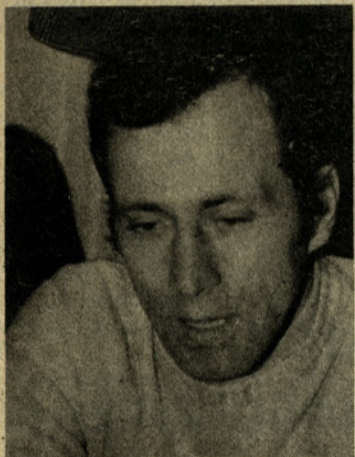
Vrbje, dvajseta krajevna skupnost občine Žalec

Naš zapis smo namenili Vrbju, dvajseti in hkrati najmlajši krajevni skupnosti v občini Žalec. Čeprav je mlada, ima svoje korenine v razvejani samoupravni, pa tudi v hotenju in zagretosti krajanov za razvoj in lepšo podobo svojega kraja.

Po velikosti je krajevna skupnost Vrbje prav tako najmanjša v občini, ne pa tudi po številu prebivalcev — tu je na osemnajstem mestu. Od skupnega števila 650 krajanov je 440 volilcev, 350 jih je redno zaposlenih, deset odstotkov volilcev je starih nad 65 let. Zapišimo še to, da krajanji živijo v 210 gospodinjstvih, in da se jih deset odstotkov ukvarja s kmetijsko dejavnostjo. Takšna je izkaznica krajevne skupnosti Vrbje.

ZAKAJ USTANOVITEV NOVE KRAJEVNE SKUPNOSTI

„Vrbje je bilo že vrsto let nazaj vključeno v krajevno skupnost Žalec,“ nam je povedala sekretarka krajevne konference SZDL Vrbje Pavlina Glušič. Ob žgočih problemih, s katerimi se je ubadala žalska krajevna skupnost, je Vrbje ostajalo v senci. Problemov, na katere so delegati Vrbja opozarjali, niso razreševali tako, kot bi si želeli. Velikokrat je bilo otežkočeno že izražanje interesov krajanov Vrbja v organih in delegacijah. Vznikla je zamisel o lastni krajevni skupnosti.

Tone Holobar

„Krajanji smo se zavedali, da naš kraj nima industrije oziroma „bogatih stricov“, ki bi financirali krajevne potrebe, kljub temu pa je pobuda krajanov za ustanovitev lastne krajevne skupnosti postala resničnost. Danes, vsega po enem letu, ugotavljamo, da je krajevna skupnost zaživela in v tem času smo že marsikaj postorili za svoj kraj.“

V Vrbju imajo razvejano kulturno življenje in ni naključje, da glavne niti vodijo k mladim. Zal za prireditve ni primernega prostora in tako so se primorani stiskati v slabo zagretem prostoru bivšega združnega doma ali pa so odvisni od gasilcev, pa tudi Žalčanov, kjer gostujejo. Pa še veliko drugih problemov jih tare, o katerih smo se pogovarjali za skupno mizo v Vrbju.

REKREACIJSKI CENTER, TRGOVINA

Janez Uplaznik, predsednik sveta krajevne skupnosti Vrbje:

Janez Uplaznik predsednik sveta krajevne skupnosti Vrbje

„Krajevna skupnost kar dobro deluje, imamo redne seje, zaživel je delegatski sistem.

Zavedamo se, da nismo veliki, zato se o vseh nalogah dogovarjamo in se jih tudi lotevamo s skupnimi napori. Svet krajevne skupnosti je imel v enem letu 14 sej in skoraj vse naloge smo zadovoljivo opravili.

Škoda le, da smo se primorani zadrževati v prostoru, ki meri štiri krat štiri metre in še ta je slabo ogrevan. Za seje in podobne sestanke smo primorani iskati mesto v gasilskem domu. Čeprav smo imeli denar le za tekoče zadeve, smo uspeli z združenimi močmi popraviti streho združnega doma, razširiti in asfaltirati cestišče v središču Vrbja, postavili smo tudi avtobusno postajo. Dnevno imamo sedem avtobusnih zvez, kar pride prav zlasti tistim krajanom, ki delajo v Velenju, Štorah, Celju in drugih krajih.

Za ta dela smo imeli na voljo vsega 300 tisoč dinarjev, kar pomeni, da so naši ljudje kar krepko zavihali rokave.

Sedaj si prizadevamo, da bi zbrisali še vidne ostanke nekdanjega smetišča. Javne

naprave so bile dolžne zemljišče humuzirati, a tega do danes niso storile. Krajanji želijo, da bi uredili rekreacijski center na območju med Strugo in Savinjo, kjer je sedaj jezero. Ne gre zgolj za rekreacijo krajanov, marveč bi bila to pridobitev tudi za Žalčane in Celjane, saj je kraj lep, sončen in slikovit.

Za obravnavo tega problema so imenovali na nivoju občine poseben odbor, ki ga sestavljajo vsi zainteresirani dejavniki.

KDAJ OBNOVA ZADRUŽNEGA DOMA

Ivan Mikek, predsednik režijskega odbora za obnovo doma: „Krajanji se zavedamo, da zgradba združnega doma, ki je več let rabila Hmezadu za skladišče hmelja, ne služi več prvotnemu namenu. Ker pa prostore nujno potrebujemo, ne le za potrebe krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, marveč tudi za društva in razne prireditve, smo se odločili, da ga bomo adaptirali. Zal so želje krajanov eno, finančna sredstva pa drugo vprašanje in tega se v režijskem odboru zavedamo.

Kar zadeva obnovo, smo bili sprva za to, da zgradbo adaptiramo v eni akciji, zaradi pomanjkanja sredstev in stabilizacijskih ukrepov pa se sedaj bolj ogrevamo za delo v etapah. Izračunali smo, da bi nas celotna adaptacija stala osem milijonov dinarjev, čeprav bi se še tako stabilizacijsko obnašali.

Ivan Mikek

Gre nam zato, da uredimo v domu primere prostore za potrebe krajevne skupnosti in ostalih družbenopolitičnih organizacij ter društev in pa seveda dvorano za odrske in druge prireditve. V ta namen bo treba dograditi kot prizidek bočni odel.

Upamo, da nas bodo občinski dejavniki podprli v tej naši

akciji, v kateri gre zgolj za potrebe našega kraja in naših ljudi.“

KRAJANI SE OGREVAJO ZA TRGOVINO

Zdravko Tekavc, član sveta krajevne skupnosti Vrbje: „

Zdravko Tekavc

Poprej sem več let sodeloval v krajevni skupnosti Žalec, ki pa žal ni imela dovolj razumevanja, pa tudi ne sredstev za reševanje naših problemov v Vrbju. Niso rekli ne, a sredstev kljub temu ni bilo. Sedaj, ko imamo svojo krajevno skupnost, se je marsikaj premaknilo, čeprav ni denarja za večja dela.

Mimogrede bi povedal še to, da se prebivalci Vrbja že deset let borimo za trgovino, a je do danes še nimamo. V Savinjskem magazinu pravijo, da nas je premalo, in da bi trgovina prinašala izgubo, mi pa menimo, da nam je trgovina potrebna. Potrebujemo jo še zlasti starejši krajanji, ki ne zmorejo poti v Žalec. Tudi OZD Hmezad, ki zaposluje preko leta večje število sezonskih delavcev, izraža potrebo po osnovni preskrbi. Zadovoljni bi bili, če bi ta problem rešili tudi samo s kioskom.

Janez Uplaznik: „Ko smo sanirali smetišče, ki je bilo več let v Vrbju kamen spotike, saj se je širil neznosen smrad, odgovorne službe niso dosledno opravile dela. Zemljišče je še polno sledov odstranjenega smetišča, kar kazi podobo kraja. To bo treba urediti. NIVO je črpal gramoz v bližini Vrbja, ni pa v celoti uredil zemljišča, kar pa bi po naši presoji bil dolžan storiti.“

Alfonz Pšenič, predsednik GD Vrbje: „Naše gasilsko društvo bo prihodnje leto praznovalo 50-letnico obstoja.

Lahko rečem, da smo v tem času uspešno gasili požare in reševali ljudem imetje, deluje-

mo pa tudi na ostalih področjih. Tako z roko v roki sodelujemo s krajevno skupnostjo in ostalimi organizacijami in društvi, na voljo pa jim dajemo tudi prostore v gasilskem domu.

Zapišite še to, da skrbimo za naraščaj, in da so naši mladinci na tekmovanju na Graški gori zasedli dve prvi mesti in si tako pridobili pokal, članska deseti-na pa je bila tretja. Organizirali smo tudi dan gasilcev v okviru letošnjega krajevnega praznika.“

KULTURNIKE V USTREZNE PROSTORE

Jože Meh, predsednik krajevne organizacije ZSMS v Vrbju: „Naša mladinska organizacija bo kmalu praznovala 10-letnico obstoja in to kontinuiranega aktivnega delovanja. V teh letih smo bili uspešni. Zal nimamo primernega prostora za sestanke, za vaje in tudi razne prireditve.“

Jože je nanizal vrsto lepih uspehov in rezultatov na kulturnem področju. Presenetljivo je, kaj vse je možno doseči, če so mladi zagreti za ustvarjalno delo. Na tekmovanju „Naš klub 1976“ so v Sloveniji mladinci iz Vrbja v skupini C zasedli prvo mesto, že naslednje leto pa so bili v skupini B ravno tako prvi. Že četrto leto organizirajo plesno šolo, ki jo vodijo priznani slovenski plesni mojstri, doslej pa jo je obiskovalo že nad 400 mladih. Lahko bi našli še druge uspehe, vendar bomo o njih spregovorili kdaj drugič.

Jože Meh

Mladinci Vrbja so prejeli doslej tudi edini med novimi organizacijami ZSMS plaketo občine Žalec.

Lea Glušič: „Uspehi mladih bi bili še vidnejši, če bi imeli na voljo boljše prostore. Tako pa smo primorani koristiti prostore tudi v Žalcu. Ko bomo

obnovili združni dom, se nam bodo pogoji za delo vsestransko izboljšali.“

Lea Glušič predsednica komisije za kulturo

Tone Holobar, predsednik krajevne konference SZDL Vrbje: „Po enem letu so že vidni rezultati mlade krajevne samouprave. Marsikaj smo postorili, pa čeprav še nimamo večjih izkušenj. Tudi družbenopolitične organizacije so aktivne. V Vrbju smo vse akcije, od volitev in drugih akcij, dosedaj uspešno izpeljali. Politična klima med krajanji je dobra. Vseh nalog se lotevamo skupno, to je z združenimi močmi, in v tem je tudi uspeh našega dela. Veseli

Alfonz Pšenič, predsednik GD Vrbje

smo tudi, da nam ljudje zaupajo.“

Jože Cokan, predsednik skupščine krajevne skupnosti Vrbje: „Začetki so bili skromni in spoprijeti se je bilo treba s številnimi nalogami. Danes delo teče. Vključili smo se tudi v obrambne priprave ter si porazdelili naloge.“

OTROŠKI NASMEH V VRTCU

Prostor nam ne dopušča, da bi v naš zapis strnili vse izrečene misli in predloge. Povedali bi le še to, da smo v otroškem vrtcu srečali skupino varovancev, otrok, iz katerih je izžarevala sproščenost in to v času, ko so bile njihove maniče zaposlene. Želimo jim le boljše prostore in lepše ter manj nevarno okolje.

LOJZE TRSTENJAK

Varovanci otroškega vrtca v Vrbju

Vrbje, panorama

Še so dobre gostilne

Najbrž je res, kar poje Andrej Šifrer, da je vse manj dobrih gostiln, vendar gostilna Jovan na Vinski gori nedvomno sodi med dobre. Slovijo po dobri kuhinji, pa tudi po domačnosti, ki jo gostje občutijo v tem gostišču.

Martina Jovan pravi, da je dobra kuhinja srce gostilne. Raje se zadovolji z manjšim dobičkom pri hrani, samo da so gostje zadovoljni in po dobri jedi tudi kaj spijejo.

Gostilno je vodil najprej njen mož, sedaj pa jo že vrsto let vodi sama in to zelo uspešno. Poprej, ko je še

Martina Jovan.

tekla cesta mimo njene gostilne, so se zaustavljali tovarnjaki in druga vozila in to največ zavoljo njene imenitne kuhinje.

Ko pa je nova cesta stekla pod klancem, je ta promet s prehodnimi gosti usahnul. Martina: „Poprej sem imela vedno pripravljena jedila, gostje so jih lahko dobili brez čakanja, sedaj pa smo se usmerili le na naročila. Drugi gostje — nove zahteve.“

Specialiteta njene kuhinje so puranji zrezki v omaki, gostom pa bodo na voljo tudi ribe in žabji kraki, poleg ostalih jedil seveda. Imenitna je tudi njihova domača potica, da posebej ne omenjam domačih krvavic s kislim zeljem. Takim dobrotam se gost težko odpove.

Čas teče in Martina premissluje, da bi gostilno v doglednem času izročila hčerki in zetu Dragu. Odkar se je vrnil od vojakov, pridno pomaga v gostilni, pa tudi veselje čuti do gostinskega poklica. Martina: „Dovolj sem delala in srečna bom, če bo gostilna za katero živim, prešla v dobre roke.“

Članska tekmovalna desetina gasilcev iz Šešč, ki je na občinskem tekmovanju dosegla drugo mesto.

Gasilci uspešni brez lastnega doma

Gasilsko društvo v Šeščah je bilo ustanovljeno leta 1920. Skozi vsa leta si je prizadevalo izpolniti tehnično opremo, veliko pa so naredili tudi pri usposabljanju svojih članov. Zadnjih deset let je društvo ob podpori vasi Šešče in Občinske gasilske zveze uspelo izpolniti svojo gasilsko opremo z novo motorno brizgalno, sireno, gasilskim avtomobilom in društvenim praporom. Poleg tega pa so sodelovali tudi na raznih tekmovanjih. Pohvalijo se lahko kar z devetimi pokali, od katerih so jih prejeli pet za osvojena prva mesta, tri za druga mesta in enega za tretje mesto. Velikokrat je zavrelo med gasilci na tekmovanju: „Šeščani so zopet prišli po pokali!“

Uspehi pa šoških gasilcev ne uspravajo, temveč so jim spodbuda za nadaljnje delo. Želijo si pridobiti kar največ novih članov, ki bodo pripravljene pristopiti v naslednjih letih in pomagati ljudem v nesreči.

Najbolj jih pesti prostorska stiska, saj nimajo lastnega gasilskega doma. Problem bi lahko rešili s preureditvijo nekdanje sušilnice, v kateri bi dobili prostore tudi krajevna skupnost v civilna zaščita. Vendar pa se

danji lastnik zgradbe — Hmezad iz Žalca nima razumevanja za želje tukajšnjih gasilcev.

Gasilci iz Šešč menijo, da bi pri občinski gasilski zvezi lahko več sredstev namenili območnim gasilskim društvom, saj so prav ta v preteklih obdobjih na raznih tekmovanjih pokazala največ.

„Od Celja do Žalca“ in v Liboje

Konec novembra je bila v Libojah že osma revija narodnozabavnih ansamblov. Organizirala jo je DPD Svoboda Liboje, pokroviteljstvo pa je tudi tokrat prevzela Keramična industrija Liboje, kot sopokrovitelja pa sta bili Občinska kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij iz Žalca.

Predsednik libojske Svobode Darko Šuler, pa tudi predstavnik sopokroviteljev, so v pozdravnih besedah poudarili pomen in značaj te vrste glasbe, ki je vezana na ljudsko pesem, na ljudsko izročilo. Narodnozabavna glasba je doslej

Poleg svoje redne dejavnosti tukajšnji gasilci pomagajo tudi v raznih akcijah splošnega družbenega pomena. Letos so imeli v programu izgradnjo vodnega zajetja na Gmajni, vendar so dela zaradi slabega jesenskega vremena preložili za naslednje leto.

F. SITER

Srečanje slovenskih tamburaških skupin

V Cirkovcih, prijazni vasi v ptujski občini, je bilo prvo srečanje tamburaških zborov iz vse Slovenije pod pokroviteljstvom Zveze kulturnih organizacij Slovenije.

Na tej prireditvi je sodelovalo devetnajst skupin, med njimi tudi dva tamburaška zbora iz žalske občine — iz OŠ Griže in DPD Svobode Liboje. Dogovorili so se, da bo naslednje srečanje tamburaških orkestrrov v Celju. Program se je začel v po-

poldanskem času. Prijetno je bilo poslušati nežne zvokke in harmonične akorde nastopajočih skupin, zborov in orkestrrov, v katerih so igrali tako pionirji kot odrasli glasbeniki. Gostitelji — DPD Svoboda Cirkovci — so zelo dobro pripravili to srečanje, pohvalo pa si zasluži tudi pokrovitelj Zveza kulturnih organizacij Slovenije za dobro izvedeno organizacijo tolikšnega števila nastopajočih.

JERNEJ KOŠTOMAJ

Zopet po starih poteh

Prosvetno društvo Svoboda na Polzeli se zopet s hitrimi koraki približuje podobi, ki jo je na kulturne m področju v občini Zalec imela. Predsednik društva Stanko Novak in režiser Jaka Jeršič menita, da je navidezni zastoj nastal zato, da bi dobili še večji polet. Dramska sekcija je tik pred premiero mladinskega dela S. Makarovič Sovica Oka, ki bo poestrila novoletne prireditve. Za novo sezono pa že pripravljajo dramsko delo, ki bo po zagotovitvi režiserja Jake Jeršiča kvalitetno. Program pa že usmerjajo v priprave Naše besede. Na Polzeli delujeta tudi dva pevski zbora, mešani in moški, želijo pa tudi, da bi ustanovili še mladinski zbor. Poudariti velja, da vzgajajo tudi mlade dirigente in zborovodje, ki bodo nudili solidno osnovo za prihodnje delo.

Omeniti velja tudi program Poletnih prireditev, ki jih bodo razširili iz kulturnega doma v park Šenek, v Komendo in celo na Goro Oljko, kjer bodo pripravili orgeljske koncerte. Velika pridobitev za celotni kulturni utrip Polzele je vsekakor likovno-raststveni salon Komenda. Svoje prostore naj bi dobil še muzealni del, manjša etnografska zbirka Polzele in pletilski muzej, vse to pa

bo potrjevalo bogato polzelsko tradicijo. Pri vseh delih pa nameravajo sodelovati s hortikulturo, s SZDL, Krajevno skupnostjo in z vsemi, ki so zainteresirani za tovrstno delo.

Pod okrilje Svobode sodi tudi ansambel Slovenija, ki uspešno sode-

Stanko Novak — predsednik Svobode Polzela

luje na različnih festivalih in nastopih, pred izidom pa je že njihova druga LP plošča. V njenem okviru deluje tudi knjižnica z bogatim knjižnim fondom, ima pa tudi veliko bralcev. Na noge nameravajo postaviti tudi lutkovno sekcijo, vendar jim zanjo primanjkuje kadrov.

M. PALIR

Tradicija se nadaljuje

Prebold je kot turistični kraj zaživel že pred vojno, še posebno pa je razvil svojo turistično ponudbo po ustanovitvi Turističnega društva, ki je vrsto let sodilo med najboljša tovrstna društva v Sloveniji. Tradicija je bila pred letom prekinjena, vendar jo novo ustanovljeno društvo želi obuditi. Doseženi rezultati v kratkem obdobju njihove-

„Gre za urejenost kraja, ki je tako rekoč čez noč postal dosti privlačnejši, veliko pozornost smo posvetili spodbujanju ureditve stanovanjskih zgradb, urejenosti gostinskih lokalov in ureditvi okolja. Posebna pozornost je veljala urejanju rekreacijskih naprav in terenov ter organizacijam raznih prireditev, kot so teden športa in turizma. Prav slednji so imeli velik odmev, močno pa so popestrili tudi življenje v naši krajevni skupnosti.“

Za vami so že določene akcije, izpeljali ste jih uspešno, kako pa v bodoče?

„V zimskem času bomo posvetili največjo pozornost pripravam za sanacijo preboldskega bazena, pripravili pa bomo tudi vrsto predavanj s turistično tematiko in poudarkom na urejenosti okolja. Z akcijami ocenjevanja urejenosti okolja bomo v bodoče nadaljevali, še več pa bomo storili za urejenost okolja, zelenic, parkov, naselij. Vsekakor bomo poskrbeli tudi za ureditev rekreacijskih objektov, s katerimi bomo obogatili tovrstno turistično ponudbo, hkrati pa bomo našim krajanom omogočili, da jih bodo s pridom uporabljali za svoj oddih in rekreacijo. Del programa pa bo usmerjen tudi v obujanje tradicij NOB ter v razvijanje SLO in družbene samozasčite.“

D. NARAGLAV

Edi Peterel, predsednik turističnega društva v Preboldu.

ga delovanja kažejo, da jim bo to tudi uspelo. O načrtih smo se pogovarjali s predsednikom Edijem Peterelom, ki pravi:

„Bila je že prava nuja, da je delo turističnega društva ponovno zaživel. Nekdaj zelo uspešno delo tega društva nas je obvezalo, da stopimo v akcijo in odpremo zeleno luč turizmu v Preboldu. Mislim, da smo na dobri poti k uspehu, vsekakor pa ne gre zanemariti že dosežanih akcij.“

In v čem se kažejo te akcije?

Ustanovili smo kulturno društvo

V petek, dne 5. decembra 1980, smo v najmlajši krajevni skupnosti v naši občini, to je v krajevni skupnosti Vrboje, ustanovili kulturno društvo. Pobudnik oziroma organizator vseh do sedanjih praznov in kulturnih prireditev v naši krajevni skupnosti je bila komisija za kulturo pri osnovni organizaciji ZSMS Vrboje, ki je tudi sicer zelo aktivna na vseh področjih mladinskega organiziranja. Vse prireditve pa so seveda okrnjene, ker nimamo primerne prostora.

Na ustanovnem občnem zboru smo ocenili delo na kulturnem področju vse od leta 1972 in ugotovili, da je

bilo uspešno. Obravnavali in sprejeli smo Pravila o organiziranju in delovanju kulturnega društva in izvolili njegove organe, hkrati pa smo sprejeli tudi idejni in akcijski program dela, ki zajema gledališko, klubsko, plesno, knjižno, in likovno dejavnost.

V dneh po ustanovitvi smo opazili tudi precejšnje zanimanje starejših občanov za kulturno dejavnost, kar je za nas spodbudno, upamo pa, da bomo kljub prostorskim težavam s trdno voljo in vztrajnostjo dosegli zaželene uspehe.

LEA GLUŠIČ

Tekmovanje z vojaško puško

Občinska strelska zveza Zalec je v počastitev dneva republike organizirala v Braslovcah strelsko tekmovanje z vojaško puško. Tekmovanja se je udeležilo več kot 40 tekmovalcev in tekmovalk. Tekmovanje je bilo ekipno za prehodni pokal, vsaka ekipa je štela tri člane. Tekmovali so na daljavo 200 metrov z desetimi naboji za oceno in tremi poskusnimi naboji.

Prvo mesto je osvojila ekipa SD Polzela v sestavi: Jože Korun, ki je dosegel 86 krogov, Franc Posedel s 84 krogi in Lado Korun z 81 krogi, skupno so dosegli 251 krogov.

Drugo mesto je osvojila ekipa SD Liboje, v kateri so dosegli: Milan Kveder 86 krogov, Ivan Novak 85 krogov in Polde Valant 73 krogov, skupno so zadel 244 krogov.

Tretje mesto je osvojila ekipa SD Sempeter z 238 krogi. Alojz Klovar je zadel 85 krogov, Janez Kranjc 77 krogov in Anton Plohl 76 krogov.

Vse ekipe so prejele priznanja, vsi udeleženci tekmovanja pa značke odličnega in dobrega strelca. Rezultati tekmovanja so bili presenetljivi, kar kaže tudi na to, da so tekmovalci vložili v priprave precej truda in prostega časa pri urejanju z različnim orožjem.

JOŽE GRAČNER

Naši tamburaši na srečanju tamburaških skupin v Cirkovcih

Bralci nam pišejo

TOV. UREDNIK

„Z zanimanjem prebiram zgodovinski zapis dr. Ivana Stoparja, v katerem nas seznanja z gradovi in graščinami žalske občine. Človek bi skoraj ne verjel, da imamo v naši občini toliko zgodovinskih objektov. Zgodovina, kot jo navaja dr. Stopar, pa ima v svojih zapisih in ustnem izročilu še veliko več podobnih objektov, ki pa sta jih uničila zob časa, pa tudi brezvestna človeška roka. Žal se to delno dogaja še danes, čeprav zaščiti teh zgodovinskih objektov posveča družba vse večjo skrb.

Razveseljivo je, da so se za zaščito posameznih objektov v zadnjem času zavzele tudi delovne organizacije. Tako Tekstilna tovarna Prebold, ki je adaptirala graščino v Preboldu ter jo usposobila za stanovanjske potrebe svojih delavcev. Leta 1977 naj bi tovarna adaptirala tudi bivši dvorec Gorico nad Kapljo vasjo, vendar do tega ni prišlo. Danes je dvorec v razsulu. Še bi lahko naštevali podobne primere, ko graščine propadajo, kar pa je velika škoda.“
ANDREJ STERGAR — PREBOLD

UPOKOJENI TEKSTILCI NA IZLETE

Tekstilna tovarna Prebold z razumevanjem podpira svoje upokojene sodelavce pri organiziranju izletov. Tako so s pomočjo tovarne, ki jim je preskrbela avtobuse, organizirali izlete na Goriško, v Belo krajino in na Koroško. Ker si večina upokojencev ne bi zlepa na svoje stroške privoščila takšnih izletov, se udeleženci na tem mestu vodstvu tovarne oziroma kolektivu lepo zahvaljujejo.

RUDI PRAZNIK

REKONSTRUKCIJA CESTE PREBOLD—GORNJA VAS

Po posodobitvi nekaterih cest v krajevni skupnosti Prebold, je tokrat prišla na vrsto tudi cesta Gomja vas—Prebold, ki vodi mimo gostilne Zmet in se priključi cesti Latkova vas—Trbovlje pod pokopališčem. Gre za cestni odsek v dolžini 800 metrov, ki ga bodo najprej razširili in utrdili, v kolikor bodo možnosti, pa ga bodo v letu 1981 tudi asfaltirali. Odsek te ceste je bil sedaj slabo prevozen, je pa velikega pomena za povezavo s krajevno skupnostjo Šešče, od koder se vozijo otroci v šolo, njihovi starši pa na delo v tovarno v Prebold.

— dar

GOLAVA BO DOBILA CESTO

V okviru programa povezave višinskih kmetij z dolino bo, kot vse kaže, kmalu prižgana zelena luč za izgradnjo ceste Gornja vas — Golava v dolžini treh kilometrov. Ta cestna povezava naj bi povežala z dolino dvanajst domačij, velikega pomena pa bo tudi za preboldske lovce, saj bo njihova lovska kočja pod Golavo prišla še bolj do izraza. V naslednjih dveh letih bi bila akcija povezave višinskih domačij zaključena, pripravili pa so že program za povezavo vseh tistih domačij, ki še niso povezane z dolino. Upamo, da bodo program tudi uresničili.

— dar

MNOŽIČNO IZOBRAŽEVANJE ZA SLO

V mesecu novembru so v krajevni skupnosti Prebold izvedli množično izobraževanje za potrebe SLO in družbene samozaščite. V osnovni šoli Prebold so pripravili predavanja po oddelkih, s čemer so zagotovili večjo angažiranost poslušalcev. Tovrstnega izobraževanja se je udeležilo več kot 2200 krajanov. Povedati velja, da so bila predavanja dobro pripravljena. Krajanji Marija Reke pa so ta predavanja izvedli kar v prenovljenem planinskem domu pod Reško planino.

— dar

VEČJA SKRB DELAVCEM

V SIP—u že imajo pripravljene temelje planov TOZD. Po končani investiciji načrtujejo porast proizvodnje, dvig produktivnosti in predvsem večji dohodek. Na novo bodo zaposlili najmanj 250 delavcev. Načrtujejo gradnjo 50 družbenih stanovanj in samski dom z okoli 100 ležišči v Sempetru ter predvidevajo, da bodo pomagali s krediti cca 50 graditeljem individualnih stanovanj. (Edi Masnec)

PRAZNOVANJE V VINSKI GORI

V okviru nedavnega praznovanja dneva republike so v Vinski gori pionirji razvili svoj prapor. Obiskovalci so si z zanimanjem ogledali fotografije foto krožka DPM, nato pa so se udeležili kulturne prireditve, ki jo je pripravila osnovna šola. Na tej prireditvi so sprejeli tudi skupino cicibanov v pionirsko organizacijo. Predstavniki društev so z velikim zadovoljstvom pripeljali svoje trake na pionirski prapor in s tem dokazali, da podpirajo mlade pri njihovem delu. Povedali bi še, da so krajanji z razumevanjem podprli vodstvo šole in DPM, ki sta pripravili proslavo.

I. VODUŠEK

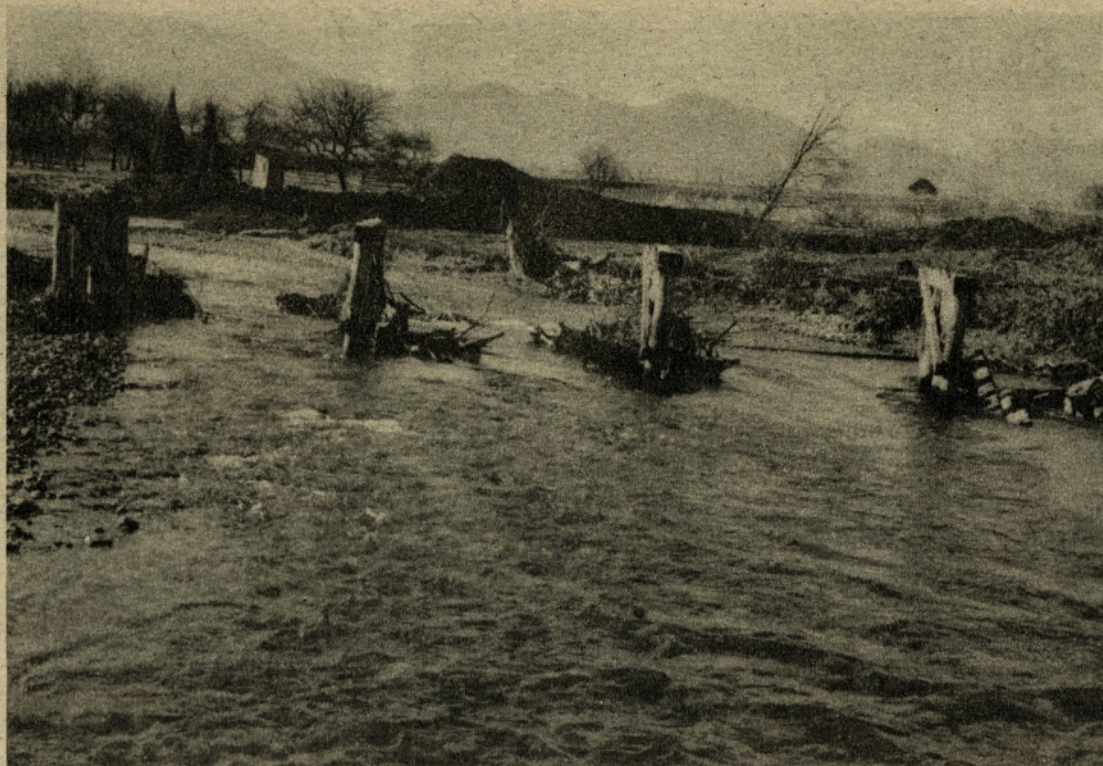
V GRIŽAH SE PRIPRAVLJAJO ZA PRIREDITVE

Prihodnje leto bo 60 let, kar so zabukovski rudarji ustanovili Svobodo, društvo z močnim revolucionarnim obeležjem. Napovedujejo tudi praznovanje 40. obletnice ustanovitve prvega odbora OF. Planinci bodo že 4. januarja 1981 organizirali pohod „Osankarica“, v počastitev spomina na prvi pohorski bataljon.

Med prvimi kulturnimi prireditvami omenjajo kviz znanja o življenju in delu Prežihovega Voranca za učence 7. in 8. razredov osnovnih šol. Proslave napovedujejo tudi v Minervi in Montani, kjer bodo ob rudarskem prazniku pripravili poseben program. Med drugim bo nastopil tudi tamburaški zbor, ki nadaljuje tradicijo predvojnih tamburašev v tem kraju.

Pripravili bodo tudi monografijo kraja, člani Svobode pa bodo izdali posebno značko, udeležiti nameravajo tudi letno gledališče. Predlagajo, da bi v kraju, kjer je bila leta 1935 ustanovljena partijska celica, organizirali srečanje komunistov žalske občine, in da bi na tem kraju odkrili spominski plošči prvemu odboru OF in rudniku Zabukovica. V letnem gledališču predvidevajo nastop pevskih zborov, krajanji pa želijo tudi, da bi njihov domačin, akademski slikar Rudi Španzel, pripravil samostojno razstavo svojih del.

—fj

AKCIJA ZA GRADNJO MOSTU ČEZ BOLSKO — Nedavne narasle vode so tako hudo poškodovale leseni most čez Bolsko na Gomilskem, da so ga bili primorani razdreti, promet pa speljati po obvoznici.

Sedaj se temeljna, območna in komunalna skupnost Žalec ter Ingrad Celje pogovarjajo o skupnem financiranju novega železobetonskega mostu, ki bo dovolj trden, da bo ključoval visokim vodam. V tej skupni akciji sodeluje tudi krajevna skupnost Gomilsko. Obenem bodo z izgradnjo mostu uredili še 500 metrov neregulirane struge in tako bo Gomilsko slednjič rešeno pred nevarnostjo pogostih poplav. Če ne bo večjih zadržkov, bo nov most možno zgraditi do naslednje pomladi, ko bo predvidoma stekel promet na tej cesti. Posnetek kaže ostanke starega lesenega mostu, ob katerih so stekla pripravljala dela za izgradnjo novega železobetonskega mostu.

Tk.

Obisk iz Slovenske Bistrice

Pred kratkim nas je obiskala petčlanska skupina predstavnikov iz občine Slovenska Bistrica. Namen obiska je bil pregled in primerjava delovanja in razvoja krajevne samouprave ter dejavnosti aktivnosti, financiranja itd. v krajevni skupnosti, kakor tudi delovanje skupnih finančnih služb v krajevni skupnosti obeh občin.

V razgovorih smo ugotavljali, da so problemi pri razvoju krajevne samouprave, delovanju in aktivnostih krajevni skupnosti na območju obeh občin zelo podobni, na nekaterih področjih pa celo enaki. V pogledu financiranja posameznih dejavnosti v krajevni skupnosti pa so rešitve na območju SR Slovenije še najmanj enotne. Občina Žalec sodi med tiste občine, ki v svojih proračunih zagotavljajo relativno malo sredstev za takomenovane funkcionalne izdatke krajevni skupnosti (financiranje delegatskega sistema, sklicevanje zborov delovnih ljudi in občanov, prava programov in načrtov krajevni skupnosti in drugih elaboratov, najemnine za prostore, njihovo ogrevanje in

vzdrževanje, osebni dohodki tajnikov, obveščanje občanov itd.)

Lahko pa se pohvalimo, da je organizacija skupnih finančnih služb pri nas dobro zaživela in že opravičila svoj obstoj, čeprav je vanjo od 20 krajevni skupnosti vključenih le 14 in deluje šele deset mesecev.

Skupaj smo obiskali krajevno skupnost Prebold, kjer smo ugotovili, da imajo naše krajevne skupnosti v večini primerov slabše prostorske pogoje kot na območju Slovenske Bistrice. Aktivnost posameznih organov v krajevni skupnosti (vaški sveti, poravnalni in potrošniški svet) pa je v naši občini večja, med tem ko je delovanje nekaterih komisij ocenjeno kot nezadovoljivo. Na obeh straneh pa smo ugotovili težave pri delu delegacij krajevni skupnosti za interesne skupnosti. Omenjene delegacije namreč ne odigravajo tiste vloge, ki jim je namenjena in zaradi katerih so bile ustanovljene. Vendar so tudi tukaj izjeme.

Ob zaključku smo ugotovili, da je naše sodelovanje ne samo koristno temveč tudi nujno po-

trebno. Gre namreč za to, da se dobre izkušnje lahko prenašajo in povzamejo, slabe pa se lahko ugotovijo in odpravijo. Tudi medsebojno dopolnjevanje v posameznih dejavnostih je koristno in nenazadnje je ravno na področju delovanja krajevni skupnosti potrebno več uskla-

jevanja, saj so naloge le-teh iz dneva v dan številnejše, bolj raznolike in zahtevajo za svojo uresničitev veliko prizadevnost tako posameznikov, kot organov, ki so sicer že ustanovljeni, njihova aktivnost pa se mora vsebinsko izboljšati.

M. ŠTORMAN

Nove poti povezovanja TT Prebold

O povezovanju Tekstilne tovarne Prebold z manj razvitimi kraji na Šmarnskem smo že pisali. Pred nedavnim izvedena referendum v Tekstilni tovarni Prebold in v predilnici v Biogradu na moru pomenita nov korak takšnega povezovanja in sodelovanja v širšem jugoslovanskem prostoru.

Naj povemo, da je v Preboldu glasovalo za priključitev predilnice v Biogradu 70 odstotkov zaposlenih, v predilnici v Biogradu pa 79 odstotkov zaposle-

nih delavk in delavcev. Pomeni, da sta referendum uspela in da bo predilnica v Biogradu na moru v bodoče poslovala kot temeljna organizacija tekstilne tovarne Prebold.

Ob tem naj še zapišemo, da so se predstavniki preboldske tekstilne tovarne pred nedavnim mudili v Biogradu na moru in se s tamkajšnjimi odgovornimi dejavniki pogovarjali o programskem delu predilnice in njenem nadaljnjem razvoju.

SPODBUDNA AKCIJA ŠOLARJEV

Po končani izgradnji prizidka k osnovni šoli v Preboldu je okoličica ostala neurejena. V akcijo so takoj stopili šolarji in učitelji, ki so okoličico očistili in posadili okrasno grmičevje, itd. Spomladi pa bodo posejali še travo in uredili vse ostalo ter tako poskrbeli za lepši videz.

—dar

VZGOJNOIZOBRAŽEVALNA ORGANIZACIJA ŽALEC

TOZD osnovna šola Miroslav Širca PETROVČE

Osnovna šola Miroslav Širca Petrovče razpisuje prosta dela in naloge

1. Učitelja v oddelku PB (1. razred) za nedoločen čas
Pogoj: učitelj razrednega pouka
2. Vodje kuhinje za nedoločen čas
Pogoj: K ali VK delavec gostinske stroke — smer kuhar
Nastop dela: 26. januar 1981

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 8 dneh po poteku razpisnega roka.

Tako je Maks vsakega posebej „namasiral“, enemu pa je zagrabil prenzko štrlečo nogo tudi pes. Šmatevžani so se po takšnem razpletu osramočeni pobrali domov.

„Nič zato, nam bo že enkrat prišel v mlin,“ so rekli in še naprej kuhali jezo na Maksa zaradi izrečenih kravjekov.

A. SAJOVIC

Obračun pod jablanami

Fantje iz Šmatevža so od nekdaj sloveli po tem, da z njimi ni bilo dobro zobati česenj, če si se jim zameril. Da jim je udarila kri v glavo, je bilo potrebno le, da se je nekdo zadržal „auf kravjeki!“

Starejši ljudje pripovedujejo, da so Šmatevžani včasih vsi s kravami prevažali poljske pridelke in drugo; bili so pač manjši kmetje in ni bilo gospodarno imeti konja. Tako so jim zlobneži nadeli ime kravjeki. Prenekotiko pretepev je bilo zaradi tega vzdevka. Vsak slabič si tega ni upal, le nekateri, kot na primer korenjaški Maks iz Trnja pri Miklavžu, si je to včasih privoščil.

Bil je to klen samorastnik, močan, pa tudi trmast, zato so kravjeki imeli z njim stalne račune. Večkrat je po opravičkih hodil v Braslovče in takrat se ni mogel premagati, da ne bi nad Brežnovim klancem vsaj enkrat zakričal svoj „auf kravjeki!“

Ko se je nekoč z vprego psov (vlekli so manjši voz) peljal v Braslovče, so ga fantje, ko se je vračal domov, pričakali skriti v Vižmarjevi koruzi.

NAŠ PIONIRSKI KOTIČEK...

Dragi pionirji in cicibani!

Da bi ustregli vašim željam, uvajamo v Savinjskem občanu novo rubriko NAŠ PIONIRSKI KOTIČEK, ki je namenjen vam, dragi pionirji in cicibani.

Vabimo vas, da nam pišete o vsem, kar doživljate, kaj delate in o podobnih dogodkih iz vašega življenja. Ker pa je prostor omejen, vam predlagamo, da pišete kratko in jedrnat. Obljubljamo, da bomo vaše najboljše sestavke redno objavljali.

K sodelovanju vabimo tudi cicibane, ki nam lahko pošiljajo svoje risbice. Tiste, ki jih bomo ocenili kot najboljše, bomo objavili. Torej na delo.

UREDNIŠTVO

SOSEDOVA ŠPELA

Špela pred blokom se rada igra, a tuč' kaj ušpič', če ni mame doma.

Rada odpelje se kam na obisk, a, ko se poslavlja, jok je in vrisk.

Pa tuč' Reksa vleče za rep, če ta se odpravi kam na potep.

Zdaj našo Špelo dobro poznate, obiščite jo, naslov njen imate.

ALJA ROŠ

6. a razred

OŠ „Peter Šprajc—Jur“

Zalec

DELOVNA PRAKSA

Na delovni praksi sem bil v SIP-u v Šempetru. To je bilo meseca maja. Tja smo šli učenci 7. in 8. razreda. Seveda nismo šli vsi v SIP, nekateri so šli v druge tovarne.

V SIP-u je bilo še kar prijetno, radi smo delali, včasih se tudi pošalili. Delal sem na montažnem oddelku. Sestavljal sem bobne za samonakladalnike, to je bilo zelo zanimivo delo. Ob 10. uri smo imeli malico, ki je bila topla in zelo dobra. Po malici smo šli zopet na delo. Delovni čas je tekel zelo počasi.

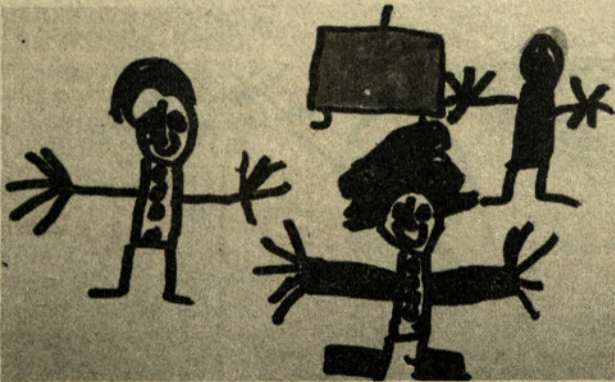
Ko je bilo konec delovnega dne, smo se utrujeni vračali domov.

STEKLASA BRANKO

8. razred

OŠ „Ljuba Mikuš“

Zalec

Dani Novak, 5 let

LIST IZ MOJEGA DNEVNIKA

Včeraj smo šli na izlet.

V Ljubljani smo si ogledali lvsiko razstavo. Videl sem slike vseh živali, ki živijo pri nas. Velikega rjavega nagačenega medveda sem občudoval: kakšne zobe in šape ima! Tudi volka, divjo mačko in lisico sem dolgo gledal. Hodil sem mimo razstavljenih rogov in ugibal, čigavi so. Videl sem tudi Titovo puško.

V četrtem razredu smo se učili o Cerkniskem jezeru, zdaj smo si ga tudi ogledali. Jezero je zalilo cesto, zato avtobus ni mogel peljati bliže. Videli smo Bloke, tovarišica nas je spomnila na bloške smučarje.

Pred turjaškim gradom nam je o njegovi preteklosti pripovedovala domačinka. Pokazala nam je tisočletno lipo in grajski stolp. V tistem stolpu je bila 20 m globoka ječa, kamor so metali ljudi, da so umrli od lakote in žeje. V Turjaku so imeli svojo postojanko belogardisti, ki so strahovali ljudi po vsej okolici. Partizani so jih izbežali iz njihovega gnezda.

Ko smo se vračali, smo se šalili in peli. Utrujen sem se vrnil domov.

ROMAN HRIBERNIK

5. c razred

OŠ Prebold

Luči Lokan, 6 let

PTICE POZIMI

Kmalu bo tudi v naše kraje prišla mrzla zima. Začelo bo snežiti in okoli voglov bo zapihal mrzel veter. Nam to ne more do živega. Zapremo se v stanovanja, toplo oblečemo in že nam je prijetno toplo in veselo gledamo snežinke, ki zmrzujejo na oknih.

Malokdo pa pomisli na drobne ptice, ki zmrzujejo in umirajo od lakote zunaj na vetru in mrazu. Malokdo jim pomaga, čeprav je treba le postaviti krmilnico in vanjo nasuti oljnatega semenja.

Tudi pri nas imamo krmilnico, pozimi pa napravimo še pičo za siničke. Zelo lepo jih je gledati, kako priletavajo in odletavajo. Mnogo ptic poznam. K nam pa zahajajo siničke, vrabci, zelenci, pogorelčki, liščki, šoje, srake, pa tudi kakšen kos se najde, čeprav bolj poredko.

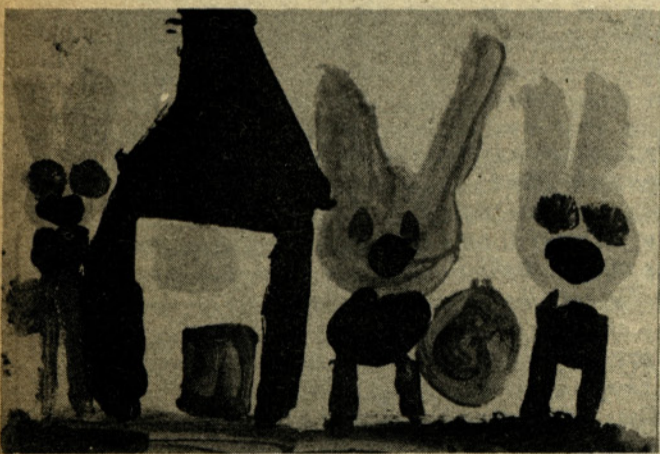
Tudi v bodoče bom hranila ptice, ker jim tako pomagam preživeti mrzlo zimo, ta pa je za ptice vedno zelo huda.

IRENA GOSTEČNIK

7. a razred

OŠ „Peter Šprajc—Jur“

Zalec

Lea Robič, 5 let

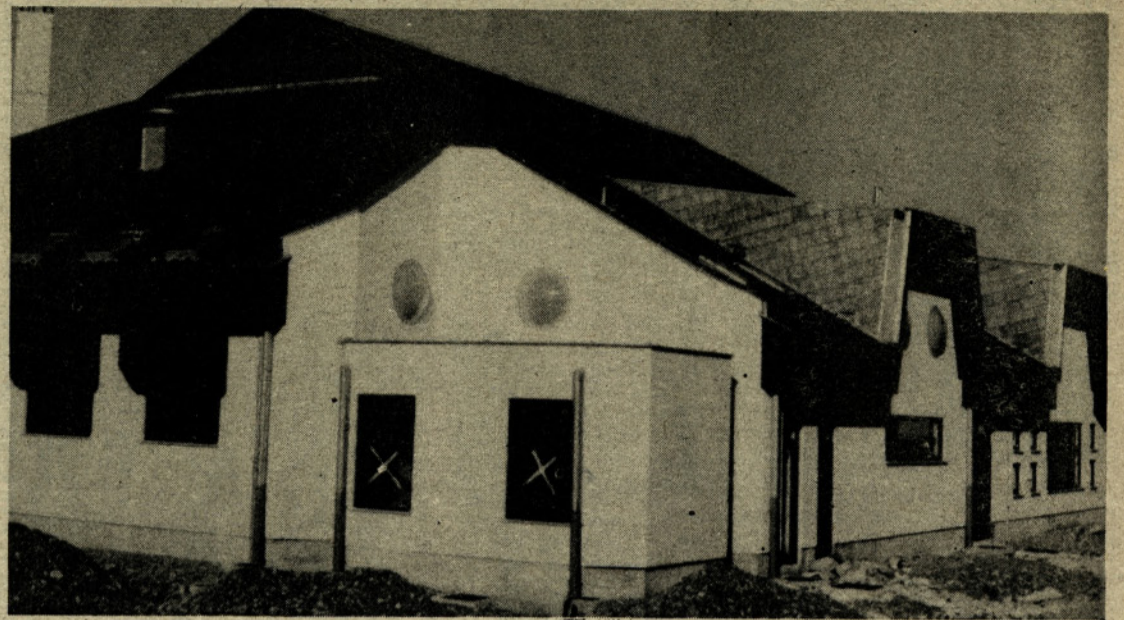
DOBILI BOMO PRIŽIDEK K ŠOLI

Letos spomladi so se občani občine Zalec odločili za t. občinski samopisarski. Izredni tega samopisarske bomo krajani Solate dobili nov 60-stanovanjski blok, Magovnica, prižidek k zdravstvenemu domu in šoli.

Prižidek k šoli nam je najbolj potreben. Šole imamo v dveh izmenah (dopoldne 16 oddelkov, popoldne 7 oddelkov). Dobili bomo 11 učilnic, kabinet telesadnice in knjižnico. S tem bo dosegel mojnomenški postop.

Števanca Jelen, P. a

OŠ Uva, Stanca Solata

Kdaj bo odprt kulturni dom na Gomilskem?

Sedaj že lahko zapišemo, da otvoritve novega večnamenskega kulturnega doma na Gomilskem ne bo ob novem letu. Zataknilo se je pri denarju in tako bo treba z otvoritvijo počakati do prihodnjega leta.

Na Gomilskem pravijo, da bodo kulturni dom odprli v okviru slovenskega kulturnega praznika — osmega februarja prihodnjega leta. Na sliki: kulturni dom na Gomilskem je v glavnem zgrajen, potrebno bo opraviti le še nekatera sklepna notranja dela.

Tk.

Planinske postojanke prinašajo več življenja

Ob osmi obletnici Savinjske poti, katere slovesnost so združili z zborom gorske straže Savinjskega meddruštvenega odbora, so se v domu pod Reško planino zbrali številni planinci. Ocenili so dosedanje delo, ki se kaže predvsem v vzgoji planinskih vodnikov, gorskih stražarjev in planinskih šolah za pionirje. Velik poudarek so namenili tudi orientaciji. Vsekakor pa ne gre prezreti deleža planincev pri obnavljanju in odpiranju novih planinskih postojank, ki ne služijo le njihovemu name-nu, ampak tudi v največji meri prinesejo novo življenje krajem, v katerih se odpirajo. Pomemb-

na naloga planincev pa je tudi skrb za vzdrževanje planinskih transversal. Mednje spada tudi Savinjska pot, ki so jo odprli leta 1972, povezuje pa obronke Savinjske doline in sega do Resevne na Kozjanskem. Pot je prehodilo že 689 pohodnikov, od tega samo v letošnjem letu 83.

Planinci so opozorili tudi na težave pri njihovem delu, med njimi je tudi odnašanje žigov iz planinskih postojank in ob izgradnji raznih cest uničevanje markacij. Vlogi gorske straže se v okviru varstva okolja posveča vse premalo pozornosti, nanje

pa se tudi največkrat pozablja pri ustanavljanju raznih SIS-ov za varstvo okolja.

Ob tej priložnosti so Albinu Piklu, ki letos praznuje 70-letnico in je velik ljubitelj planin, izročili častni znak Savinjskega meddruštvenega odbora, zlato značko PRIJATELJ PLANIN, saj se je že tretjič odpravil na Savinjsko pot in upamo, da jo bo tudi tokrat uspešno prehodil. Plaketo Prijatelj planin je prejelo tudi Planinsko društvo Prebold kot zahvalo za ves trud, ki so ga planinci tega društva vložili v obnovo postojanke pod Reško planino.

-fj

Enodnevni seminar v Preboldu

Na nedavnem celodnevni seminarju v Preboldu so sekretarji osnovnih organizacij ZK, sekretarji svetov ZK v krajevnih skupnostih in drugi udeleženci poglobljeno razpravljali o sedanjih samoupravnih in političnih razmerah v žalski občini ter se hkrati soočili z aktualnimi nalogami komunistov na področju gospodarstva, samoupravljanja pa tudi preskrbe prebivalstva oziroma standardom ter socialnim položajem nekaterih skupin delavcev in občanov.

Razprava je stekla še o nalogah na področju kadrovske politike, o vlogi in aktivnosti ZK v

usmerjanju in izvajanju letošnje akcije NNNP in o podobnih problemih.

Ko je stekla razprava o temeljnih srednjeročnega plana (osnutek je v razpravi) so opozorili, da delovne organizacije kasnjajo in da je treba z delom pohiteti tako, kot bi lahko še pravočasno sprejeli ta pomemben dokument.

Menili so tudi, da bo treba vložiti vse napore, kako bi v prvem poletju tekočega leta dosežene rezultate in trende gospodarjenja zadržali tudi v drugem poletju. Opozorili so da je

to v tem času zelo odgovorna politična naloga komunistov pa tudi vseh ostalih dejavnikov v občini.

Prizadevanja občanov se bodo nadaljevala tudi v smeri razširitve izvoza, prav tako pa tudi za večjo uporabo domačih surovin, kar bo pomenilo zeleno luč za nadaljnje zmanjševanje uvoza. Ena odgovornih nalog bo tudi preskrba občanov (potrošnikov) z nekaterimi pomembnimi življenjskimi artikli. Gre zato, da bi sedanje podražitve kar najmanj prizadele standard tistih skupin delavcev z nižjimi osebnimi dohodki.

Preboldski planinci ocenili svoje delo

Preboldski planinci so se zbrali v domu pod Reško planino, kjer so ocenili dosedanje delo, hkrati pa so sprejeli program dela za naslednje leto.

Kot kaže, je Planinsko društvo Prebold ena najbolj množičnih in delavnih rekreacijskih organizacij v naši občini. Upravni odbor je v dveletnem rekreacijskem obdobju deloval kar v devetih komisijah. V vsakem programu društva pa je bilo osnovno načelo zagotoviti možnost aktivnega in rednega udeleževanja čim večjega števila občanov na področju planinst-

va. Pravilnost usmeritve pa potrjuje tudi porast števila članstva, ki je že doseglo število 1200.

V letu 1979/80 so organizirali množične izlete in pohode z obujanjem tradicij NOB, orientacijske pohode v občini, sodelovali pa so tudi na Milovanovičevem memorialu, nadalje so se udeležili prvenstva MDÓ PD Savinjska na Raduhi, izvedli so množične pohode na Triglav, Jalovec, Raduho, pripravili pa so tudi več izletov primorskih skupin. Trije pionirji pa so bili na republiškem izobraževalnem

planinskem taboru v Bavščici.

Kot najpomembnejšo nalogo letošnjega leta pa so izvedli akcijo obnove planinskega doma pod Reško planino, v katero so vložili 12242 prostovoljnih delovnih ur.

Sprejeli so tudi program dela za leto 1981, ki je pripravljen tako, da bo nudil čimveč rekreacije v naravi in posvetil veliko pozornost izobraževanju cicibanov, pionirjev, mladincev ter starejših članov v planinskih šolah, tečajih za mladinske vodnike, planinske vodnike, gorske straže in mentorje.

Zabeleženo na programski konferenci SZDL

Tako kot je v Grizah nava da, je tudi nedavna programska konferenca SZDL privabila lepo število udeležencev. Iz poročila je bilo razbrati, da se krajevne organizacije v Grizah uspešno spoprijemajo z zastavljenimi nalogami. Tako je akcija NNNP zajela vse prebivalstvo. Pričeli so z adaptacijo doma Svobode, nimajo pa še urejenih prostorov za delovanje godbe. V zaostanku so tudi pri gradnji otroškega vrta. Potrebe po novih stanovanjih narekujejo stanovanjsko

izgradnjo, zlasti še, ker na področju izgradnje družbenih stanovanj niso ničesar storili. Razpravljali so ugotovljali, da nekatere delegacije ne delujejo tako, kot bi želeli. Zaradi nezadostne aktivnosti delegacij delegatski sistem ni zaživel tako, kot bi moral. Ob tem pa se vse bolj krepijo strokovne službe in izvršilni organi v SIS. Razpravljali so vpraševali, zakaj se preko stanovanjsko interesne skupnosti ne uveljavlja gradnja družbenih sta-

novanj? Niso jim po volji izjave strokovnih služb, češ, naj si sami poiščejo investitorja in sredstva, pa bodo gradili. Spraševali so se tudi, zakaj ob stanovanjski izgradnji pozabljamo na infrastrukturo. Takih vprašanj je bilo več. Pogovarjali so se tudi o delovnem času trgovine in pošte, pa o slabi založenosti in še slabšem posluhu za želje potrošnikov. Lahko bi rekli, da krajane v naslednjem obdobju čaka še veliko dela.

-fj

SNEGA KOMAJ ZA SMUČANJE . . . Številni ljubitelji belega zimskega športa u pajo, da bo do novega leta namelo še novega snega. Zimski športni center Golte je sicer odprt, a kaj, če pa ni dovolj snega. Nekaj več ga je na smučinah nad Libojami, od tu je naš posnetek.

Delovno v gasilski zvezi Žalec

Občinska gasilska zveza Žalec je pred kratkim podelila spričevala in diplome častnikom in višjim častnikom, ki so napredovali. Diplomsko višjega častnika sta prejela Karel Jug iz Žalca in Ivan Četina iz Šempetra. Diplome častnikov pa je prejelo 19 gasilcev, trije pa so prejeli znaške republiškega gasilskega sodnika. To so: Branko Verk, Franc Tanžič in Janez Deželak. S temi kadri je Občinska gasilska zveza okrepila svoj kadrovski in strokovni sestav, potrebno pa jih bo čim prej vključiti v delo in jih zadolžiti za posamezne naloge.

Občinska gasilska zveza je v obdobju štirih let izvedla razna gasilska tekmovanja. Prvaki občinske gasilske zveze so se udeležili področnega tekmovanja, prvaki le-tega so se udeležili

kongresnega tekmovanja. Na tem tekmovanju so Občinsko gasilsko zvezo zastopale kar štiri

STROJEPISNI TEČAJ ZA UČENCE

Na Centru za usmerjeno izobraževanje so v mesecu decembru pričeli s strojepisnim tečajem za učence 7. in 8. razredov osnovnih šol naše občine. Tečaj bo obsegal 110 učnih ur, na njem pa se bodo učenci naučili desetprstnega slepega tipkanja in osnovnega oblikovanja dopisov. To ne bi smela biti le enkratna akcija, ampak stalna naloga. Zlasti v celodnevni osnovni šoli bi strojepisje lahko postalo sestavni del fakultativnih dejavnosti.

M. MAROVČ

ri desetine. Gasilsko društvo Žalec je sodelovalo z desetino pionirjev A, gasilsko društvo Matke z mladinsko desetino, IGD Tovarne nogavic iz Polzele pa z moško in žensko desetino.

Tekmovalci vseh štirih desetlin so prejeli zlate kongresne značke, ki pomenijo veliko priznanje, saj si ga lahko tekmovallec zasluži le enkrat v vsem svojem tekmovalnem obdobju. Kaže pa tudi na to, da je potrebno za dosežene rezultate vložiti veliko truda in prostega časa, prav tako pa tudi požrtvovalnosti in vztrajnosti.

Gasilska zveza Žalec se zahvaljuje vsem štirim ekipam in njihovim mentorjem z željo, da jih doseženi uspehi ne bi uspravali, temveč da ostanejo še naprej aktivni tekmovalci v svojih vrstah.

A. GROS

Uspešno in zdravo novo leto 1981 želi svojim cenjenim strankam in se še v naprej priporoča

FOTO – TONICA Šlandrov trg, 2 Žalec

SREČNO 1981

ŽELI SVOJIM BRALČEM SAVINJSKI OBČAN

Namesto novoletne voščilnice

Na zdravje! Končno staro leto se poslavlja, zato naj z mano vsak, ki ga je sit, proslavlja. Saj v njem smo se od skrbi dušili, za izvozom se pehali, za devize kmalu bi drug drugega prodali.

Notranje rezerve smo iskali, dvigali storilnost, da standard bi rešili, a ta je padel, s cenami smo ga ubili.

V trgovinah, za vogali, smo za prašek spraševali, ko je zmanjkalo „kafeta“, brez „zoca“ smo spoznali: začela so se huda leta.

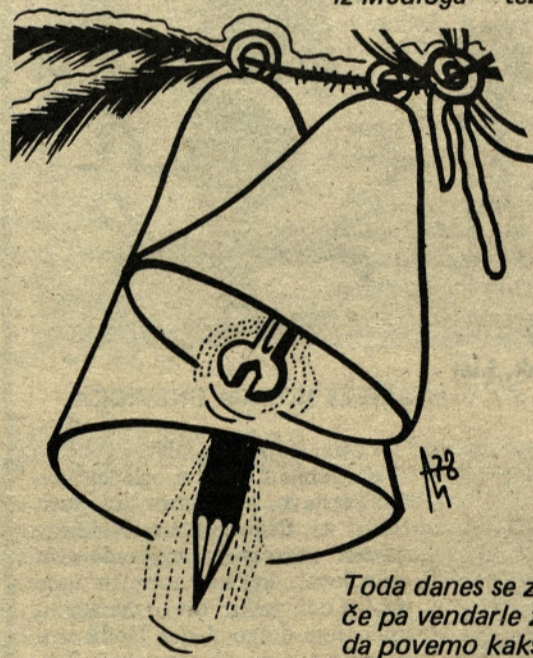
Cene so prekoračile spodobno mejo, sam bog ve, kdo jih potrdi, naš občan od „pufov“ le živi in ne zleze in ne zleze na zeleno vejo.

V teh neveselih dneh smo srednjeročni plan sprejeli, da bi se v upanju na boljše čase vsaj z dobro mislijo ogreli!

Da nadlog v k metijstvu in preskrbi bi končno se rešili, dva nova SIS-a smo ustanovili. V novembru, ko smo drugje sladkorno peso reševali, savinjskemu kmetu brez „širše akcije“ pridelki pod snegom so ostali.

Žal so mnogi problemi za novo leto nam ostali, čeprav smo se vsak po svoje gnali, podpisovali sporazume, resolucije vseh vrst prebrali, se dohodkovno povezovali — a žal tudi letos brez regijske mlekarne ostali.

Sicer pa smo kljub stabilizaciji veliko naredili: nekaj cest smo asfaltirali, a brez senzacije: celjski primer cestne pogruntacije iz Medloga — težko bi ponovili.

Toda danes se zaradi skromnosti ne bi preveč hvalili, če pa vendarle želite, da povemo kakšno iz srca: pridite v naš novi hotel — čez tista vrata, ki so vas tako skrbela, da je še TV zaradi njih sitnosti imela.

Ker pa smo že pri informiranju, še tole: skupščinski material, kot povsod, tudi pri nas je pretežak in roko na srce: delegat je siromak. Za to nasvet ob novem letu: kratkost, jasnost in jednatost so prvine dobrega pisanja, podrlji bomo manj dreves, pa bomo vseeno vsi prišli do željenega spoznanja.

Morda nekoč INDOK center bomo uredili, takrat bomo novinarje sosednih časopisov povabili, tu se s problemom vsakim bi spoznali, da potem ne bi na pamet tu in tam pisali, mi pa dezinformacije o sebi brali.

Pa na zdravje! Življenje je prekratko, da bi ga drug drugemu grenili. Naj v novem letu vsak dan bo — najlepši dan, naj bo mir povsod, naj prijateljska bo vsaka dlan. Na zdravje! Za srečo našo izpijmo vsi do dna, za dobro srečo vseh z doline zelenega zlata.

